APM

ARKA PENCERE

MECMUA

AYLIK FİLM KÜLTÜRÜ DERGİSİ
EYLÜL 2020 SAYI 34 // 15 TL

ISSN 2602-2583
9 772602 258004 09

THE BATMAN / AVA / BARBARLARI BEKLERKEN
CHADWICK BOSEMAN / FLASH

MULAN
THE NEW MUTANTS
AŞK, BÜYÜ, VS.
ÜMİT ÜNAL

PİNOKYO
ESCAPE FROM PRETORIA
HADİ GİDELİM
İKİNCİ GÖRÜŞTE AŞK
RADYOAKTİF
ROSAMUND PIKE
SCOOB!

Tüm Zamanların En iyi

DİZİ KARAKTERLERİ

BRAVE NEW WORLD MICHAEL CAINE HOW TO SELL DRUGS ONLINE THE RAIN

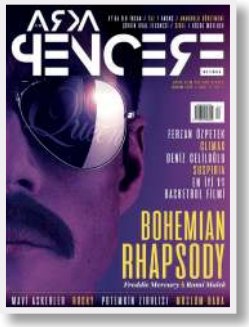

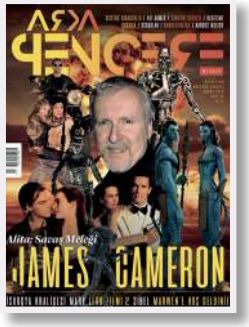

APM ARKA PENCERE MECMUA

ISSN 2602-2583

Çağlayan Mahallesi Aslanbey Sok. No: 10 Kat:1 Daire:2 / MİNT Rezidans
Kağıthane - İSTANBUL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ Bilgehan ARAS
bilgehanaras@barasmedya.com

EDİTÖRLER Büşra Bayar busrabayar07@gmail.com,
Çağla OKUTAN caglaokutan17@gmail.com

ART DİREKTÖR Bilgehan ARAS (Sorumlu Müdür)
bilgehanaras@barasmedya.com.tr

FOTOĞRAF EDİTÖRÜ Işık ATASOY GÜLMAN isikatasoy78@gmail.com

REKLAM REZERVASYON
Ebru Ece ULUTAŞ +90 (532) 175 18 75

İMTİYAZ SAHİBİ Bilgehan ARAS

APM Arka Pencere Mecmua, ayda bir yayımlanan yerel süreli yayındır. Bu dergi, basın meslek ilkelerine uymayı taahhüt eder. Dergide yayımlanan tüm yazıların sorumluluğu yazarlarına, ilanların sorumluluğu ilan veren firmalara aittir.

BARAS MEDYA

GÜÇLÜ FİKİRLER İZ BIRAKIR

Sürdürülebilir ve yenilikçi çözümler sunarak, markanıza değer katar.

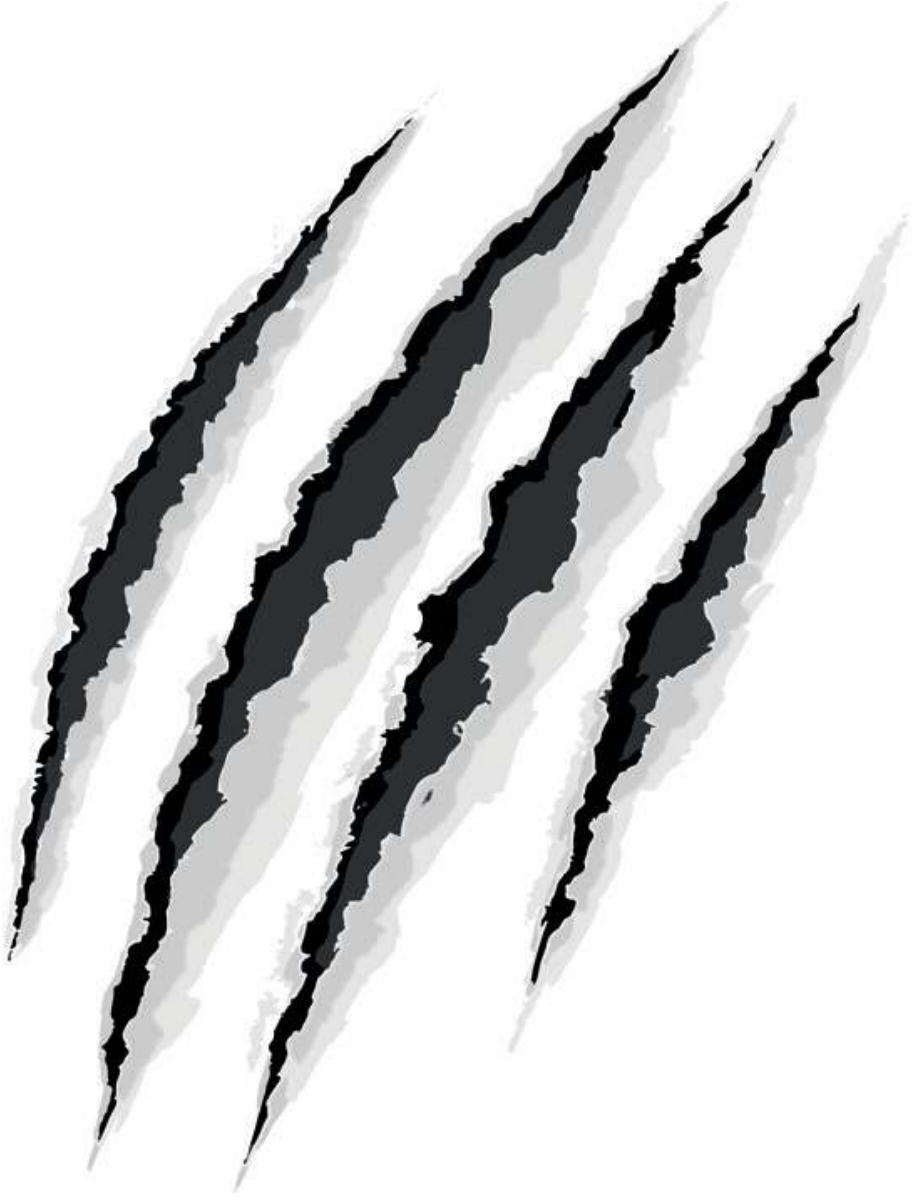

LOBBY
LOBOS

İÇİNDEKİLER

10 THE BATMAN

28 EN İYİ DİZİ KARAKTERLERİ

12 THE KING'S MAN: BAŞLANGIÇ

42 MULAN

HAVADİS

14 *Ava*

16 *Barbarları Beklerken*

16 *Flash*

46 THE NEW MUTANTS

104 KADINLARIN SİYAH BEYAZ ANLATILDIĞI EN İYİ 11 FİLM

52 AŞK, BÜYÜ, VS.

108 BRAVE NEW WORLD

MEVZU

60 *Pinokyo*

66 *Escape From Pretoria*

KEYİF

118 *Klasik Sahne*

EYLÜL 2020 VİZYONU

FİLMLER, FİLMLER!

Filmlerin gösterim tarihleri değişebilir, ertelenebilir, iptal edilebilir...
***Değişecek, ertelenecek, iptal edilecek** diye okuyun!*

MULAN

4 EYLÜL

MULAN
YÖN: Niki Caro
OYN: Liu Yifei, Donnie Yen, Gong Li
Kadınların yalnızca kocasını mutlu edip çocuk doğurmak için var olduğunun düşünüldüğü bir çağda Mulan, seçenekleri konusunda pek mutlu değildir. Çin imparatoru, her bir ailenin bir erkeğinin, ülkeyi Kuzey istilacılarına karşı korumak için İmparatorluk Ordusunda görev yapması gerektiğine dair bir karar verdiğinde, onurlu bir savaşçının en büyük kızı olan Hua Mulan, hasta olan babasının sağlığı için korktuğundan, onun yerine erkek kılığına girerek savaşa katılıyor.

PRETORIA'DAN KAÇIŞ (Escape from Pretoria)
YÖN: Francis Annan
OYN: Daniel Radcliffe, Daniel Webber, Ian Hart
Tim Jenkin'in 2003'de yayınlanan Inside Out: Escape from Pretoria Prison isimli kitabından uyarlanan Escape from Pretoria, 1970'lerde yasaklı organizasyonlar adına ilan üretip dağıtma suçundan yargılanan Jenkin'in tutuklanması ve kaçışını konu alıyor.

DAVETSİZ (The Wretched)
YÖN: Brett Pierce, Drew T. Pierce
OYN: John-Paul Howard, Piper Curda, Jamison Jones
Asi bir genç olan Ben, ebeveynlerinin ayrılmasının ardından yaz için babasının yanına yaşamaya gider. Burada Ben, disiplin kazanması için marinada çalışmaya gönderilir.

ANTEBELLUM
YÖN: Gerard Bush, Christopher Renz
OYN: Janelle Monáe, Jena Malone, Kiersey Clemons
Antebellum, büyük bir gizemin içine hapsolan bir kadının yaşadıklarına odaklanıyor.

SIRLAR KİTABI (Les Traducteurs)
YÖN: Regis Roinsard
OYN: Lambert Wilson, Olga Kurylenko, Riccardo Scamarcio
Les Traducteurs, çok satan bir romanın yeni serisinin çevirisini yapmakla görevlendirilen dokuz tercümanın yaşadıklarına odaklanıyor.

AETHER
YÖN: Ruken Tekeş
Belgesel, yakında hidroelektrik barajın suları altında kalacak toprakalara yapılan yolculuğu konu ediyor.

PENGUENLER TAKIMI UZAYDA (Penguin League)
YÖN: James Snider
SES: Thomas Carr, Maria Petrano, Jacob Tyler
Penguenler Takımı Uzayda, kargahları hakkındaki gerçekleri öğrenmek için galaksilere gönderilen penguenlerin hikayesini konu ediyor.

10 EYLÜL

BREAK THE SILENCE: THE MOVIE
YÖN: Jun-Soo Park
OYN: J-Hope, Ji-min Park, Suga
Break The Silence: The Movie, Koreli grup BTS'nin dünya turnesinde yaşananları gözler önüne seriyor. Wembley Stadyumu'nda konser veren ilk Koreli grup olan BTS, "Love Yourself: Speak Yourself" turnesini büyük bir başarıyla bitirdi.

11 EYLÜL

YENİ MUTANTLAR (The New Mutants
YÖN: Josh Boone
OYN: Maisie Williams, Anya Taylor-Joy, Charlie Heaton
Charles Xavier'in okulundan mezun olan bir grup mutant kahramanın hikayesini anlatan filmde yönetmenliği Josh Boone üstleniyor.

HADİ GİDELİM (Onward)
YÖN: Dan Scanlon
SES: Tom Holland, Chris Pratt, Julia Louis-Dreyfus
Hadi Gidelim, babalarını çok küçük yaşta kaybeden iki genç elf kardeşin hikayesini konu ediyor.

ÖLÜMSÜZLERİN SAVAŞI (The Immortal Wars)
YÖN: Joe Lujan
OYN: Eric Roberts, Mindy Robinson, Bill Oberst Jr.
Özgürlük Savaşı, Dominion'a karşı büyük bir mücadeleye girişen Trikalypse ile isyancıların hikayesini konu ediyor.

GUNS AKIMBO
YÖN: Jason Lei Howden
OYN: Daniel Radcliffe, Samara Weaving, Rhys Darby
Miles, eski kız arkadaşı Nova'ya hala aşık olan genç bir adamdır. Onun hayatı, Skizm adındaki bir çetenin düzenlediği internet sitesi sayesinde insanların birbirleri ile dövüşmesini sağlayan bir platforma yanlışlıkla katılmasıyla bambaşka bir hal alır.

DENEY
YÖN: Birol Kurt
OYN: Selçuk Kılıç, Serdar Yıldırım
Askeri bilim adamı olan Albay Vladimir, askeri bilim adamıdır. Gizli bir deney üzerinde çalışan Vladimir, Rus hükümetinden deney için gereken izinleri alamayınca çareyi Türkiye'ye gitmekte bulur.

FORCE OF NATURE
YÖN: Michael Polish
OYN: Mel Gibson, Kate Bosworth, Emile Hirsch
Büyük bir soygun planlayan bir çete, kasırga tüm şehri ele geçirdiğinde harekete geçer.

KULÜBE (The Shed)
YÖN: Frank Sabatella
OYN: Jay Jay Warren, Cody Kostro, Sofia Happonen
Liseye giden ve şartlı tahliye altında olan 17 yaşındaki Stan, dedesinin veliliği altında onunla birlikte yaşamaktadır.

PRETORIA'DAN KAÇIŞ

KOVAN

İKİNCİ GÖRÜŞTE AŞK (Mon Inconnue)
YÖN: Hugo Gélin
OYN: François Civil, Joséphine Japy
2009 yılında Raphael, zamanını en yakın arkadaşı Felix ile geçiren ve ilk bilim kurgu romanını bitirmeye çalışan bir lise öğrencisidir.

18 EYLÜL

AFTER WE COLLIDED
YÖN: Roger Kumble
OYN: Josephine Langford, Hero Fiennes Tiffin
Hardin tarafından hayal kırıklığına uğratılan Tessa, yine de ondan uzak kalmayı başaramaz.

SCOOB!
YÖN: Tony Cervone
SES: Kiersey Clemons, Zac Efron, Will Forte
Sevilen çizgi dizi Scooby Doo'nun beyaz perde uyarlamasında, Scooby ve Shaggy'nin tanıştıkları andan itibaren ömür boyu süren dostluğuna odaklanılıyor.

AİLE HÜKÜMETİ
YÖN: Burak Demirdelen
OYN: Alper Saldıran, Aslıhan Malbora
Salih, Elaldı köyüne atanan genç bir öğretmendir. Köydeki yeni hayatına alışmaya çalışan Salih, köyün güzeller güzeli kızı Zeynep'e aşık olur.

PINOCCHIO
YÖN: Matteo Garrone
OYN: Roberto Benigni, Federico Ielapi, Rocco Papaleo
Yalnız bir ahşap oymacısı olan Geppetto tarafından yaratılan Pinokyo, her çocuk gibi dünyayı merak etmektedir.

ADEN
YÖN: Barış Atay Mengüllü
OYN: Funda Eryiğit, Onur Ünsal, Caner Erdem
Aden, geride bıraktıkları savaş ve kıtlığın ardından cennetlerini bulmak için yola koyuldukları sırada, büyük bir sır saklayan suç ortağı iki kardeşin dünyalarına giren iki yolcunun hikayesini konu ediyor.

BOBOIBOY: THE MOVIE
YÖN: Nizam Razak
SES: Nur Sarah Alisya, Anas Abdul Aziz, Mohd Fathi Diaz
The Tengkotak adlı bir grup uzaylı hazine avcısı dünyaya gelir. Yeryüzünde saklanan bir güç küresinin peşinde olan uzaylılar, küreyi bulmak için Ochobot'u kaçırır.

THE RECKONING
YÖN: Neil Marshall
OYN: Charlotte Kirk, Joe Anderson, Steven Waddington
The Reckoning, 1995 yılında İngiltere'de gerçekleşen korkunç cadı avını konu ediyor.

ŞEYTANIN KİTABI
YÖN: Okan Ege Ergüven
OYN: Engin Yüksel, Rüya Yürüten, Cemre Özgül
Şeytanın Kitabı, çıktıkları tatilde sıra dışı olaylara maruz kalan bir ailenin hikayesini konu ediyor.

25 EYLÜL

GREENLAND
YÖN: Ric Roman Waugh
OYN: Gerard Butler, Morena Baccarin, Scott Glenn
Greenland, büyük bir felaketten kurtulmak için mücadele eden bir ailenin hayatına odaklanıyor.

KOVAN
YÖN: Eylem Kaftan
OYN: Meryem Uzerli, Feyyaz Duman, Hakan Karsak
Kovan, arıcılıkla uğraşan bir kadının doğa ile mücadelesini konu ediyor. Eylem Kaftan'ın yönetmen koltuğunda oturduğu filmin oyuncu kadrosunda Meryem Uzerli, Feyyaz Duman, Burcu Salihoğlu, Hakan Karsak gibi isimler yer alıyor.

RADYOAKTİF
YÖN: Marjane Satrapi
OYN: Rosamund Pike, Sam Riley, Aneurin Barnard
Nobel ödüllü Marie Curie, daha gençken 1893'de kendisi gibi bilim insanı olan Pierre Curie ile tanışır. Evlenip iki kız çocuğu büyüten çift, 1903'te radyumu keşfederek birlikte Nobel ödülü kazanır ve bilimin seyrini sonsuza dek değiştirir.

NO ESCAPE
YÖN: Will Wernick
OYN: Keegan Allen, Holland Roden, Denzel Whitaker
Follow Me, sosyal medyada daha iyi içerik üretebilmek için sınırları zorlayan bir grup gencin hikayesini konu ediyor. Sosyal medyayı aktif bir şekilde kullanan bir genç, yeni içerikler üretebilmek için arkadaşları ile birlikte Moskova'ya doğru yola koyulur.

RANDIMAN
YÖN: Mehmet Hoşnut
OYN: Salih Kalyon, Yağmur Ün, Kerim Aydemir
Randıman, hazırlayacağı sunum için Ordu'ya giden genç bir kadının yaşadıklarını konu ediyor. Genç bir kadın olan Filiz, Ferhat adında bir adamın patronu olduğu bir reklam şirketinde çalışır.

ORMANDAKİ CADI (Witches In The Woods)
YÖN: Jordan Barker
OYN: Hannah Kasulka, Craig Arnold, Alexander De Jordy
Üniversitede birinci sınıf öğrencisi olan Jill, şehirden uzakta gerçekleşen bir snowboard gezisine katılır. Araçları ile karlık bölgelerde ilerleyen grup, güneşin ufkun altına düşmesi ile birlikte büyük bir tehlike ile karşı karşıya kalır.

CİN BASKINI
YÖN: Kadir Genç
OYN: Yağmur Çapal, Neslişah Ertürk, Göknil Gök
Ziynet ve Alev, aynı okulda okuyan iki gençtir. Ziynet, derslerinde oldukça başarılı olduğu gibi insanlarla da güzel ilişkiler kurmaktadır.

HAYVAN
YÖN: Atilla Barışer
OYN: Bedirhan Barışer, Mehmet Ulay, Anta Toros
Hayvan, hayallerini gerçekleştirmek için mücadele eden ve bu süreçte milli duygularından güç alan bir gencin hikayesini konu ediyor.

SÜPER KÖPEK VE TURBO KEDİ (StarDog And TurboCat)
YÖN: Ben Smith (VI)
SES: Luke Evans, Gemma Arterton, Bill Nighy
StarDog And TurboCat, kaybolan sahibini bulmaya çalışan bir köpek ve kedinin hikayesini konu ediyor. Sadık bir köpek olan Buddy, kedi Felix ile birlikte kaybolan sahibini bulmak için yola koyulur. Macera dolu bu yolculukta Buddy ve Felix sadece arkadaşlığın gücünü öğrenmekle kalmayacak, kendi içlerindeki gücü de keşfedeceklerdir.

PINOCCHIO

RADYOAKTİF

SİNEMAYA BİR DE BU **PENCEREDEN** BAK!

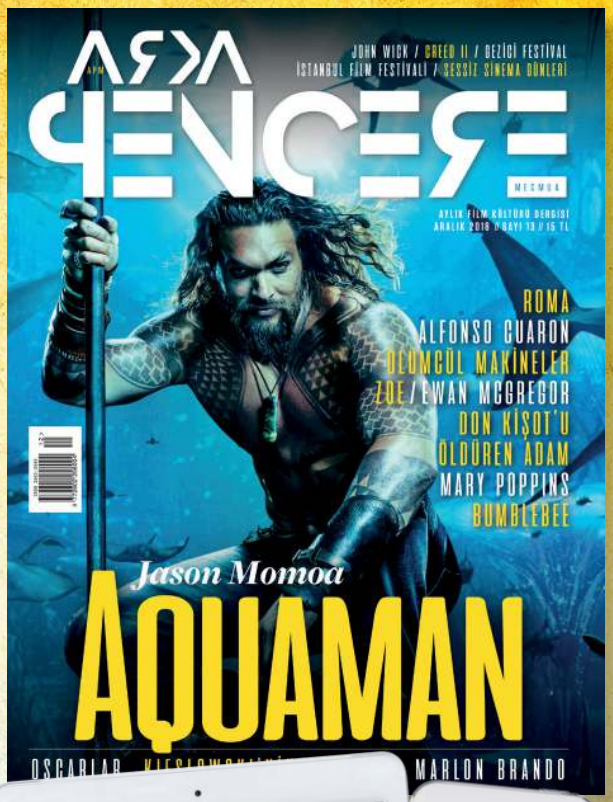

AYLIK FİLM KÜLTÜRÜ DERGİNİZ TURKCELL DERGİLİK'TE

BARAS MEDYA | Dergilik | ARDA PENCERE

Havadis

12

The King's Man: *Başlangıç*

HAVADİS

Yeni "Scream" Filminin Vizyon Tarihi Belli Oldu!
Paramount Pictures, Martin Luther King tatilinin hafta sonu başlangıcında, 14 Ocak 2022'de şimdilik isimsiz olan yeni 'Scream' filminin vizyona gireceğini açıkladı. Şirket, aynı zamanda üç farklı filmin vizyon tarihini değiştirdiğini de açıkladı. Courteney Cox, yeni filmde haber muhabiri Gale Weathers rolünü, David Arquette ise Şerif Dewey Riley rolünü yeniden canlandıracak.

PEK YAKINDA

GÖSTERİM TARİHİ: 2 EKİM 2021

THE BATMAN

DC Comics sinema evreninin süper kahramanı olan Batman'ın "The Batman" adını taşıyan solo filminin kadrosunda Batman rolüyle Robert Pattinson; Catwoman rolüyle Zoe Kravitz; The Riddler rolüyle Paul Dano ve Jim Gordon rolüyle Jeffrey Wright, Alfred rolüyle Andy Serkis, The Penguin rolüyle Colin Farrell, Carmine Falcone rolüyle John Turturro gibi isimler yer alıyor.

HAVADİS

Sam Rockwell, Merle Haggard'ı oynayacak!
Sam Rockwell, müzisyen Merle Haggard'ı canlandırabilmek üzere görüşmeler yapıyor. Merle Haggard biyografik filmini, Rockwell ile birlikte daha önce The Best of Enemies'de çalışan Robin Bissell kaleme alacak. Film, müzisyenin anı kitabı Sing Me Back Home'dan uyarlanacak.

PEK YAKINDA

GÖSTERİM TARİHİ: 26 AĞUSTOS 2021

THE KING'S MAN: BAŞLANGIÇ

Matthew Vaughn'ın yönetmen koltuğunda oturduğu Kingsman serisinin spin-off filmi olan "The King's Man"de tarihin en kötü tiranları ve suçlu zihinleri milyonlarca kişinin yok olabileceği bir savaş planlamak için bir araya gelir. Bir adam ise onları durdurmak için zamana karşı yarışmalıdır. Filmin oyuncu kadrosunda Harris Dickinson, Ralph Fiennes, Djimon Hounsou, Alison Steadman, Aaron Taylor-Johnson, Matthew Goode, Gemma Arterton ve Tom Hollander gibi isimler yer alıyor.

HAVADİS

George Clooney, "The Tender Bar" İçin Çalışmalara Başladı
George Clooney, Amazon Studios ile J.R. Moehringer'ın büyüme hikayesi barındıran romanından uyarlayacağı "The Tender Bar" adlı uzun metrajlı filmi yönetmek ve yapımcılığını üstlenmek için görüşmelerde bulunuyor. Clooney ve yapımcı partneri Grant Heslov, Ted Hope'la birlikte Smokehouse Pictures adı altında filmi çekecek.

PEK YAKINDA

GÖSTERİM TARİHİ: 16 EKİM 2020

AVA

Güzelliğinin ardında büyük bir sır saklayan Eve, göründüğünden çok daha tehlikeli biridir. Genç kadının ona bakanlardan sakladığı başka biri yüzü vardır. Eve aslında bir suikatçıdır. Para karşılığında suikastler düzenleyen genç kadın, yüksek profilli, iyi para getiren işler için bütün dünyayı dolaşarak cinayetler işlemektedir. Yaşam tarzı şu an için ona iyi getiriler sağlamıştır ancak aldığı son işle birlikte her şey değişecektir. Eve'in son görevi hiç ummadığı şekilde ters gider. İşin geldiği son noktada Eve, kendini kaçmak zorunda bulur. Artık Eve bütün yeteneklerini hayatta kalabilmek için kullanmak zorunda kalacaktır...

Jessica Chastain'in Eve karakterine hayat verdiği filmin yönetmen koltuğunda Duyguların Rengi ve Trendeki Kız filmlerinden hatırladığımız Tate Taylor oturuyor. Senaryosunda Matthew Newton'ın imzasının bulunduğu filmin kadrosunda Colin Farrell, John Malkovich, Falk Hentschel, Diana Silvers, Geena Davis gibi isimler yer alıyor.

HAVADİS

Mad Max: Fury Road'a spin-off filmi!
George Miller'ın yaratıcısı olduğu Mad Max serisinin son filmi Mad Max: Fury Road'a spin-off filmi geliyor. Spin-off'un odağı, Charlize Theron'ın canlandırdığı Furiosa karakterinin geçmişi olacak. Daha önce, karakterin gençliğini canlandırması için Anya Taylor Joy düşünüldüğü ortaya çıkmıştı.

PEK YAKINDA

GÖSTERİM TARİHİ: 9 EKİM 2020

BARBARLARI BEKLERKEN

Bir imparatorluğun sınır bölgesinde yaşayan bir hakim, emekli olacağı günü beklemektedir. Ancak onun hayatı, Albay Joll'un bölgeye gelip kendisinden bölgede yaşayan barbarların faaliyetlerini raporlamasını istemesiyle bambaşka bir hal alır. Araştırmalara başlayan adam, imparatorluk askerlerinin barbarlara işkence edip onları öldürdüğüne tanık olur. Gördükleri hakimin, imparatorluğa olan sadakatini sorgulamaya başlamasına neden olur.

HAVADİS

Sofia Coppola Filmi 'On the Rocks', New York Film Festivali'nde Prömiyer Yapacak
Sofia Coppola'nın, Rashida Jones ve Bill Murray'in canlandırdığı baba / kız ikilisine odaklanan "On the Rocks" adlı filmi, yeni başlatılan spotlight bölümünün bir parçası olarak New York Film Festivali'nde dünya prömiyerini yapacak. "On the Rocks", ekim ayında A24 ve Apple TV Plus tarafından da piyasaya sürülecek.

PEK YAKINDA

GÖSTERİM TARİHİ: 3 HAZİRAN 2022

FLASH

Bir bilim insanı olan Barry Allen, laboratuvarında çalıştığı sırada beklenmedik bir olayla karşı karşıya kalır. Fırtınalı bir gecede düşen yıldırım, Allen'ın kimyasallarını, kendisini ve malzemelerini korkunç bir şekilde çarpar. Barry tam bu esnada kimsenin hayal dahi edemeyeceği süper güçler kazanır. Artık inanılmaz hızlı bir şekilde hareket edebilmektedir. Kendi şehri olan Central City'nin suçlularının karşısında durabilecek bir süper kahramanı vardır.

HAVADİS

Darth Vader ve Commander Cody, Obi-Wan Dizisiyle Geri Dönebilir!
Uzun zamandır beklenen Disney Plus dizisi Obi-Wan Kenobi'yle ilgili söylentiler daha çok dolaşmaya başladı ve son detaylar, dizide Star Wars destanından çok sayıda sevilen karakterin yer alacağını gösteriyor. Son haberlere göre, Klon Savaşları sırasında General Kenobi'nin komutası altındaki klon askeri olan Komutan Cody, namı diğer CC-2224'ün geri döneceğini bildiriyor. Daha heyecanla yorumlanan haberler ise, ilk duyulduğundan beri merakla resmi açıklamanın beklendiği Star Wars: Revenge of the Sith'den Hayden Christensen'in, Anakin Skywalker / Darth Vader olarak geri dönecek olması.

DÜNYA SİNEMASINDAN ÖDÜLLÜ FİLMLER İLK KEZ ANKARA'DA!

31. Ankara Uluslararası Film Festivali'nin Festivallerden seçkisi, Berlin, San Sebastián, Stockholm gibi dünya festivallerinden ödüllerle dönmüş filmleri Türkiye'de ilk kez seyirciyle buluşturacak.

FeDünya Kitle İletişimi Araştırma Vakfı'nın T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın desteği ile düzenlediği 31. Ankara Uluslararası Film Festivali, 3-11 Eylül 2020 tarihleri arasında Kızılay Büyülü Fener Sineması'nda sinemaseverlerle buluşuyor. Festivalin Berlin, San Sebastián, Stockholm gibi dünya festivallerinden ödüllerle dönmüş filmleri buluşturan "Festivallerden" seçkisinde, Almanya, Fransa, Hollanda, İspanya, İtalya ve Yunanistan'dan toplam 6 film, Türkiye'de ilk kez Ankara'da seyirciyle buluşacak.

USTALARIN SON İŞLERİ FESTİVALDE

"Madame X: An Absolute Ruler" (1978), Ticket of No Return" (1979), "Exil Shanghai" (1997) gibi sıradışı filmleriyle tanıdığımız Ulrike Ottinger'in dünya prömiyerini bu yıl Berlin Film Festivali'nde yapan otobiyografik belgeseli "Paris Calligrammes", feminist ve avangart sinemanın yaşayan efsanesinin titizlikle topladığı kişisel arşivini de ilk kez ortaya açıyor. 78 yaşındaki Ottinger'in, genç bir ressam olarak yaşadığı 60'lar Paris'ini ve bohem kültürünü eşsiz hayâl gücüyle canlandırdığı filmi, buluntu görüntüler, gazete kupürleri, fotoğraflar gibi çok sayıdaki görsel materyali bir araya getiriyor ve kurgucusu Anette Fleming'in de desteğiyle, çeşitli formatları gerçeküstücü stiliyle kurguluyor.

Seçkinin bir diğer usta ismi, "Yella" (2007), "Barbara" (2012), "Phoenix" (2014) ve "Transit" (2018) filmleriyle tanıdığımız Almanyalı yönetmen Christian Petzold olacak. Petzold'un Berlin Film Festivali'nde FIPRESCI Ödülü ve En İyi Kadın Oyuncu dalında Gümüş Ayı Ödülü'nü kazanan son filmi "Undine", romantik bir hayalet hikâyesi anlatıyor. Adını, Frederich de la Motte

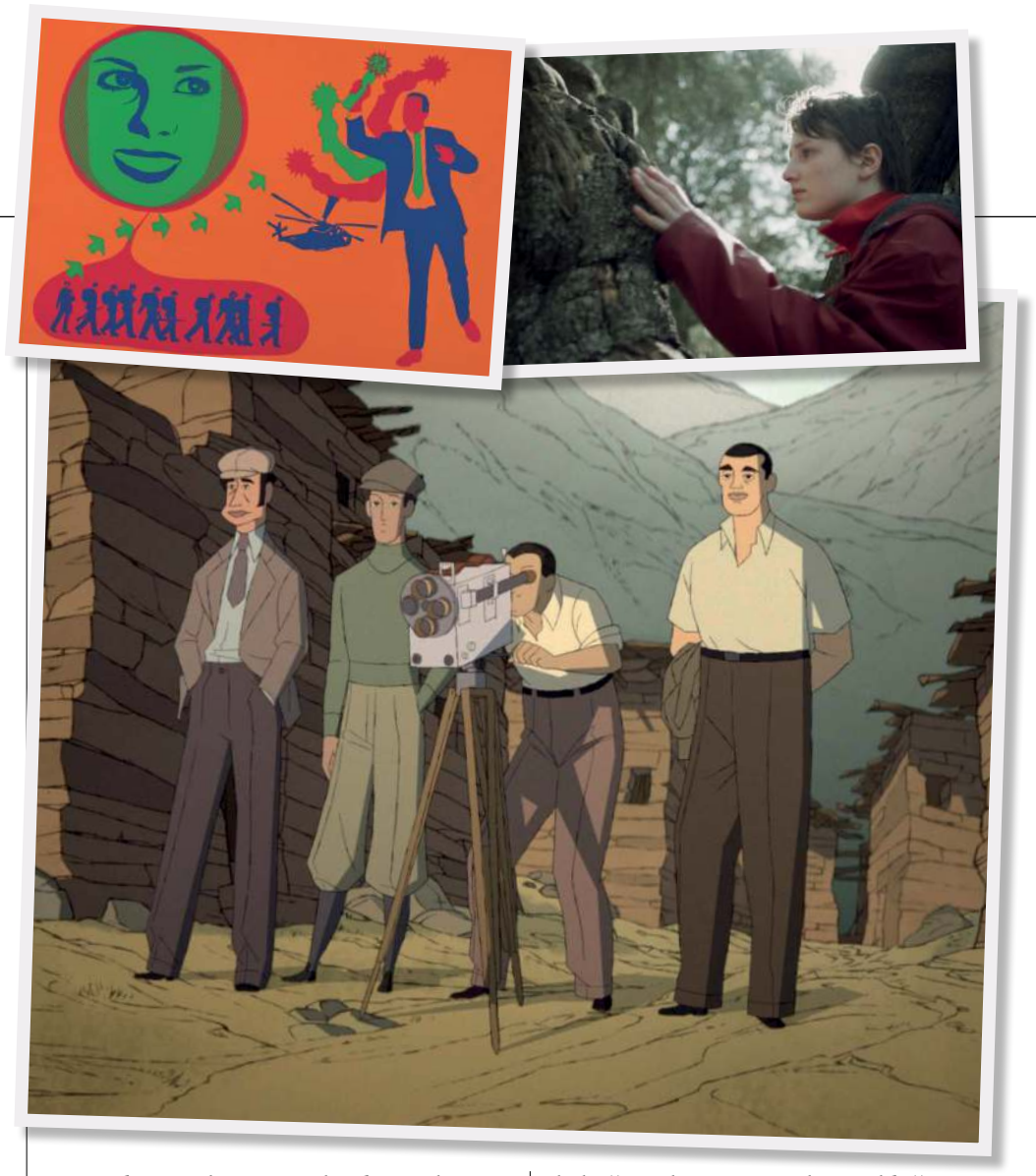

Fouqué, Ingeborg Bachmann gibi bir çok yazara ilhâm olmuş su perisi Undine mitinden alan film, "Transit"in unutulmaz oyuncuları Paula Beer ve Franz Rogowski'yi de yeniden bir araya getiriyor. Sevdiği adam tarafından terk edilen Undine adlı kadının öç hikâyesini Hitchcockvari bir yapıyla doldurarak anlatan "Undine", Petzold'un ilk filminden itibaren birlikte çalıştığı Hans Fromm'un görüntüleriyle de karanlık ve derin sulara çağırıyor.

İKİNCİ KEŞİFLER

"Festivallerden" seçkisi, yeni yetenekleri keşfe meraklı seyirciye de sesleniyor. İlk filmi "Der Architekt" ile olumlu eleştiriler alsa da kariyerini oyunculukta sürdüren Almanyalı aktris Ina Weisse'nin 12 yıl aradan sonra yeniden kamera arkasına geçtiği filmi "The Audition / Seçmeler", gerilim dozu yüksek bir dram sunuyor. Michael Haneke'nin "La Pianiste"i (2007) ile karşılaştırılan ve usta oyuncu Nina Hoss'un San Sebastián ve Stockholm film festivallerinden ödüllerle dönen performansıyla çıtasını yükselten film, favori öğrencisini sınava hazırlayan keman öğretmeni Ana'nın hırsıyla ailesi ve kariyeri arasında kalışının gerilimli hikâyesini anlatıyor.

2011'de çektiği ilk uzunu "La Mezza Stagione" ile dikkatleri çeken bağımsız İtalyan sinemacı Danilo Caputo'nun dünya prömiyerini Berlin Film Festivali'nin Panorama bölümünde yapan yeni filmi "Sow the Wind / Rüzgârı Eken", etkileyici bir isyan ve yeniden doğuş hikâyesi anlatıyor. 21 yaşındaki ziraat mühendisi Nica'nın mezun olup döndüğü köyünde yok olmanın eşiğine gelmiş zeytin ağaçları için verdiği mücadeleyi anlatan film, güçlü görselliği ve ses tasarımıyla doğayı da başrole taşımayı başarıyor.

2015'te ilk filmi "The Bicycle" ile takibe aldığımız Almanyalı yönetmen Arne Körner'in ikinci filmi "Gasmann" ise, yıllardır yan rollerde oynadığı tiyatro grubunda ilk başrolünü alan ve oyunda SS subayını canlandıran aktör Bernd'ün rolü ile gerçeği arasında kalışının trajikomik hikâyesini işliyor. Başrolündeki Rafael Stachowiak'ın muhteşem performansıyla büyüleyen temposu yüksek bu komedi, hicivle harmanlanmış güçlü bir siyasi drama örneği olarak karşılandı.

BUÑUEL CANLANIYOR

Seçkinin animasyonu "Buñuel in the Labyrinth of the Turtles", efsanevi İspanyol yönetmen Luis Buñuel'in kariyerindeki unutulmaz anlardan birini hayal gücüyle yeniden inşa ediyor. Salvador Simo'nun Fermín Solís'in aynı adlı çizgi romanından uyarladığı ve Avrupa Film Ödülleri ile Goya Ödülleri'nde En İyi Animasyon seçilen film; seyirciyi 1933 İtalya'sına götürüyor ve "Bir Endülüs Köpeği" ve "Altın Çağ" filmleriyle ağır eleştiriler almış Luis Buñuel adlı genç yönetmenin, çatıları kaplumbağa kabuğuna benzeyen evlerin olduğu Las Hurdes köyünde yeni filmini çekebilmek için yaşadığı inanılmaz olayları canlandırıyor.

%50 KAPASİTE GÖZETİLECEK

Haziran ayında düzenlenmesi planlanan ve küresel salgın nedeniyle ertelenen 31. Ankara Uluslararası Film Festivali, izleyicilerin kendilerini güvende hissedecekleri koşullarda ve Covid-19 tedbirlerinin alınacağı salonlarda yapılacak. Seyircisine güvenli izleme alanları ve deneyimi yaratabilmek için uzmanlar eşliğinde çalışan festival; Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Esin Şenol'un bilimsel danışmanlığında ve vakıf yönetim kurulu üyesi psikiyatri uzmanı Prof. Dr. Selçuk Candansayar'ın eşliğinde T.C. Sağlık Bakanlığı'nın önlemlerini gözeten bir düzenleme de hazırladı. **APM**

Coronavirüs Döneminin En Çok İzlenen Filmi Contagion Oldu!
Coronavirüs döneminde sinema ve televizyon kültürünün dönüşümü hakkında istatistikler paylaşıldı. Resmi veriler SVOD, yani bir üyelik karşılığında içerik sağlayan streaming platformlarını özellikle kapsıyor. Justwatch.com'ın istatistiklerine göre, coronavirüs dönemine giriş yaptığımız Mart ayında en çok izlenen film Contagion (Salgın) oldu.

"BLACK PANTHER" CHADWICK BOSEMAN" HAYATINI KAYBETTİ

Black Panther ve _Marvel_ filmlerindeki Kral _T'Challa_ rolüyle daha geniş kitleler tarafından sevilen ve bu yıl Spike Lee filmi _Da 5 Bloods_ performansıyla Oscar radarına giren başarılı oyuncu _Chadwick Boseman_ hayatını kaybetti. 2016 yılından beri kolon kanseri tedavisi gören oyuncu, bu savaşına yenik düştü ve yaşama gözlerini yumdu. Boseman, 43 yaşındaydı.

Marvel Evreni'ne girip, Black Panther olmadan önce, siyahi ikonik isimler Jackie Robinson (2013 yapımı "42" filmi) ve James Brown (2014 yapımı "Get on Up" filmi)'ı da canlandıran Boseman'ın ölüm haberi, kendisinin sosyal medya sayfalarından da duyuruldu. Birçok sanatçı ve ünlü kişi ölümünün ardından mesaj yayınladı ve üzüntüsünü dile getirdi.

Boseman'la son yıllarda en çok ortaklığa imza atan Marvel Studios'un başkanı ve Marvel'in baş kreatif yöneticisi Kevin Feige yaptığı açıklamada, "Chadwick'in ölümü kesinlikle yıkıcı. O bizim T'Challa'mızdı, Kara Panter'imizdi ve sevgili dostumuzdu. Sete her adım attığında karizma ve neşe saçıyordu. Ekranda her göründüğünde gerçekten silinmez bir şey yarattı. Çalışmalarında birçok harika insanı somutlaştırdı ve hiç kimse harika adamları hayata geçirmede ondan daha iyi değildi. Canlandırdığı herhangi bir kişi kadar zeki, nazik, ve güçlüydü. Şimdi çağlar boyunca bir simge olarak onların yanında yerini alıyor. Marvel Studios ailesi kaybının yasını tutuyor ve bu gece bütün duygularımız ailesiyle birlikte." dedi.

Boseman'ı son olarak, çekimlerin bittiği konuşulan Ma Rainey's Black Bottom filminde izleme şansı elde edebiliriz. Son gösterime giren filmi Da 5 Bloods ise Netflix Türkiye'de an itibarıyla yayında. **APM**

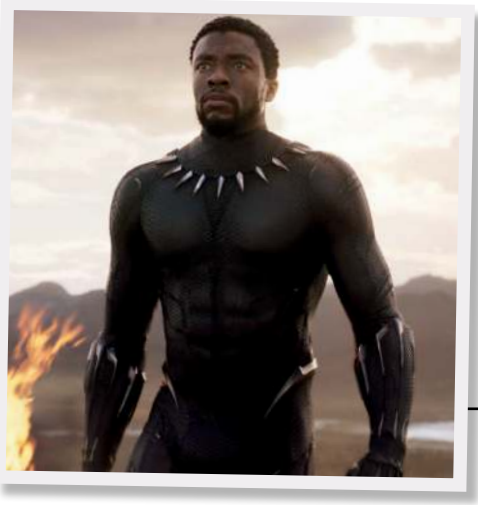

Matt Damon, "The Last Duel" Çekimleri İçin İrlanda'da!
Matt Damon'ın başrolünü Ben Affleck ile birlikte paylaşacağı "The Last Duel" hakkında yeni gelişmeler yaşandı. Coronavirüs salgını nedeniyle yönetmen Ridley Scott ve ekibi çekimleri durdurmuştu. Şimdi ise Matt Damon'ın çekimlere devam edebilmek üzere İrlanda'ya gitme tarihi açıklandı. Duyuruya göre çekimler önümüzdeki ay içerisinde devam edecek.

KADIN GÖZÜNDEN KADIN HİKÂYELERİ: "GÖZ HİZASI"

Pera Film'in 5Harfliler iş birliğiyle düzenlediği _Göz Hizası film programı_, pandemi nedeniyle ertelenen gösterimlerine kaldığı yerden devam ediyor. Dünyadaki tüm kadınlara ithafla 7 Mart'ta ilk gösterimi yapılan program, 3-19 Eylül tarihleri arasında _Pera Müzesi Oditoryumu_'nda ücretsiz izlenebilir.

Pera Müzesi Film Programları ve bağımsız internet yayını 5Harfliler, "8 Mart Dünya Kadınlar Günü" kapsamında gösterime sunduğu Göz Hizası başlıklı film programını yeniden izleyiciyle buluşturuyor. 5Harfliler'in editörlerinden Suna Kafadar küratörlüğünde hazırlanan seçki, görsel alanda çoğunlukla 'bakılan' olarak kodlanmış kadın bedenine ve hayatına, 'göz hizasından' bakmayı amaçlayan filmlere odaklanıyor.

BAKIŞLA OLAN İLİŞKİMİZİ SORGULAYAN KADIN HİKÂYELERİ

Hayatını dilediği gibi yaşamaya gayret eden, bunun için nice bedeller ödemiş kadınların hikâyelerine ve hayat kesitlerine odaklanan film seçkisi, sanattaki müdahalelerin 'bakışla olan' ilişkimizi nasıl dönüştürdüğünü gösteriyor. Deneysel sinemanın imkânlarından faydalanarak farklı mecraları, zamansallıkları ve üslupları bir araya getiren kısa ve uzun metraj filmler, izleyiciye yeni bir dünyanın kapılarını aralıyor. Deneyselliğin nasıl hayati bir düşünme ve çalışma pratiği olduğunu gösteren Göz Hizası, feminizm üzerine kafa yoran sanatçıların 1970'lerden bu yana sinema alanında keşfettiği yolları tarihsellikleri içinde izleme fırsatı sunuyor.

AVANGART BAŞYAPITLARDAN SANATSAL VİDEOLARA, GÖZ HİZASI'NDAN BAKAN YAPIMLAR

Büyük çoğunluğu kadın yönetmenlerin filmleri ile kadın sanatçıların video çalışmalarından oluşan Göz Hizası seçkisi, Türkiye ve dünyadan farklı kuşakları bir araya getiriyor. Belçikalı yönetmen Chantal Akerman'ın en bilinen filmi Jeanne Dielman, Commerce Rıhtımı, 23 numara, 1080 Brüksel, günlük yaşamı yavaş yavaş parçalanan bir kadının evrenini, yoğun bir karakter incelemesiyle aktarıyor. The New York Times'ın başyapıt olarak nitelediği film, sinema tarihinin en bütünlüklü mekân ve zaman tasvirlerinden birini sunuyor. İngiltere'nin en önemli avangart yapımlarından biri olan Sfenks'in Bilmeceleri, çoğu kesintisiz dairesel pan'lar şeklinde çekilmiş bir dizi bölümden oluşuyor. Laura Mulvey ve Peter Wollen'ın imzasını taşıyan filmde, kadınların temsili, anneliğin toplumdaki konumu ve anne-kız ilişkileri ele alınıyor.

Ünlü sanatçı Mona Hatoum, Mesafe Ölçümleri adlı videoda, sürgün ve yerinden edilme arka planı üzerinde kişi ve aile kimliğini sorguluyor. Beyrut'taki annesinin gönderdiği mektupları yüksek sesle okuyan Hatoum, Filistin kökenli ailesinden kopma ve tecrit olma duygularını görsel bir montajla izleyiciye yansıtıyor. Seçkinin diğer kısa filmlerinden Almanca Şarkı'da, ABD'li görsel sanatçı Sadie Benning, başıboş gezinen bir genci gri akşamüstleri boyunca takip ediyor. Siyah beyaz çekilen bu lirik filme, Bostonlu alternatif müzik grubu Come'ın sert köşeli tınıları eşlik ediyor. Meksikalı video sanatı duayeni Ximena Cuevas, televizyondaki bir talk şova katıldıktan sonra, programın akışına nasıl el koyup konuyu baş aşağı çevirdiğini, Tombala adlı kısa filmiyle göz önüne seriyor.

Seçkinin Türk yönetmenlerinden Melisa Önel, Ben ve Nuri Bala adlı belgeselde, kadınlık ve erkeklik kategorilerinin dışına taşan feminist aktivist Esmeray'ın hikayesini aktarıyor. Esmeray'ın kendi dilinden bir nevi biyografisi olan film; özlem, aidiyet, göç ve şiddet gibi konulara yine onun hikâyesi üzerinden bakabilmemizi sağlıyor. Kadının Sessiz Dikişi, Yalnız Edimler #4 ve Yalnız Edimler #6 adlı kısa filmleriyle programda yer alan Nazlı Dinçel, kendi görüntülerini içeren videolarda, boşanma, mastürbasyon, kürtaj gibi mahrem konuları tartışmaya açıyor. Çiçek Kahraman'ın Bütün Mahalleli Duysun adlı videosu ise, Türk sinemasına özgün bir alt tür olan mahalle filmlerinde, sokağın ortak temsil biçimlerine odaklanıyor. 1960-1985 arası Yeşilçam sinemasından farklı kadın temsillerini bir arada gösteren videoda, toplumsal cinsiyet temsillerinin de izi sürülebilir.

İlhamını 8 Mart'ta geceyi geri alan kadınlarda bulan Göz Hizası, dünyanın her yanındaki kadınlara ithafla izleyiciyle buluşuyor. Programda yer alan filmler, 3-19 Eylül 2020 tarihleri arasında Pera Müzesi Oditoryumu'nda ücretsiz izlenebilir. **APM**

Nizam ***EREN***
nizameren@nizameren.com

ESİNLENME- ETKİLENME- KOPYALAMA

3 farklı kelime, 3 farklı içerik, değil mi? Sanat, varoluşundan bu yana 3 kelime ile iç içe yaşadı. Kimimiz esinlendik, etkilendik veya re-make dediğimiz yeniden yapımı ile kopyaladık. (reproduction da denilebilir) Bu yazım, pandemi sürecinin "***Uzak Asya'dan Anadolu'ya dört nala koştuğu***" günlerde ve basın gösterimine henüz uzak, galalara fersah fersah mesafede olduğum bir Ağustos sonunda yazıldı.

Neden bu konu peki? Son dönemde gözüme çarpan başlıktaki bu 3 kelime herkesin dilinde ve sosyal medyada adeta cirit atıyor.

Diziler için, sinema filmleri için, müzik için, resim için ve elbette edebiyat için esinlenme, etkilenme ve kopyalama kaçınılmaz bir son.

"Harem" ve "Pis 7'li" adlı dizilerin müziklerini yapan Murat Özdemir, uzun zaman önce Akademi İstanbul bünyesinde sürdürdüğü derslerin "SİNEMA MÜZİĞİ TARİHİNDE DUYGU TANIMLAMASI" adlı seminerinde, katılımcıların küçük dilini yutacağı görsel ve işitsel bir gösteri yapmıştı. Ben de katılmıştım bu seminere.

Bu gösteride sinema filmlerindeki müziğin inceliklerini anlatırken (örneğin korku sinemasında tiz seslerin kullanılması gibi), verdiği önemli bir bilgi de sinema tarihine geçen bazı film müziklerinin aslında özgün olmadıkları idi.

İşte beni en çok şaşırtan bu oldu.

1987 yılında ilk STAR WARS filmi gösterime girdiğinde (ki bu aslında 4. sırada olandır) seyirci, John Willims'ın o muhteşem teması ile tanıştı. Oysa 1942 yılında yayımlanmış Kings Row filmini izler misiniz lütfen?

Peki o meşhur JAWS filminde içimizi titreten köpek balığının her an su yüzüne çıkacağı anı beklerken bizi hazırlayan müziği? KİNG KONG filmindeki (Wagner) tema benzerliği dikkat çekici.

Titanic (James Hormer) - Time Machine (Klaus Badelt) neredeyse aynı tema.

Yine Titanic filmindeki Celin Dion şarkısı ile Avatar filmindeki tematik benzerlik (James Horner) – hani deyim yerindeyse akıllara zarar.

Diyeceksiniz ki "aynı besteci", normaldir.

Haklı da olabilirsiniz.

Titanic ve Avatar, FOX stüdyolarının filmleri. Ne yani? Bu kadar büyük bütçeli işlerde telifle falan uğraşmak istemediklerinden bazı notalar değiştirilip aynı müzikler mi sunuluyor bize? Sanmam. O halde nedeni ne bunun?

King Arthur (Hans Zimmer)- Pirates of the Caribbean (Hans Zimmer) bir başka aynı bestecinin farklı yorumlanmış 2 ayrı filmdeki aynı temalı müziği.

Satırlarımı 3 filmi yan yana yazarak bitireyim.

Avatar (James Horner) - Apocalypto (James Horner) - Cocoon (James Horner) 3 filmin temasının birbiri ile olan olağanüstü benzerliği.

Aynı besteci, aynı stüdyo , aynı tema.

Yorum sizin... **APM**

Sevgiyle-dostlukla...

> **1987 yılında ilk *STAR WARS* filmi gösterime girdiğinde (ki bu aslında 4. sırada olandır) seyirci, *John Willims*'ın o muhteşem teması ile tanıştı. Oysa 1942 yılında yayımlanmış *Kings Row* filmini izler misiniz lütfen?**

Nuray **ÇİFTÇİ**
bulutbebek@gmail.com

Mevzu

28

En İyi *Dizi Karakterleri*

EN İYİ DİZİ K

Hepsi kendilerine has oyunculukları, üslupları ile
ekranlara çıkışını ve dizi se

KARAKTERLERİ

ekranları sallamayı başardı. İkonik karakterlerin
ektörüne katkılarını görelim.

Empire Dergisi'nden alıntılanmıştır.

TOMMY SHELBY

CILLIAN MURPHY, PEAKY BLINDERS

Senaryoyu ilk okuduğun zaman Tommy'nin, seyircinin bağ kuracağı bir karakter olacağını anlamış mıydın?
Tommy'nin kesinlikle, o hali ile bağlantı kuracağını düşünmemiştim. Ama hikayedeki her şeyin çok iyi yazıldığını görebiliyordum. Dürüst olmak gerekirse adı da rahatsız ediciydi. Hatta korkunç olduğunu düşünmüştüm. Ama senaryodaki iki bölümü okudum ve "vaay!" dedim. Sekiz sene önceydi. Televizyonda harika bir dizi ile patlamadan önceki zamanlardı. Tommy gibi zenginlikleri olan bir karakter ile ortaya çıkmanın tam zamanı olduğunu biliyordum.

Walter White gibi Thomas Shelby'de, ne kadar acımasız olursa olsun seyircilerin sevdiği bir karakter. Neden patlamaya hazır olan zor adamlara hayran olduğumuzu düşünüyorsun?
İnsanlar anti-kahramanları seviyor. Steven Knight, (Peaky Blinders'ın yaratıcısı) Tommy'yi, sonunda iyi olabilmek için kötü şeyler yapan bir iyi adam olarak tanımlıyor. Ben de bunun, karakteri anlatmak için zarif bir yol olduğunu düşünmüştüm. Tommy'nin de neden öyle olduğunu görebiliyorsunuz. İnsanlar Tommy'nin karmaşık yapısına tutuldu.

Karakterin kültürel bir etkiye sahip olduğunu ne zaman fark ettin?
İkinci sezonun sonlarına doğru. Saç kesimi ve şapkalar kendi kültürlerini oluşturmaya başladı. Dizinin büyük bir reklam bütçesi de hiçbir zaman olmadı. Dizinin reklamı safi bir şekilde ağızdan ağıza yayılarak yapıldı. Bu yüzden hem Tommy'ye hem de bana verilen bu dönüşe minnettarım.

Bir gün Tommy karakterini oynamayı bıraktığında saç kesimini özleyecek misin?
Saç kesiminden daha az nefret eder hale geldim aslında. Ekrana çok yakışıyor ama çekim devam ederken saçlarını neredeyse her gün kestirmek zorundasın. Acımasız ve çok çirkin bir şeyin ikonik ve çekici hale gelmesi ilginç. Bu da diziyi biraz özetliyor. Daha cesaretli seçimler her zaman ilginç olmuştur.

WALTER WHITE

BRYAN CRANSTON, BREAKING BAD

"Bay Chips'ten Yaralı Yüz'e". Dizinin yaratıcısı olan Vince Gilligan, Walter White karakterinin gelişim sürecini bu şekilde tanımlıyordu ve "geliştirmesi zordu" diyor. Dizinin başında Walter White, öyle giyiniyordu ki herkes kendisi için üzgün hissediyordu. Dizi biterken ise DEA ve Meksikalı Kartelleri bile kendisinden korkacak hale getiren bir 'deha' haline gelmişti. Elbette bu, büyük bir dönüşüm. Fakat Vince Gilligan ve Bryan Cranson, Walter White karakterinin ince ince işlenmesini sağlayarak bu dönüşümü seyircilere tamamen geçirebilmeyi başardı. Bu yolsuzluğun, belki de ekrana taşınabilecek en ustaca tasviriydi. Dürüst hissetmenin yanı sıra aynı zamanda utanç verici derece de eğlendiriciydi. Aynı zamanda dizi, birçok ikonik ana da ev sahipliği yaptı. Walter White'ın, pizza'yı evin çatısına tek bir seferde atması ve orada da kalması gibi. Kimya öğretmeni olarak kendisine 'Heisenberg' adında uyuşturucu imparatorluğu kurması ve bunları, gangsterler tarafından gözetlenirken zahmetli bir biçimde yapması gibi. "Say my name" (adımı söyle) repliği ve hesaplaşma vakti geldiğinde Badfinger grubundan 'Baby Blue'yu çalması da buna verilebilecek iyi bir örnek. Nerede, ne zaman bir "En iyi TV Karakterleri" listesi yapılsa, Walter White'ın adı her daim söylenecek.

DEA: Amerika'da Narkotik suçlar ile ilgilenen birim.

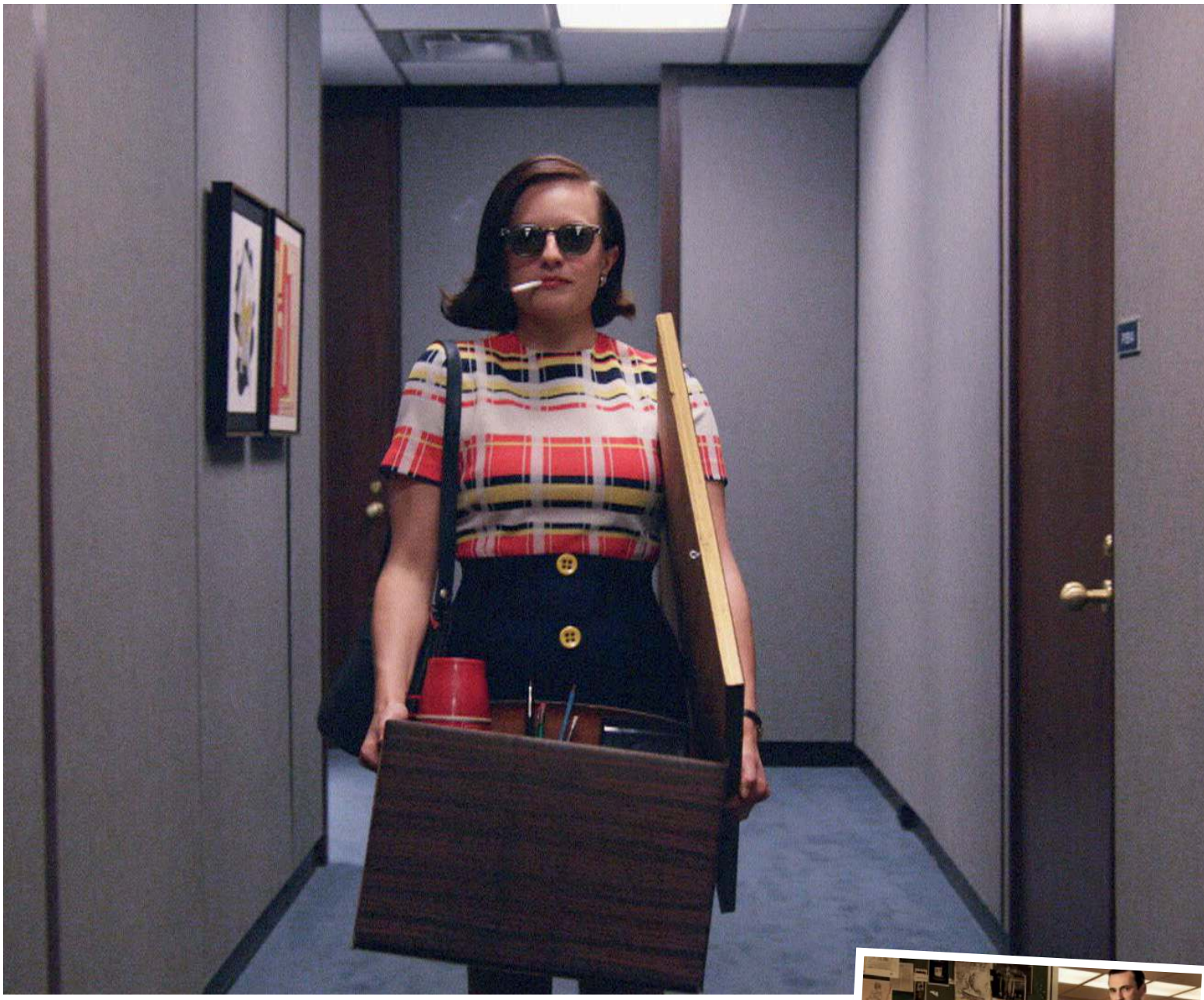

PEGGY OLSON

ELIZABETH MOSS, MAD MEN

Mad Men biteli beş yıl oldu. Bu sana nasıl hissettiriyor?
Sadece beş yıl mı? Bu nasıl mümkün olur? Delice bir şey. On yıl olmuş gibi hissettiriyor. Daha uzun zaman önce gibi hissettiriyor.

Peggy hala aklınıza geliyor mu?
Peggy, nostaljik bir biçimde aklıma geliyor. Çok iyi bir dostunuz vardır. Onunla artık çok sık görüşmüyorsunuzdur fakat onu her durumda seviyorsunuzdur. Öyle... Instagram'da küçük bölümler karşıma çıkınca, bunlar da eski fotoğraflar olunca, "Yok artık, bu bölümü unuttum, bu sahneyi de." diyorum.

Ve tabi ki Peggy Olson, bir caps ile ünlü oldu. Peggy koridorda, kişisel eşyaları ile yürürken bir yandan da ağzında sigara varken rakip şirketin kollarına doğru yürür hem de olabilecek en "cool" hali ile.
O caps'i seviyorum.

Peki bunun ikonik bir sahne olacağını biliyor muydunuz?
Bilmiyordum. O kadar da uzun bir çekim olmamıştı. Kutuyu elinde tutan bir kadından, sigaradan, resimden ve "cool" görünmeye çalışmaktan çok daha fazlasıydı aslında. Bunun bir "değer" olmasını seviyorum. Birisi bu caps'in, buzdolabıma astığım versiyonunu yapmıştı. Peggy, ilk ya da ikinci bölümde ofise doğru kutuyu Joan ile taşıyor ve "FML" (Fuck my life) diyor. İşte o caps, benim buzdolabımda asılı. Epey komik komik bir capsti

FLEABAG

PHOEBE WALLER-BRIDGE, FLEABAG

Kimse onun için hazır değildi. Ama bir keresinde gelip, dördüncü duvarı kırıp seyirci ile konuşmuştu, sivri dilliydi ve acımasız dili ile anti-kahraman olarak TV'yi sonsuza dek değiştirdi. Fleabag'in yaralı kız kardeşini oynayan Sian Clifford (Claire), dizi ve karakteri hakkında konuştu.

Daha önce hiç olmadığı kadar bağlı ve aynı zamanda da hiç olmadığı kadar yalnız hissediyoruz şuan. Bence Fleabag de bu. Fleabag, problemi bir bedende somutlaştırıyor. Dizinin en akıl almaz temalarından biri de bu. İnsanlar birbirleri ile bağ kurmaya ve birbirlerini sevmeye çalışıyor. Ama bunları zor bulmak ve karakterlerin birbirlerine yaslanmak istemesi işleri daha da kötü hale getiriyor. Karakterlerin onun etrafında koşuşturması da öyle. Her karakterin bir kusuru var. Çok gerçekler, çok insanlar... İnsanlar epey karmaşık canlılar. Bir şeyi ekranda üç boyutlu bir şekilde görmek onu inanılmaz güçlü kılıyor.

Benim karakterim olan Claire ile Fleabag arasındaki ilişkiyi çok seviyorum. Kız kardeşliğin çok güçlü bir şekilde tasviri. Phoebe'nin (Fleabag) bir kız kardeşi var, benim de öyle. Bu yüzden de eminim ki bunun etkisi olmuştur. Kız kardeş olmayı, çok güzel ve doğru bir şekilde anlatıyor. Her kız kardeş Fleabag ve Claire gibi değil fakat kardeşi olan herkes bu bağı ve kopukluğu dizideki anlarda yakalamıştır. Pilot bölümünde Claire'in Fleabag'e sarılmaya gittiği bir sahne var. Bu sahneyi az kalsın çekemiyorduk. Çekim yapmak için yedi dakikamız kalmıştı ve hızlı bir şekilde bitirmemiz gerekiyordu. Sonunda yapabildiğimize çok mutluyum. Çünkü o sahne, kısa süreli ilişki için harika bir andı. Komik, tuhaf ve acı vericiydi ve Fleabag'i de harika bir şekilde resmetmişti. Bu sayede de kız kardeşi ile arasındaki ilişkiyi de açık bir şekilde gösteriyordu.

Ama favori sahnem 2. Sezondaydı. Fleabag ve kilise papazı, kilise'nin bahçesinde yürürken papazın seyirci ile iletişime geçtiği an... Gerçekten mükemmeldi. Çoğu sahnenin aslında mini bir oyun gibi olduğunu hissediyorum. İkinci sezonun birinci bölümündeki restorandaki sahne, bir oyun gibi mesela. Bunun gibi birçok sahne daha var. Bu nasıl bir diziye dönüşüp, karakteri de bir fenomene dönüştürdü peki? Söylemesi zor. Belki de kadınca bakıştan dolayıdır. Belki de Phoebe'nin dünyası bu kadar komiktir ve bunu da dizide kendi bakış açısı ile anlatma özgürlüğü bulunca ortaya çıkarmıştır. Neyin başarılı olup olamayacağını kestiremiyoruz. Çünkü elle tutulur bir şey değil. Ama kesinlikle doğru şeyin, doğru anda olması ile ilgili. Bir çeşit sihir gibi.

Fleabag'in büyüyüp, gelişmesi de olağanüstü. Phoebe ile lise çağımızdan beri tanışıyoruz ve hikayenin ortaya çıkışından beri de işin içindeyim. 2016'nın Nisan ayında, ilk okuduğum zamanı dün gibi hatırlıyorum. Okuduğum en güzel şeydi. Okuduğum her sahne şaşırtıyor ve mutlu ediyordu. Karakter ile diziyi komik ve dokunaklı bulmuştum. Keskin kenarları vardı ve tuhaftı. Bu da beni rahatsız ediyordu. Böyle bir şeyi daha önce görmemiştim. Daha

sonra ikinci sezonda da böyle olmuştum. Phoebe, çekime birkaç hafta kala senaryoyu bana yollamıştı ve gergindim. Ama senaryoyu okurken yine okuduğum en güzel şey olduğunu düşünmüştüm. Hatta ilk sezondan daha iyiydi. Phoebe yapacağını yine yapmıştı. Harika bir ikinci albüm daha yaratmıştı.

Dizinin kendine yaraşır bir biçimde yankı bulması da harika. O zamandan beri sürekli partiliyoruz. Ödül zamanlarındayken Fleabag'e bayılan birçok insanla tanıştık. Brad Pitt ve Joaquin Phoenix ile tanıştık. Benim için en harika olanı ise SAG ödüllerindeyken Steve Buscemi'nin sandalyemi az daha devirdiği andı. Ondan uzaklaştığım için gerilmiştim ve ona bir hata yaptığını söyledim. Benim kim olduğumu anlamasını asla anlayamazdım. "Sen Sian Clifford'sun, Fleabag'desin. Bu etkinliğe sen ve ekibinle tanışabilmek için geldim." dedi. Birazcık akıl almaz bir şeydi ve bu, Phoebe'nin de kaleminin ne kadar güçlü olduğunun göstergesiydi.

Fleabag, ekranda kadınları daha saf haliyle, daha gerçekçi ve kadınlarla daha ilişkili bir şekilde gösterip yeni bir kapı açtı mı? Öyle umuyorum. Fleabag, feminist gündem için yaratılan bir dizi değil. Bir kadının başından geçenlerin anlatıldığı, başka bir deyişle hikayesini anlatan bir kadının -Phoebe- kaleme alındığı bir dizi. Yaşamın her kesiminden hikayeleri anlattığınızda, içeriğinin ne kadar anlaşılır ve heyecan verici olduğunu gösteriyor sadece. Benim de umduğum bu. Umarım Fleabag bu noktada da etki yaratır. Fleabag şu an bunun için bir referans noktası. Ama ihtiyacınız olan şey, Fleabag'in getirdiği yenilikleri yakalamak. Korkmamak için kapının önünde duran bir bekçiye ihtiyacınız vardı. Anahtarlarınızı atın ve kapıyı açın.

DALE COOPER

KYLE MACMACHLAN, TWIN PEAKS

FBI Özel Ajan'ı Ajan Cooper; takım elbise, keskin bir saç kesimi, kahve ve turtaya olan aşkı ile diğer kahramanlar gibi "tertemiz" bir kahraman. David Lynch'in dehası ile bu Amerikan kanun adamları, "Twin Peaks" (İkiz Tepeler)'de tuhaf bir girdabın içine sürükleniyor. Sonra yavaş yavaş, kasabanın diğer sakinleri gibi, onun da tuhaflıklarını görmeye başlıyoruz. Mesela otel odasında metal bir barfiks'in üzerinde baş aşağı görebiliyoruz kendisini. Biz seyircilerin hiç görmediği başka örnekler de var tabii. Ajan Cooper'ın sekreteri Diane gibi... Ajan Cooper, bütün düşüncelerini bir ses kayıt makinesine kaydediyor bu vasıta ile. ("Sigara içilmeyen bir oda, sigara kokusu yok. Bu da bir iş yolculuğu için güzel bir düşünce.") Kyle Macmachlan'ın harika oyunculuğu ile Ajan Cooper karakteri çılgın ve sevimli de. Orijinal bir yaratım. 2017'deki "Twin Peaks: The Return"de yönetmen MacLachan, Ajan Cooper karakterine yeni açılar ekliyor ve bu açıları, iki alternatif Dale aracılığıyla görmekteyiz. Alternatif Dale'lerden biri olan Dougie, her zaman bitkin bir sigorta acentacısı (hala kahveyi seviyor!). Bir de şeytani bir görsel ikizi var (siyah deri ceketi ile arz-ı endam ediyor).
Bütün bunların ötesinde, Dale Cooper; çok harika bir karakter!

TONY SOPRANO

JAMES GANDOLFINI, THE SOPRANOS

Ne derece bir muhteşemliğin içinde olduğumuzu kanıtlayan şeydi "Kahrolası Ördekler!". The Sopranos'a gelene kadar ekranda birçok suç kralını ve mafya babasını görmüştük. Ama hiçbir mafya, Tony Soprano gibi değildi. New Jersey'li mafya babası Tony'nin kendine göre zerafeti ve üçkağıtçılığı vardı. Yaşanan olayların hepsi de belli belirsiz gaddarlık ile dengelenmişti. Zıtlıkları içinde barındırıyordu. Öyle ki; terapistine, göletindeki ördeklerin kaderinden endişe ettiğini söyleyebiliyordu fakat sonrasında da eski bir arkadaşının öldürülmesi emrini de verebiliyordu. Hikaye ilerledikçe, dizinin yaratıcısı David Chase'in de desteği ile, James Gandolfini harika bir iş çıkarmaya devam ediyordu. Biz izleyicilere, Tony Soprano'nun hislerine güvendiğimiz için ne kadar yanıldığımızı gösteriyorlardı. Tony'nin en kötü dürtülerini çekici bir kırılganlık ile kapatan, bunu yaparken de bizleri şeytanın var olmadığına ikna eden ve insandan çok, soğukkanlı bir canavar olduğu ortaya çıkıyordu.

TYRION LANNISTER

PETER DINKLAGE, GAME OF THRONES

Eğer 2011'de insanlara favori karakterlerinin alkolik, ikna edici, güce susamışlığı yüzünden hor görülmüş ölüm saçan bir aileden gelen cüce bir karakter olduğunu söyleseydiniz, buna gülerlerdi. Hem George R.R. Martin'in hem de Tyrion Lannister rolünü oynayan Peter Dinklage'in saf İngiliz aksanının gücü sayesinde -ilk iki bölüm içinde- bütün bunlar mantıklı gelebiliyor. Kendisi tahta oturamadı fakat kararsızlık çizgisinin gerçekçiliği ile seriye müthiş bir zevk kattı. Tyrion Lannister'ın başı, içki ve suç ile belada olmasına ve Ejderhaların Kraliçesi ile yaşadıklarına rağmen, köklü bir gelişim gösterdi.

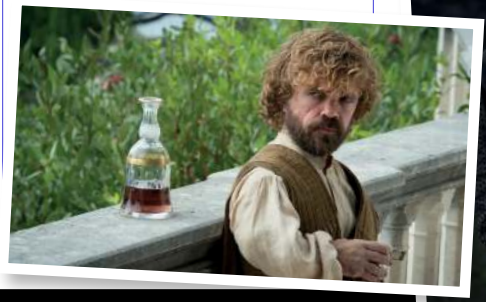

NORA DURST

CARRIE COON, THE LEFTOVERS

Nüfusun yüzde ikisinin aniden kayboluğu bir dünyada, sefalet yetersiz kalır. Damon Lindelof ve Tom Peratta'nın cesur, derin ve sık sık üzen dizisi, kederin de bir meditasyonudur. Ailesi -kocası, kızı ve oğlu- o büyük kayıp yaşanan olayda kaybolmuştur. Kahvaltıya hazırlanırlarken, Nora arkasını döndüğünde ailesinini yitirmiştir. Farklı bir açıdan bakınca dizi aslında Nora'nın iyileşme sürecini ele almaktadır. Bir noktada da The Leftovers, duygusal çatlakların sızmasıdır. Karakterin trajik hikayesinin altında, aslında hiç iyileşmemesi yatar. Verdiği kayıplar ile uyumuş olan Nora, ne pahasına olursa olsun hissetmeye can atar. Hayat kadınına, kendisini göğsünden vurması için para verir. Merminin çelik yeleği aşarak vücuduna isabet etmesini ve bir şeyler hissetmeyi umut eder. Nora'nın içinde, hayatta kalmanın verdiği suçluluk duygusu ile savaşı sürdürmenin verdiği yoğun bir his vardır. Bunu da aktris Carrie Coon, başkaları ile kıyaslanmayacak derecede iyi üstlenir.

DEXTER

MICHAEL C. HALL, DEXTER

Bir seri katili oynayıp, karakterin aynı zamanda sevilmesini sağlamak bir anlam taşımaz. Fakat bunu sekiz sezon sürdürüp her sezonda da bu karakteri iyi bir şekilde taşımak anlamlıdır. Dexter'ın üvey babası Harry Dexter'ın psikopatça eğilimlerini genç yaşında fark eder ve bu eğilimini yontmayı, sınıflandırmayı Dexter'a öğretir. Dexter, toplum nezdinde tehlike olan insanlar ile kendi üslubuyla baş etmeye başlar. Cinayetler devam eder fakat Dexter, masumları korur. En azından çoğu zaman. Dexter'ın bu kadar beğeni kazanmasının sebebi ise biz izleyicilerin, Dexter'ın suç ortağı olmamız ve bunu yaparken de büyülenmemizdir. O cesetleri acımasızca parçaladığında dahi... Michael C.Hall'ı da bu noktada, altında yatan soğuk kişiliği göstermeyen o çekiciliği ve gözlerindeki parıltı nedeni ile suçlayabiliriz. Bir de sadece hayatını idame ettirmeye çalışan bir aile babası olduğu gerçeği de var.

SHERLOCK HOLMES

BENEDICT CUMBERBATCH, SHERLOCK

Kurgu dünyasındaki en sevilen karakterlerden birini yepyeni bir karaktermiş gibi nasıl yaparsınız? Cevabı şu: Steven Moffat ve Mark Gatiss iseniz ve jenerasyonunun en iyi aktörlerinden biri olan Benedict Cumberbatch'ı da projeye dahil ederseniz, olur. Benedict Cumberbatch bize, karakterin tüm açıları ve endişeleri ile dağılmayacağımız bir Sherlock Holmes veriyor. Akıl sarayının ustası, oyunda her zaman bir adım önde olmakla kalmıyor aynı zamanda bu bilgileri bahtsız arkadaşı (Dr. Watson) ile paylaşmaktan da mutluluk duyuyor. Bu Holmes, düzenbazlar kralı olarak büyük bir dedektifti. Davaları tahmin karışımı ile çözüyordu. Zekası ve görkemli "uçuşları" ile de çok görkemliydi. Holmes'ın düşmanlarının (Moriarty, Andrew Scott) çekiciliğine de aşık olabilenler var. Cumberbatch'in dedektifliği haricinde Martin Freeman'ın John Watson'ı da dizinin kalbiydi ve bütün bunların hepsi bir araya gelerek başarılı diziyi oluşturdu.

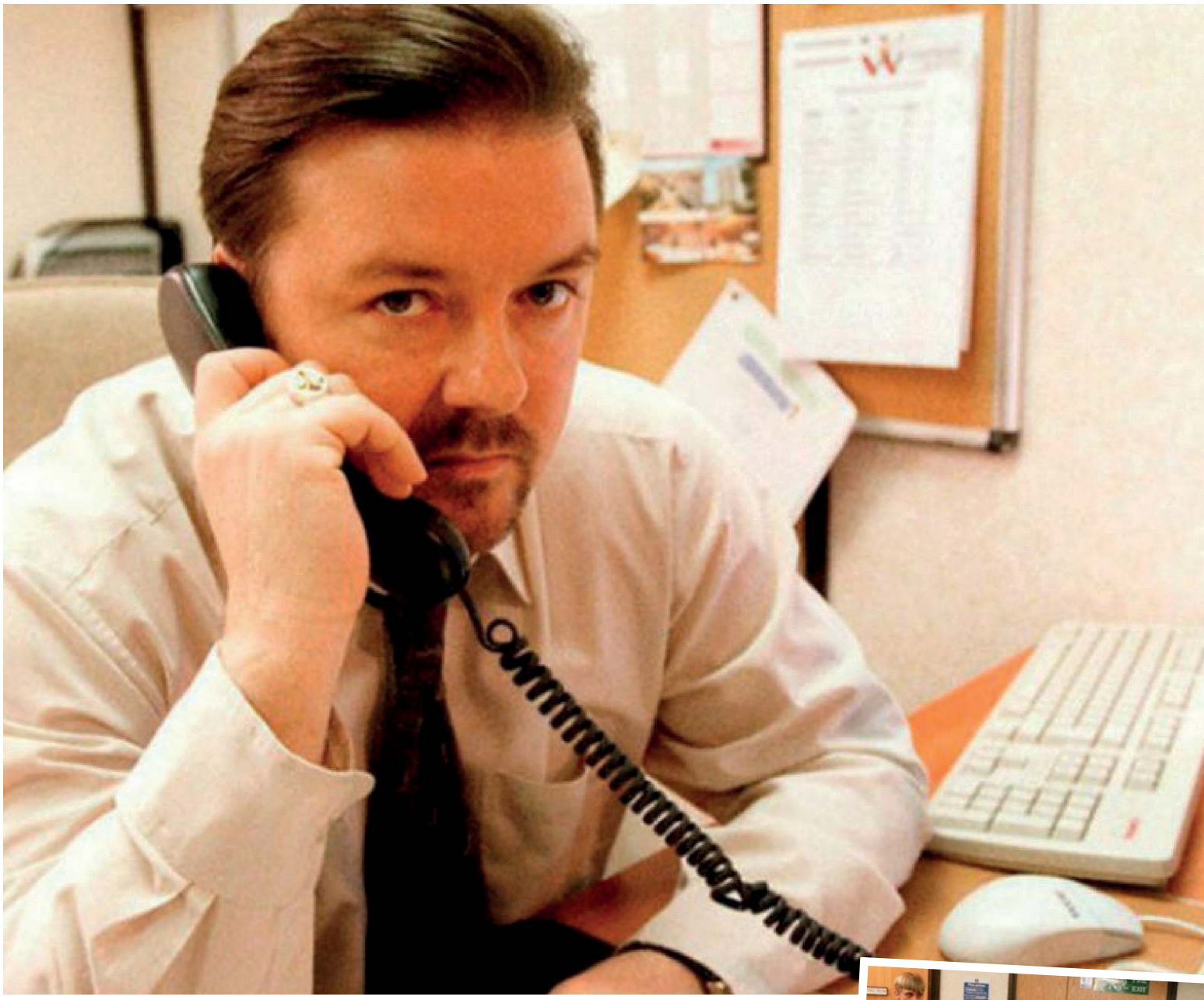

DAVID BRENT

RICKY GERVAIS, THE OFFICE

Brent karakterini nasıl yarattınız?
Doksanlarda tanıştığım adamlardan totalinden bir karakter oluştu. Hatta bir tanesi, popüler olmayı çok istiyordu ve bunun için o kadar çabalıyordu ki... Aslında iyi bir adam. Sadece kendine güveni yok ve memnuniyetsiz. Ona karşı her zaman farklı bir ilgim oldu.

Bu dizi sürecinizden neler hatırlıyorsunuz?
The Office'in riski çok düşüktü. BBC2 kanalında yayınlanıyordu ve düşük bir bütçesi vardı. "Fawlty Towers" ve "Alan Partridge" gibi dizileri seven bir milyon izleyicimiz olsa yeterli olur diye düşünüyordum. Daha sonra da BBC bize yayınlayacakları zaman aralığını söyledi: 9 Temmuz Pazartesi saat 22.00. Ben de aynı saatte yayınlanan "Big Brother" ile karşı karşıya olamayacağını söyledim. Onlar da saati 21.30'a çekti. Sonra da ikinci dizinin önünde tekrarladılar ve izleyici sayısı neredeyse 3 milyon olmuştu. Ağızdan ağıza yayılarak bir sürü izleyici kazanmıştı.

Bazı izleyiciler dizinin gerçek olduğunu düşünmüştü değil mi?
Evet. Dizi-belgesel olduğunu düşünenler oldu. Steve (Merchant) bir gün metrodayken, kadınların birbiri ile konuşmasını duymuş. Kadınlardan biri: "The Office belgeselini izledin mi dün akşam? Of çok komikti!" demiş. Diğer kadın ise, "Belgesel olduğunu düşünmüyorum, bence komedi dizisi." Demiş ve diğer kadın da bu durumda dizinin komik olmadığını söylemiş. Ama bir dakika önce 'belgeselin' gerçek olduğunu düşünürken komik olduğunu söylüyordun hani! Bazı eleştirmenlerin görüşü de öyleydi. Çünkü yıldız bir oyuncu yoktu, şakalar yoktu dizide bir şeyler olmuyordu.

DOKTOR

DAVID TENNANT, DOCTOR WHO

Doctor Who fanlarının hepsinin kendine ait bir doktoru var. Ama birinin bizim için anlamı çok büyük. Onuncu doktor farklı. Russel T. Davies, 2005 senesinde Doctor Who'yu aldı ve Christopher Eccleton'un bir sezonluk harikasından sonra David Tennant, onuncu doktor olarak karşımıza çıktı. Russel T. Davies ve David Tennant, daha önce BBC3 kanalında yayınlanan "Casanova" dizisinde de birlikte çalışmıştı.

Tennant, doktor olarak karşımıza çıkar çıkmaz çekicilik, sınır tanımamazlık özellikleri ile vücut bulmuştu. Seksiydi. Bir kahramandı, ilginç ve zekiydi de. Bu doktor, duygularının kendisi ile beraber akıp gitmesine izin veriyordu. Billie Paper'ın Rose'una aşık olma cesareti göstermişti. Zorunlu ayrılışları, dizinin 50 yıllık tarihi gibiydi. Üç yıllık serüven içinde, Davies'in kendi Doctor Who senaryosu ile birebir örtüşen bir Doctor Who vardı. Oyuncunun ve senaristin mükemmel ortak çalışmasının ürünüydü bu. Hepimizin kendi 'doktoru' var, fakat şüphesiz ki onuncu doktor hepimizin de 'doktoru'.

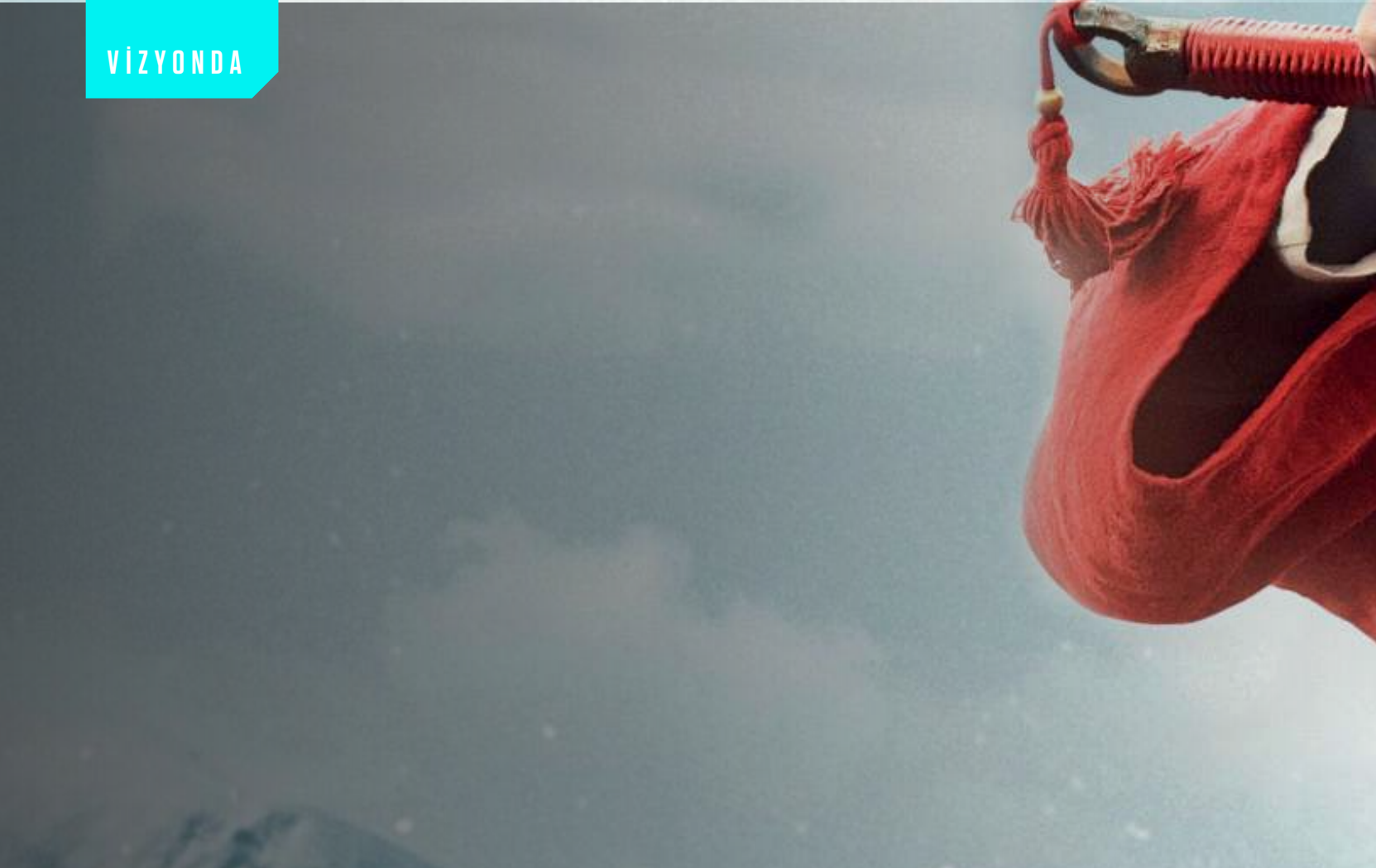

"BİR ÇİN EFSANESİ"

MULAN

Türk Edebiyatının kült eserlerinden biri olan, Namık Kemal'in yazdığı "Vatan Yahut Silistre" adlı tiyatro oyunuyla benzerliği nedeniyle *Mulan* efsanesi, pek yabancılık çekmediğimiz bir hikaye. Sevdikleri uğruna erkek kılığına girip savaşa giden ve büyük başarılara imza atan güçlü ve cesur kadınların hikayesi...

Sefer ***GÜMÜŞ***
gmsefer9@gmail.com

Mulan, Çin tarihinde yer alan fakat yazılı bir kaynağı olmayan efsanevi bir karakterdir. Kimileri Mulan'ın hayattan biri olduğunu düşünürken kimileri de kendisinin bir halk türküsünden öteye gidemeyen efsane olduğunu savunur. Anlatılanlara göre Çin'e Hunlar saldırır ve Çin Hanedanları savaşa katılmak zorunda kalır. Her evden erkek çocuklar savaşa çağrılır, çocuğu olmayan ailelerde de evin erkeği savaşa katılır. Hunların saldırısından önce Hua Mulan evlendirilmek üzere görücüye çıkar. Mulan, tanımadığı biriyle birlikte olmak istemese de ailesini kırmamak ve onları onurlandırmak için bu evliliği kabul eder. Evlilik hazırlıkları sırasında Hunlar Çin'e saldırır ve Çin hükümeti her haneye gidip asker çağırır. Hua ailesinde hiç erkek çocuk yoktur. Bu sebeple evin babası savaşa gitmek üzere hazırlık yapar. Mulan bu durumu kabul edemez, çünkü babası yaşlı ve yaralıdır. Evliliği iptal edip gizlice orduya katılma kararı alır. Kılık kıyafetini değiştirir, saçını keser ve orduya katılır. Orduda eğitim alır ve oldukça başarılı bir asker olur. Kadın olduğu fark edilmez. Aksine başarılarından dolayı askerler arasındaki en "erkek" kendisidir. Hatta bir süre sonra komutan olur. On yılı aşkın bir süredir savaşta görev alan Mulan, savaş sonrasında Kraliyet tarafından ödüllendirilmek istenir. Mulan'a hediye, para ve unvan bahşedilir. Oysa Mulan'ın tek istediği şey eve, ailesine dönmektir. O, bu koşulları babası hayatta kalsın diye seçmiş ve savaş bitince sivil hayata dönmek istemiştir. Tüm ödülleri geri çevirir ve köyüne gider. Silah arkadaşları, Mulan'ı köyünde ziyaret ederler. Onca yıl sonra Mulan, ilk defa kadın kıyafetleriyledir. Silah arkadaşları da Mulan'ın kadın olduğunu görünce şaşkına dönerler. Gücü, zekası ve cesaretiyle ordunun en güvenilir askeri haline gelen Mulan'ın elde ettiği başarı, cinsiyetçi yaklaşıma tokat gibi çarpar. Çin'de bu hikaye, müzikal türde nesilden nesile aktarılmıştır.

Mulan'ın bu başarı öyküsü Çin'le sınırlı kalmadı. Disney bu hikayeyi öğrenip bir animasyon filmi yapma kararı aldı. 1998 yılında yine aynı isimle beyazperdedeki yerini aldı. Konu, temelinde aynı olsa da çeşitli

eklemelerle süslendi. Eklenen Mushu adlı ejderha ile hikaye, gerçekçiliğini bir tarafa bırakıp tamamen fantastik bir müzikal haline geldi. Daha sonra Disney, Mulan'ı Disney Prensesleri'ne ekledi ve bu karakter sayesinde feminen prenses algısı bir noktaya kadar kırılmış oldu. Fakat Çin, Disney'i orijinal hikayeye sadık kalmadığı için ağır bir şekilde eleştirdi.

Bu yıl 9 Mart'ta vizyona girmesi beklenen yeni "Mulan" için tercih edilen tarih, oldukça manidardı. Güçlü bir kadın profilinin ele alındığı film, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nden bir gün sonra izleyicisiyle buluşacaktı. Fakat Koronavirüs nedeniyle vizyon tarihi 2020 Nisan ayına ertelenmek zorunda kaldı. Salgın hızlı bir şekilde ilerleyince de tekrar daha ileri bir tarihe atıldı.

Filmin yönetmen koltuğunda Niki Caro oturuyor ve "Mulan", onun sayesinde "Kadın tarafından yönetilen en pahalı film." unvanını kazanıyor. Filmin bir başka önemli özelliği de Walt Disney Pictures tarafından beyazperdeye aktarılıyor olmasına karşın oyuncuların çoğunun Çin'den seçilmiş olması. Mulan karakteri için yaklaşık 1000 kişi ile görüşüldü. 1998 yılında Mulan'ı seslendiren Ming-Na Wen, 22 sene evvel bağ kurduğu bu karakteri canlandırmak isteyen oyunculardan biriydi. Fakat rol için uygun bulunmadı.

1998 yılındaki animasyon filminde Ejderha Mushu'yu Eddie Murphy seslendiriyordu. Yeni filmde tekrar Mushu karakterini seslendirmek istediğini söyledi. Fakat filmde Mushu olmadığı için isteği gerçekleşemedi. Bu bilginin doğruluğu henüz kesin değil. Filmin fantastik ögeler barındırmayacağı söylenmişti fakat fragmanda gösterilen, cadı diye anılan bir kadının kartala dönüşme sahnesi, birçok kişinin kafasını karıştırdı. Bu durum da hikaye içinde Mushu'yu görme olasılığımızı artırıyor.

Filmi bekleyenleri üzen haber ise projenin müzikal türde olmaması. Oysa "Aladdin" filminin elde ettiği başarının ardından Disney'den müzikal bir Mulan filmi bekleyenlerin sayısı oldukça fazlaydı.

Mulan'ı canlandıran Yifei Liu'nun animasyonda yer alan Mulan karakterine benzerliği göze çarpıyor. Kendisine usta isimler eşlik ediyor. Donnie Yen, Kumandan Tung rolüyle, Jet Li de İmparator olarak karşımıza çıkıyor. Yapım için, başta bu iki aktör olmak üzere, dövüş sanatlarında başarılı oyuncular seçildi. Ayrıca Jet Li ve Donnie Yen'in kadroda olması, filmin tanıtımını da olumlu yönde etkiliyor. Türkiye'de ve dünya genelinde, Asya kökenli oyuncular çok fazla tanınmıyor. Ancak bu durum Jackie Chan, Donnie Yen ve Jet Li gibi isimler için geçerli değil. Donnie Yen "Rogue One", "Ip Man" serisi, "Yeni Nesil Ajan: Xander Cage'in Dönüşü" gibi projelerde sergilediği performanslarla büyük beğeni toplayan bir aktör. Jet Li ise "Cehennem Melekleri" serisi, "Mumya", "Suikastçı", "Kır Zincirlerini", "Kahraman ve Ejderin Öpücüğü" gibi filmler ile gönüllere taht kurmuştu. Yifei Liu, bu zamana kadar Çin filmlerinde oynamış aktris. Bu film ile Hollywood'a emin adımlarla girecek gibi duruyor.

Film, konusu ve teması itibarıyla kadınları destekleyen bir proje. LGBT farkındalığını merkezine alan yapım için stüdyo, yeni "Mulan"ın animasyonu kadar renkli olmadığını belirtti. Filmin –şimdilik- vizyon tarihi belli değil. **APM**

"MULAN", 4 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

EVRENE YENİ BİR SOLUK

THE NEW MUTA

NTS

Birçok erteleme yaşayan *The New Mutants*, eylül ayının beklenen projelerinden biri. *Josh Boone* yönetmenliğindeki yapım, genç ve yeni oyuncu kadrosuyla *Marvel Evrenine* yeni bir soluk getiriyor.

Sefer ***GÜMÜŞ***
gmsefer9@gmail.com

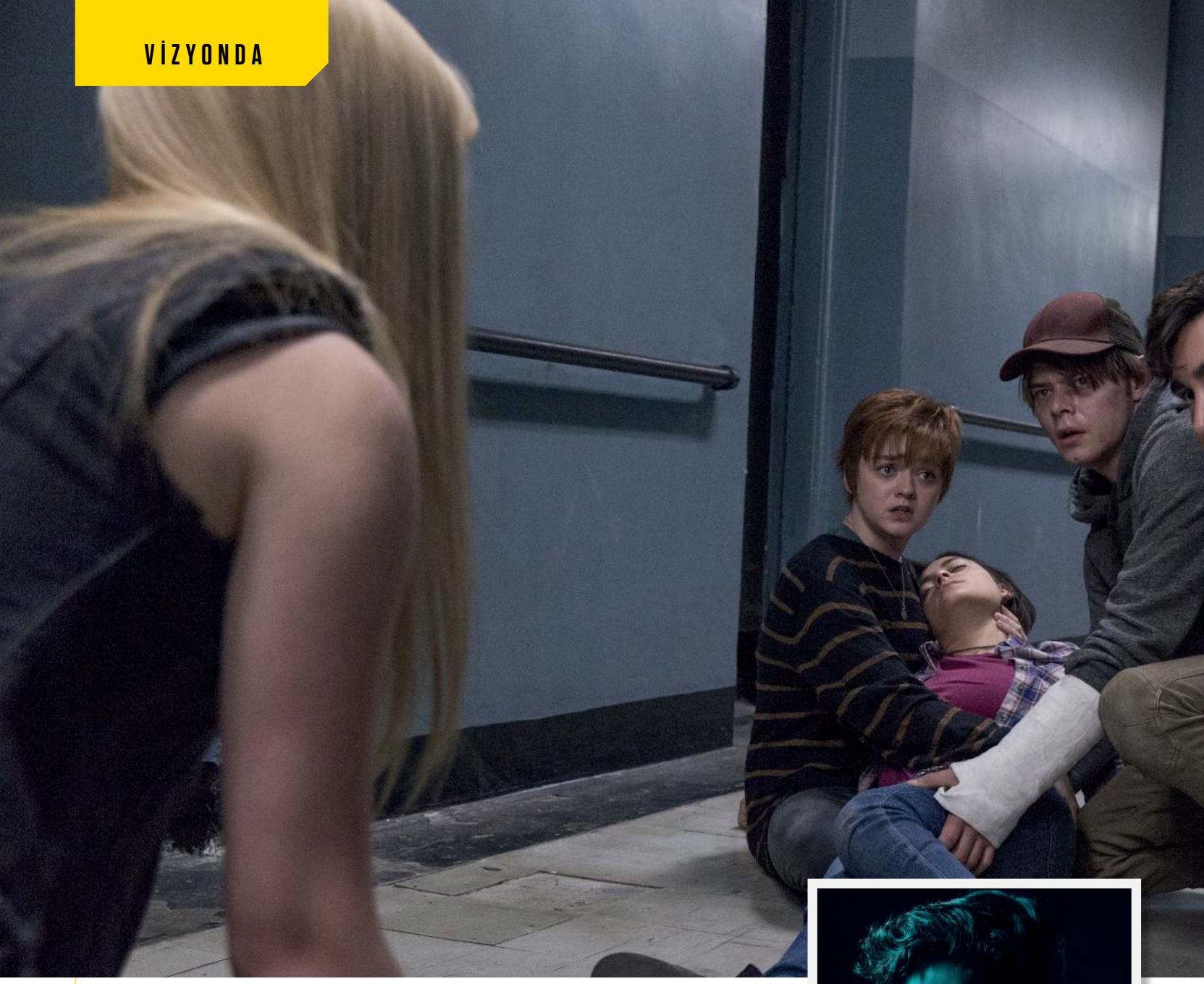

Marvel Comic'in en popüler serilerinden biri olan ve mutantların kötülükle savaşmasını işleyen "X-Men", sinema dünyasına 2000 yılında sağlam adımlarla giriş yaptı. Seri, Marvel'in ilk sinematik evrenlerinden ve 20 yıllık bir beyazperde geçmişine sahip. Hikayesi ise iki farklı zaman çizgisinde devam etmekteydi. Bu farklı zaman çizgisi sayesinde farklı konuları da rahat bir şekilde işleyebiliyorlardı. 2008 yılında Marvel, film haklarını Disney'e sattı ve Marvel Sinematik Evreni kuruldu. Marvel şirketi bu yıldan sonra daha farklı bir politika izlemek durumunda kaldı. Geçmişte şirket, farklı karakterleri farklı şirketlere satmıştı. Spider Man ve onun konularını barındıran karakterlerin film hakları Sony'deydi, X-Men ve mutantların tamamı Fox Film Stüdyolarında, Avengers ve diğer karakterler ise Disney şirketine bağlıydı. Disney herkesin ailece izleyebileceği filmler çekmek istediği için genellikle yaş aralığı 7 yaş ve üstü kitlelerdi. 18 yaş üstü filmleri bünyesinde barındırmıyordu. Bu durum, hayranları biraz üzse de Disney'in çıkarttığı filmler oldukça beğeni aldı ve her sene iki kez sinema salonlarını doldurdular. Bu filmler yüksek bütçeli, bol CGI içeren filmlerdi. X-Men serisi ise daha vahşi ve yetişkinlerin daha çok beğenebileceği filmlerden oluşuyordu. Fakat Fox, filmlerin bütçeleri açısından Disney ile yarışmakta zaman zaman zorlanıyordu. 2000 yılından 2008 yılına kadar filmleri oldukça fazla tercih edilmekteydi. Sonrasında film evreni, farklı zaman çizgisine geçiş yaptı ve yıllardır insanların ekranlarda gördüğü kişiler değişmeye başladı. Bu karar şirketi zarara uğrattı fakat göze aldılar, çünkü oyuncuların -özellikle Hugh Jackman, Patrick Stewart, James Marsden ve Sir İan McKellen gibi isimler- yaşlanmasına çare bulmak

gerekiyordu. Yeni serideki isimler James McAvoy, Jennifer Lawrence, Michael Fassbender, Sophie Turner, Nicholas Hoult ve Ryan Reynolds gibi işinde başarılı aktris ve aktörler. Oyuncular başarılı olsa da stüdyonun senaryo seçimleri, bütçe olanakları, seriyi rakiplerine göre zayıf kıldı. Şirket, rakipleri ile yarışabilmek için farklı şeyler deneme kararı aldı ve çizgi romanlarda popüler olan karakterlere solo film çekmeyi düşündü. Gambit, Logan ve Deadpool gibi kurgusal karakterler düşünülenler arasındaydı. Deadpol ve Logan, 18 yaş üstü kitleye hitap ediyordu ve iki film de gişede yüksek gelir elde etti. Sonrasında Disney, Fox ve Sony'den film haklarını satın almak istedi ve bu sebeple bazı projeler ertelendi, bazıları da iptal edildi. Ertelenen projeler arasında ise "New Mutants" filmi adından sıkça söz ettirdi. Zira kendisi beş defa ertelendi! Başlangıçta 19 Nisan 2018 tarihinde çıkması planlanmıştı. Ek sahne çekmek istenildiği için 19 Şubat 2019'a ertelendi. Ardından Disney, Fox'dan film haklarını aldı. Son tarih 13 Mayıs 2020 olarak belirlendi, fakat 12 Mart 2020 tarihinde Covid-19 nedeniyle yeniden ertelenince 4 Eylül 2020 tarihine alındı.

"New Mutants" filmi, diğer X-Men filmlerinden oldukça farklı bir yapıya sahip. Genellikle aksiyon ve bilim kurgu öğeleri taşıyan X-Men filmleri, bu kez bir korku filmi denemesinde bulunuyor. Film, hem Disney kontrolünde olacak hem de oyuncular yaş itibarıyla genç isimlerden oluşacak. Bundan dolayı yönetmen Josh Boone, ComicBookMovie ile röportaj yaparken "Bu film muhtemelen şimdiye kadar yapılmış en zor PG-13." ifadesini kullandı. Josh Boone, sıkı bir X-Men hayranı ve kendisinde çizgi romanlarının çoğu bulunmakta. Bu filmi yaparken de New Mutants serisinin Demon Bear hikayesini temel alarak çekimleri sürdürecek. Filmin afişinde ve jeneriğinde Demon Bear'ın sanatçılarından Bill Sienkiewicz çalışmalarını sergileyecek. Tanıtımdaki logo yazısı, 1980'lerde yine Bill Sienkiwicz'in tasarımı olan serinin logo tasarımının izlerini taşıyor.

Josh Boone, "New Mutants"ın gelecek üçlemenin ilk filmi olduğunu dile getiriyor. Filmde çok fazla değişiklik olmasına rağmen asıl karakteri başından beri Magik. Bu aralar sadece Deadpool serisinde gördüğümüz Colossus karakterinin kız kardeşi olan Magik, büyüye olan yatkınlığı, SoulSword adında özel bir kılıç kullanması ve mutant güçleri ile biliniyor. Kendisi New Mutant serisinin en bilindik karakteri olma özelliğini de barındırıyor. Karakteri canlandıran ise "The VVitch: A New England Folktale" (2015), "Glass" (2019), "The Dark Crystal" (2019) ve "Peaky Blinders" gibi projelerden tanıdığımız Anya Taylor-Joy. Ona eşlik edenler ise "Game of Thrones"ta Arya Stark olarak bildiğimiz Maisie Williams ile "Stranger Things" ve Anya Taylor-Joy'un da yer aldığı "Karanlık Sır"dan Charlie Heaton. Bu gençlerin yanında Doktor Reyes karakterini canlandıran ise Alice Braga. Filmin kötüsü olarak Jon Hamm, Mister Sinister olarak kadroya katıldı. Fakat ek çekimlerden sonra, filmden çıkarıldı.

Hikayenin kötü karakteri olarak Warlock da düşünüldü fakat bütçeyi aşacağı için ertelenerek ikinci filmde yer almasında karar kılındı. İkinci filmin sonunda, Warlock'un sebep olacağı bir kıyamet senaryosu ile üçüncü filmde orijinal X-Men kadrosunun konuya dahil olması bekleniyor. Bu kıyamet senaryosunda, iblislerin dünyayı istila etmesi ve onları Magik'in durdurması planlanıyor. Son yapılan değişiklikler sonucu, Right olarak bilinen gülen yüz maskesi takan bir mutant ile Yeni Mutantlar mücadele edecekler.

Filmin çekim sürecinde Stephen King ve John Hughes'un çalışmalarından esinlenildi. "İt" (2017) ve "Kapan" (2017) filmlerinin başarısından sonra, filmin korku unsurlarının daha fazla olması istendiği için bu projeler ilham kaynağı oldu. Yapımcılar "Guguk Kuşu" (1975), "Cinnet" (1980), "The Breakfast Club" (1985) ve "Elm Sokağında Kabus 3: Rüya Savaşları" (1987) filmlerinin kapalı ortamdaki tasarımlarının etkilerini, dramatik unsurlar olarak bu filmde kullanmak istediklerini de dile getirdiler.

Josh Boone işini şansa bırakmak istemeyen bir yönetmen. Geçmişten günümüze bol başarı elde etmiş filmlerinden ve çizgi roman bilgisinden dolayı ortaya güzel bir proje çıkarması olası. Kendisi hem yönetmen koltuğunda oturuyor hem de senaryo yazarlarından biri. Senaryoda ona eşlik eden isim ise Knate Lee. Filmin görüntü yönetmeni ise "Kayıp Otoban" (1997), "Çığlık 4" (2011), "Sihirbazlar Çetesi 2"

(2016) ve “Capone” (2020) gibi filmlerde çalışmış olan Peter Deming. Deming, korku sinemasındaki görüntü yönetiminde kendini kanıtlamış biri. “New Mutants”ta da karanlık tonları usta bir şekilde kullanacağı neredeyse kesin.

Josh Boone filmde çizgi romanlara göndermeler de yapıyor. Çizgi romanda Kitty Pryde’a ait olan bir oyuncak ejderha mevcut. Bu oyuncağı filmde Magik/ İllyana taşımakta. “X-Men: Apocalypse” filminin after credits sahnesinde ilaçların üzerinde “Essex Corp” yazısı mevcuttu. Bu filmin kötüsü olarak da Nathaniel Essex, yani Jon Hamm’in canlandırdığı Mister Sinister karakteri olacaktı. Fakat revizede filmden kaldırıldı. “Game of Thrones”dan Maisie Williams, “New Mutants”ın oyuncu kadrosundaki yerini almadan evvel dizi ekibinden X-Men evrenine geçen başka isimler daha olmuştu. Mesela “X-Men: Geçmiş Günler Gelecek” (2014) filminde Peter Dinklage, yeni serideki Jean Grey rolünde Sophie Turner, “Deadpool” (2016) filminde Ajax rolünde Ed Skrein ve “X-Men: Apocalypse” ve “Logan”da oynayan Richard E. Grant bu oyuncular arasında.

Film, beş ertelenme sonucunda 4 Eylül 2020 tarihinde gösterime girmeyi planlıyor. Covid-19 nedeni ile hâlâ sinemaların çoğu kapalı. Sinemaların açılması durumunda, gişe de göz önünde bulundurularak “New Mutants”, gösterime girilebilir. Fakat filmin yeniden ertelenmesi de muhtemel. **APM**

“YENİ MUTANTLAR”, 11 EYLÜL’DE SİNEMALARDA

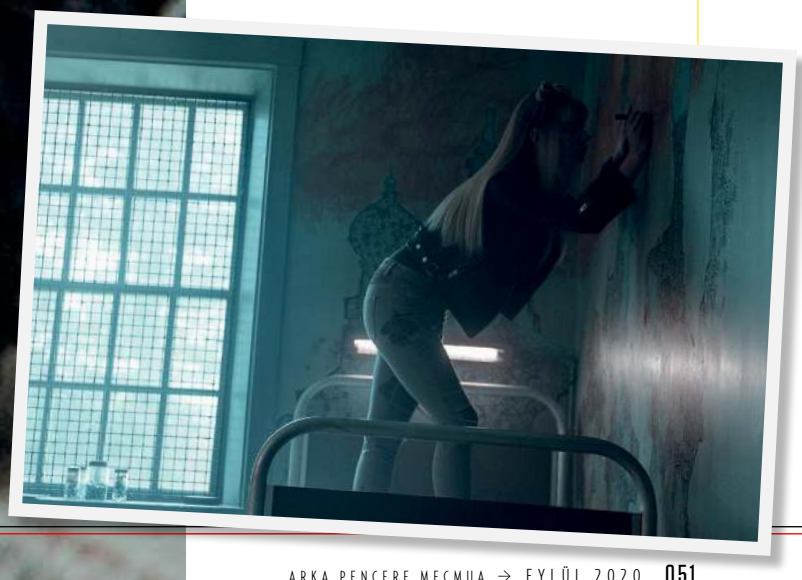

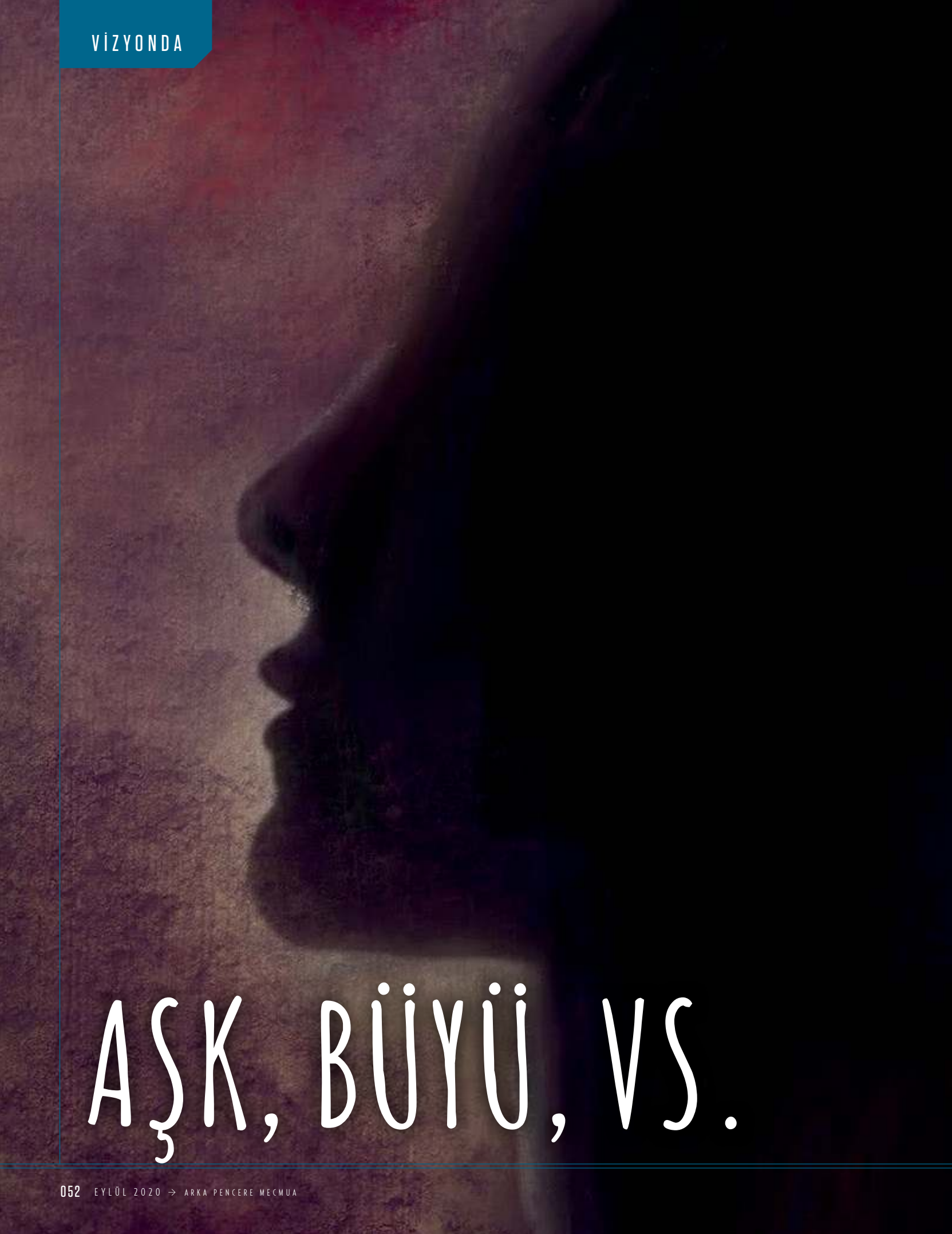

AŞK, BÜYÜ, VS.

“Ada sokaklarında karakterlerin birbirlerine bağırmaları, ağlamaları ve *Reyhan’ın çıplak sesiyle okuduğu musiki*; filmi izleyenlerde adeta katharsis etkisi yaratacaktır. Çünkü güzel bir göz atmıştır onları bu derin sevdaya.”

Zeynep ***SARHAN***
zeynepsarhan@hotmail.com

Hayatta uğruna bir şey yapmaya değecek çok az şey olabilir. Sevgiye doğru yola çıkmak, yıllardır kafada süregelen düşünceleri eyleme çevirmek de cesaret ister. Ümit Ünal'ın son filmi Aşk, Büyü, vs. bu cesaretten yola çıkıyor. Bir kadın, bütün her şeyini bırakıp eskiye dönüyor; eskiden onu mutlu eden şeyi bulma yoluna giriyor. Bu bir içe yolculuk; içtekini bulma, toprağı kazma, maziyi toprağa koyma ve doğayla bütünleşme hikâyesi. Eren, adının da getirdiği bir ermişlikle Reyhan'ı bulmaya, yaşanamayan aşkı hayattan çekip almaya Büyükada'ya doğru yola çıkıyor. Aşk, biraz da umursanan arzu nesnesinin peşinden gitmeye karar verme dürtüsünde kendini buluyor. Film, Eren'in hikâyesiymişçesine onun iç sesiyle ada vapurunda başlıyor, Reyhan'ı bulmayla birlikte Reyhanlaşmaya evrilip sevişmeyle birlikte hemhâl olmayla devam ediyor. Eren'e Ece Dizdar, Reyhan'a ise Selen Uçer hayat veriyor. Aynı zamanda bu iki oyuncu, 2020 İstanbul Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu ödülünün de sahibi oluyor.

Mekân, sinema filmlerinin en önemli karakterlerinden biridir. Ümit Ünal; bir evi, bir odayı, tek bir mekânı, İstanbul mekânını filmlerinde işlemiş bir yönetmen. Mekân, onun filmlerinde araçsallıktan çok tek başına bir amaç, bir karakter olarak filme yansır. Bu filmde böyle bir aşkı anlatmak isterken de Büyükada'yı kullanması tesadüf değildir. "Anlat İstanbul" adlı filmi İstanbul odaklıdır ve Ünal filminin sonunda karakterine şu cümleleri söyletir: "Uyanın millet, burası bize göre değil, bambaşka bir

memlekete gidiyoruz. Orda kadınlar daha başka, aşklar başka, dostlar başka, her şey biraz daha iyi, daha adam gibi." İşte bu cümleler, İstanbul'dan yalıtılmış, ana karadan kopmuş, daha bağımsız bir adaya doğru götürmektedir bizi.

Ada, büyük kara parçasından kopmuş, etrafı denizlerle çevrili olan küçük yerleşim yeridir. Kopmuş kelimesini kullanmamız bile adanın diğer toprak parçalarından ayrıksılığının göstergesidir. Ada, dışarıdan ayrılmışlık, kendiyle sınırlanmışlık olgusu barındırır. Adanın işlevi ise engin denizlerde, dünyanın gürültüsünden patırtısından, gündelik tasalarından uzak bir ortam olarak ütopyalardaki konumunu var eder. Filmin adada oluşması, tüm bunları düşündüğümüzde epey anlam kazanıyor. İzin verilmeyen, ayrıksı denilen aşk; adada gençlikte başlayıp yıllar sonra yine adaya geri dönüyor.

Eren'le Reyhan'ın aşkı; aileler yüzünden yaşanamamış, ukte kalmış, hayatlarına mal olmuş bir aşk. Son dönem dünya sinemasına baktığımızda aynı cinse olan aşkın anlatıldığı filmler, aşkın başlangıcından yola çıkar. Bu, "La Vie d'Adèle", "Portrait of a Lady on Fire" ya da "Call Me By Your Name" filmlerinde vardır. Aşk, bu filmlerin başlangıç noktasıdır ve oradan ilerler. Ünal'ın farkı ise var olan eski bir aşkı anlatması ve onu günümüz dünyasında 2019'da geri döndürmeye çabalamasıdır. Tıpkı Reyhan'ın yaptığı büyü gibidir.

Ünal'ın spiritüel dünyayı filmlerinde ele alışı "Nar" filminde fallarla başlar "Aşk, Büyü, vs."de büyüyle devam eder. Burada Eren'i daha mantığa uygun rasyonalist bir karakter, Reyhan'ı ise daha duygusal olan irrasyonalist bir karakter olarak görebiliriz. Karakterlerinin bu

"*Ümit Ünal*; bir evi, bir odayı, tek bir mekânı, İstanbul mekânını filmlerinde işlemiş bir yönetmen."

şekilde var oluşu, onların aşkı geri getirme yollarını da farklılaştırır. Harekete geçen olmakla bekleyen olmak arasındaki bir çatışmadır bu. Reyhan'ın spiritüel bir şekilde yaptırdığı büyünün Eren'i adaya çağırdığını düşünmesi iki karakteri bu sefer birlikte bir yolculuğa sürükleyecek ve onları tekrar yakınlaştıracaktır. Ada sokaklarında karakterlerin birbirlerine bağırmaları, ağlamaları ve Reyhan'ın çıplak sesiyle okuduğu mûsiki, filmi izleyenlerde adeta katharsis etkisi yaratacaktır. Çünkü güzel bir göz atmıştır onları bu derin sevdaya. Ünal'ın "Ara" filminde de kullandığı, çıplak sesle karakterlerine mûsiki okutma ve kullandığı şarkıların ayrıksı niteliği, filmlerinin imzası gibidir.

Ünal'ın aynı cinse âşık olan karakterleri ele alan bu filminin tohumları aslında eski filmlerinde yeşermiştir. "Ara" filmindeki eşcinsel olan ama bunu kimselere diyemeyen Veli karakterinin "Başka zaman, başka ahlak, başka ülke" diye haykırışı "Ama zaman bu zaman." diye hüzünlenişi, 2007 filmi için bir başlangıçtır. Aradan geçen 12 yıl Ünal'a "Aşk, Büyü, vs"yi yaptırmıştır. Bu filmle günceli gören ve onu işleyen Ünal, 2020 İstanbul Film Festivali'nde de En İyi Film ve En İyi Senaryo ödüllerini alır. Keza izleyici bu filmi izlerken bir çığlık olarak cinsiyete bağımlı ama bir hikâye olarak bağımsız bir aşk hikâyesi izliyordur. Yönetmenin bilerek isteyerek erkek karakteri geri planda ve eşikte konumlandırması da sinemamız için mühimdir. "Aşk, Büyü, vs"yi izlerken bir erkeğin ket vuramayacağı, bir büyünün etkisi altına alamayacağı ama aynı zamanda doğası gereği büyülü olan hislerin

içindeyizdir. Baruch Spinoza'nın dediği gibi "Var olan her şey, gücünü doğadan alır." Öyleyse bu aşkı da doğaya bırakmalı ve özgürleşmesini izlemeliyiz. **APM**

ÜMİT ÜNAL

Yeşilçam'ın unutulmaz isimleriyle çalışmış, 2002 senesinde "9" filmi ile ilk yönetmenlik deneyimini elde etmiş olan *Ümit Ünal*, hemen her projesiyle ses getiren ve yerel festivallerden başarı elde eden bir isim. Son filmi "*Aşk, Büyü vs.*" ile Altın Portakal'dan SİYAD En İyi Film ödülü kazanan Ünal, son olarak 39.'su düzenlenen *İstanbul Film Festivali*'nden de *Altın Lale En İyi Film ve En İyi Senaryo* kategorilerinde kazanan olmayı başardı. Türkiye'nin başarılı kadın oyuncuları *Ece Dizdar* ve *Selen Uçar* ile çalışan yönetmen, senelerdir birbirlerine aşık olan iki kadının hikayesini ele alıyor. Kendisine bu sıcak, samimi ve cesur projesiyle ilgili sorular sorduk.

Büşra ***BAYAR*** - Zeynep ***SARHAN***

Sinema dünyasına, Türk sinemasının unutulmaz ismi Halit Refiğ'in yönetmenliğini yaptığı, sizin de senaryosunu kaleme aldığınız "Teyzem" ile giriş yaptınız. Böyle bir isimle çalışmak herkesin harcı değil. Halit Refiğ ile iş birliği yapmak size neler kattı? Bu süreçte unutamadığımız bir anınız var mı kendisiyle?

Halit Refiğ'le tanıştığımızda ben 21 yaşındaydım. O da sanırım 52 yaşındaymış. Elbette, ilk senaryomu çeken yönetmen olarak bana çok şey öğretti. "Teyzem"in setinde asistan olarak da çalışmıştım. Filmi bunca yıl sonra yeniden seyrederken, her planda nerede durduğumu bile hatırlarım. Her günüyle, her anıyla aklımdan çıkmayan bir setti. Halit Bey'in sinema, edebiyat, siyaset, tarih üzerine yorumlarını dinlemeyi severdim. Çok heyecanlı, yüksek sesle konuşan, insanı hemen etkisi altına alan biriydi. En iyi işi olarak gördüğü "Yorgun Savaşçı" yakıldığı için çok üzgündü, "Ulusal Sinema Kavgası" kitabındaki görüşleri yüzünden o dönemin eleştirmenleri tarafından sevilmezdi. Bu yüzden de biraz küskündü sanırım. Sinemacılarımız içinde tanıdığım en birikimli, en çok okumuş insanlardan biriydi. Bir gün senaryodaki bir sahneyi anlamadığını, tam olarak ne demek istediğimi sormuştu. Ben de biraz çokbilmiş biriydim, "Freud'a göre..." diye açıklamaya giriştim. "Ha sen şunu demek istiyorsun." dedi, kitaplığının derinliklerinden İngilizce bir Freud kitabı çıkardı. Sayfalarını karıştırıp benim kastettiğim cümleyi altı çizili olarak gösterdi. Ben 3 yaşındayken kitabı okumuş ve satırların altını çizmişti. Bana bir ders oldu bu an. Hayat boyu kendimi birilerine ukalalık taslarken yakalarsam bu anı hatırlar ve susarım.

Aynı şekilde Ertem Eğilmez de "Milyarder"in senaryosunu birlikte kaleme aldığınız bir isim. Keza "Hayallerim, Aşkım ve Sen" filminde de Atıf Yılmaz ile birlikte çalıştınız. Şerif Gören'in "Amerikalı"sında da senaryo ekibinde yer alıyordunuz. Yeşilçam'ın böylesine önemli yönetmenleriyle çalışan biri olarak günümüz Türk sinemasını nasıl yorumlarsınız?

Kendimi o dönem sinemasının en seçkin yönetmenleriyle çalıştığım, onları ve çalışma yöntemlerini tanıdığım için çok şanslı sayıyorum. Sonraki yıllarda yaptığım filmler, onların filmlerinden çok farklıdır elbette ama Ertem Eğilmez, Atıf Yılmaz ve Halit Refiğ'i ustalarım sayarım. Onların yanında eli yeni yeni kalem tutan çok genç bir yazar olarak çalışmaya başlamıştım. Ertem ağabey benimle yaşıtı biriymişim gibi sohbet eder, her şeyi anlatırdı. Atıf Yılmaz, evinde çekilen bir

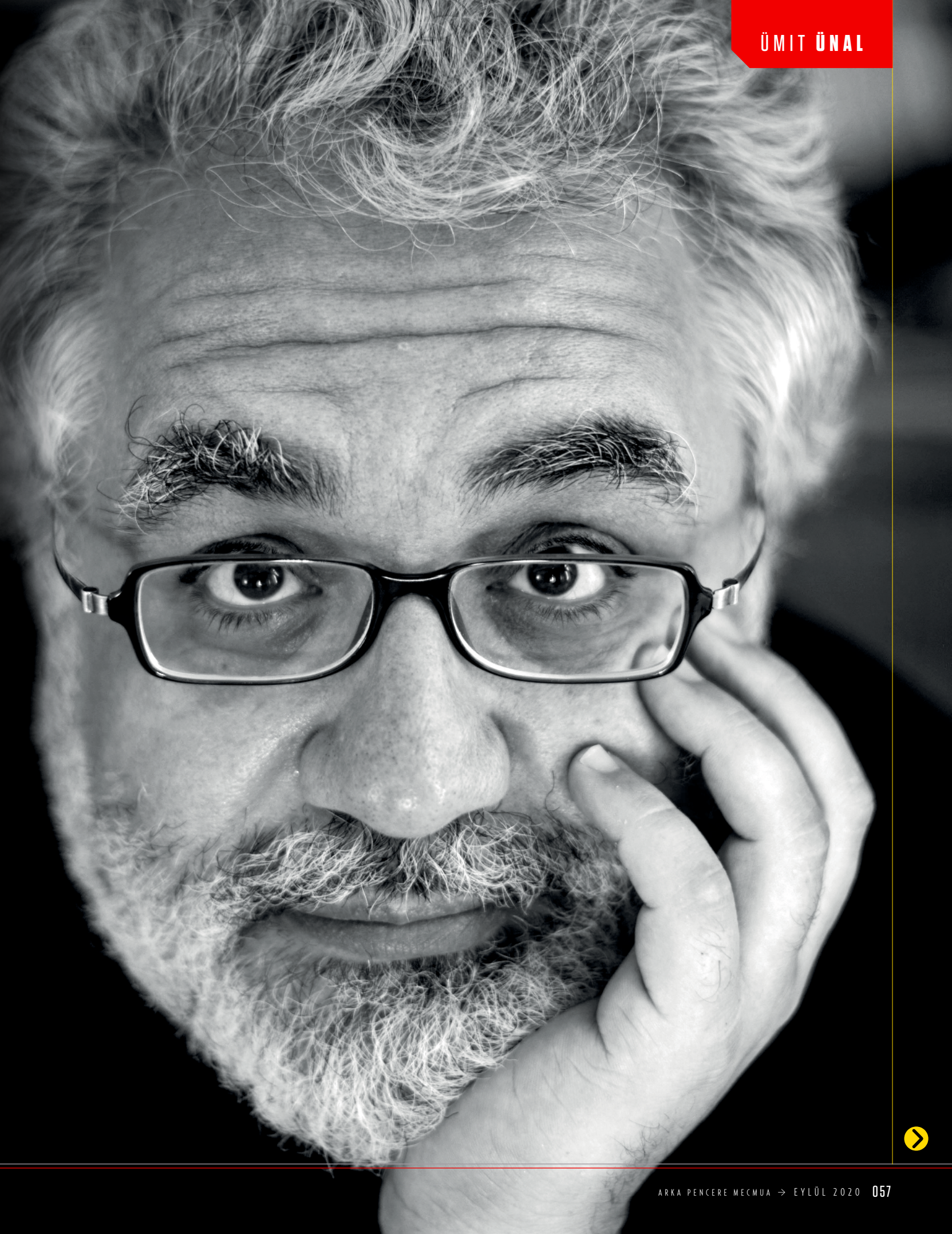

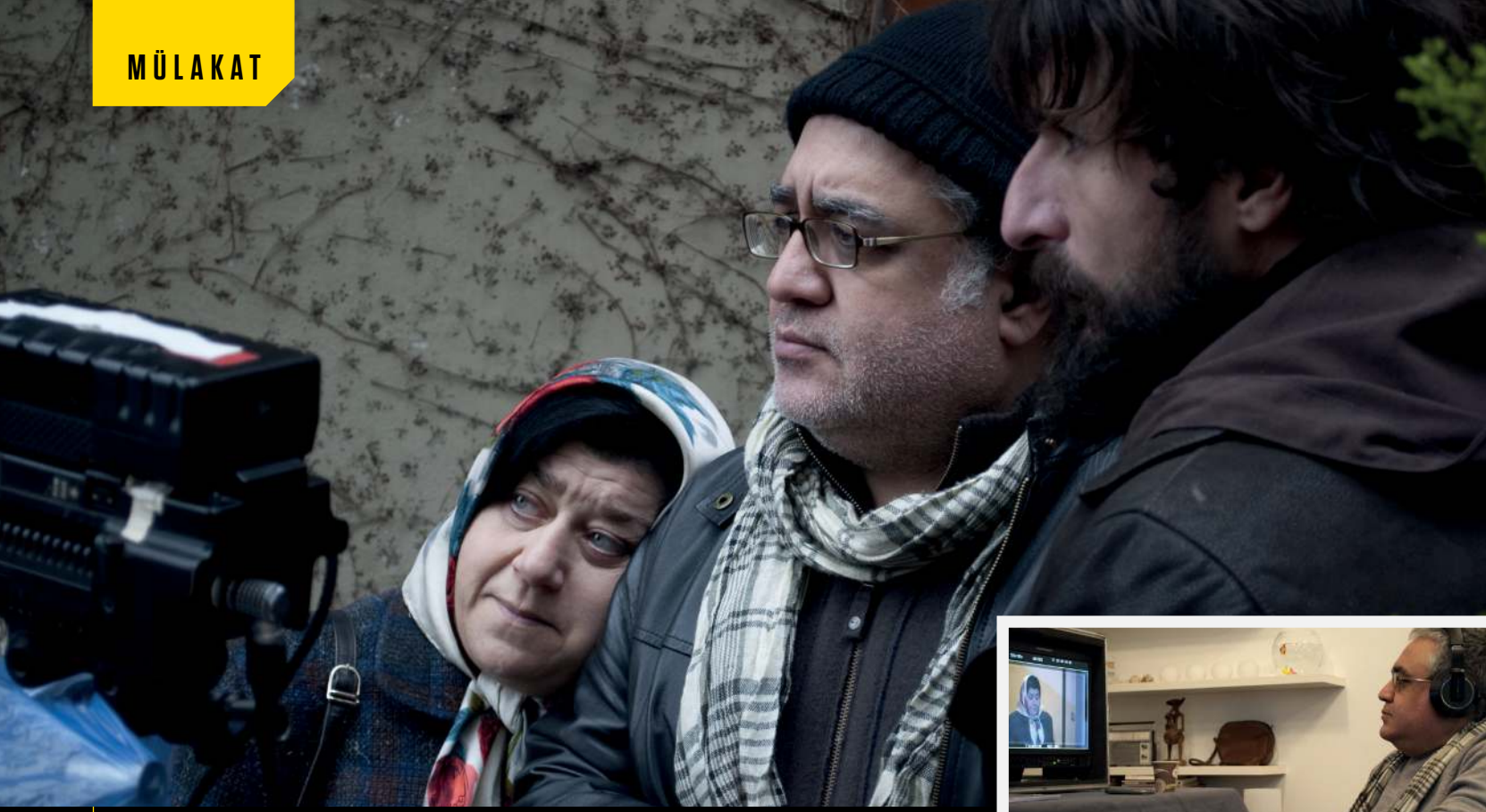

röportaj sırasında pantolonumu beğenmemiş ve bana kendi eski moda çok güzel pantolonlarından hediye etmişti, "Ben bunlara sığamıyorum artık" diyerek. "Teyzem"in seti sırasında evsiz kaldım, Halit Bey ve eşi Gülper Hanım bana evlerini açtılar. Hepsinden destek, sevgi ve en önemlisi saygı gördüm. Saygıyı insanın yaşına başına, konumuna göre değil, yaratıcı fikir üretimine gösteren, çok özel insanlardı. Yeşilçam evet, kendi yağında kavrulan bir endüstriydi. Yeşilçam'ın üretim sistemi dağıldıktan sonra yerine başka bir sistem gelmedi. Bağımsız sinemada birbirinden çok faklı zihniyetlere, finans ve üretim biçimlerine, çalışma alışkanlıklarına sahip, her biri birer adacık gibi ayrı yaşayan yönetmen ve yapımcılar var. Zihniyetiyle Yeşilçam'ı biraz andıran TV dizi dünyası ise Yeşilçam'dan çok daha vahşi, çok daha büyük ve zengin. Fakat bu işin yaratıcılarına karşı Yeşilçam kadar saygı ve sevgi duymayan bir dünya.

1986 yılından 2002'ye kadar sektör içinde senarist olarak yer aldınız. 16 yıllık bu uzun deneyimden sonra nasıl kendi filminizi çekme kararı aldınız?

Aslında başka yönetmenler için senaryo yazmaya, üst üste yaşadığım hayal kırıklıklarından sonra 1993'te ara vermiştim. Sinema yönetmen sanatıdır. Kendi derdi olan, derdini belli bir sinema dili içinde anlatmak isteyen biri, senaristlik yaparak tatmin olamaz. Ben de kendi filmlerimi çekme olanağı bulana kadar kimseye senaryo yazmamaya karar verdim. Sonraki yıllarda, 2001 yazında "9"u çekene kadar, reklam yazarlığı ve yönetmenliği yaptım.

Son yıllarda çektiğiniz "Ses", "Nar", "Sofra Sırları" gibi yapımlarınızla Ankara Uluslararası Film Festivali, Adana Film Festivali, Altın Portakal gibi yerel festivallerden çeşitli kategorilerde ödüller kazandınız. Bu yıl da "Aşk, Büyü vs." ile İstanbul Film Festivali'nden 3 dalda ödül aldınız. Türkiye'de birçok otorite tarafından beğeni toplamayı başaran Ümit Ünal, neden yurt dışına açılmıyor?

Bu tabii ki pek benim kararıma bağlı bir şey değil. Yurt dışına açılabilmek, filmlerin yapım-üretim süreciyle de çok ilgili. Daha işin en başında, senaryo ve tasarım aşamasında yurt dışı ortakları devreye sokmak, filmleri belli bir hedefe göre yapmak gerek. Ama ticari sinemada nasıl beklentiler varsa yurt dışındaki sanat sinemasında da farklı beklentiler var. Ben biraz kafama göre takıldım, ne "ticari" taleplere ne de yabancı yapımcı/dağıtımcıların taleplerine kulak asmadım. "Sofra Sırları"nın ilk versiyonu "Sultan Mutfakta" İngiltere'de, Londra'da geçiyordu. Orada bir yapımcıyla uzun süre çalıştık. Senaryoyu İngilizce olarak yedi kez yazdım ama senaryo benim istediğim film olmaktan çıkmaya başlayınca sıkıldım ve bıraktım. Burnumun dikine gitmek gibi kötü bir huyum var. Şu an İskoçya'dayım. Bir cesaret, bir kez daha burası için bir proje geliştirmeye çalışıyorum. Bu sefer filme buralı bir yapımcı bulabilirsem "söz dinleyen" biri olmaya gayret edeceğim. :) Yurt dışına açılma projem bu olabilir.

Filmlerinizin hemen hepsinde özellikle kadın oyuncu seçimlerinizdeki başarınız dikkat çekiyor. 2017 yapımı "Sofra Sırları"nda Demet Evgar'ın performansı unutulmazdı. Aynı şekilde "Aşk, Büyü vs."de Ece Dizdar ile Selen Uçer'in de oyunculukları çok başarılıydı. Bunun sırrı nedir?

Aslında bir tek sırrı yok. İyi bir senaryo şart: Tek boyutlu değil, derinlikli ve işlemeye değer karakterler olması lazım. Oyuncuyla birlikte karakter üzerinde çok

çalışmak gerek. Sırlar bunlar. Oyuncuları iyi seçmek, iyi oyuncuları seçmek. Çünkü en iyi yönetmen bile gelse, mucize yaratamaz, kötü oyuncudan iyi sonuç çıkaramaz. Sonra seçtiğiniz iyi oyuncuların senaryoda yazanları çok iyi anlamalarını sağlamak, çok prova yapmak, çekim öncesi çok iyi hazırlanmak. Sonra oyuncunun sunduğu malzeme içinden, kafanızdaki karaktere en uyan tarafları seçerek azaltmak, sadeleştirmek ya da altını çizmek. Karakteri iyi anlamak çok önemli. İyi oyuncu yönetimi denen şey, yönetmenin senaryoda yazan karakterleri çok iyi anlamış olması, karakteri bütün çekim boyunca tutarlı bir bütün halinde takip edebilmesi, bunu da oyuncuya iyi aktarabilmesi demek.

Son filminiz "Aşk, Büyü, vs."de yaşanamayan bir aşkı, kadının kadına duyduğu aşkı alıp 2020 dünyasında gösterdiniz. Evrensel bir duyguyu kadınlar arasında işlerken günümüz dünyasına "cinsiyetten bağımsızlık" ekseninde yaklaşırken filminizde aşkı işleyiş biçiminiz, eskinin dünyasından gelme gibi görünüyor. Bu, anlatımınızda bir ikilik yaratıyor mu; seyirci bu aşka inanıyor mu sizce?

Seyirciyle bir kez Antalya'da izleyebildim, orada çok çok olumlu bir tepki aldık. Sosyal medyada paylaşmıştım, son jenerik yazıları akmaya başladığında salon maçta gol atılmış gibi bir anda ayağa kalktı. :) İstanbul gösterimlerinin ardından sosyal medyada takip ettiğim kadarıyla yine çok olumlu, çok cesaret verici tepkiler vardı. Seyirci hikayeyle ve karakterlerle çok özdeşleşti, anlattığım şeyi çok iyi anladı. Yüzlerce yorum içinde üç ya da dört olumsuz yorum vardı onlar da hikayeye, iki kadının aşkına ön yargılı yaklaşmaktan kaynaklanıyordu.

Seyircinin filmle özdeşleşebilmesinin sebebi bence filmin eşcinsel karakterlere dışarıdan, karikatürize eden ya da suistimal eden bir bakışla değil, içeriden bakabilmesi. Bu iki kadının sadece eşcinsel olmaları değil, çok güçlü bir aşk yaşamaları ve bu aşk uğruna çok şeyi feda etmeleri oluşturuyor bu hikayeyi. Filmin konusu iki kadının eşcinsel olmaları değil, üzerlerindeki baskı ve yaşadıkları sınıfsal çatışma.

Yeşilçam geleneğindeki fakir kız zengin erkek olayını son filminizde fakir kız zengin kız olarak işlemiş oldunuz. Geleneğin hangi taraflarını önemsiyorsunuz? Bir yönetmen olarak filmlerinizin gelenekle kurmasını istediğiniz ya da kurduğu bağı anlatır mısınız?

Ben kendimi hem Yeşilçam'a hem de bağımsız sinemaya ait sayıyorum. "Aşk, Büyü vs." bir manada Yeşilçam'ın melodram geleneğine bir cevap. Tabii ki filmde hiçbir şey klasik melodramlar gibi olmuyor. Melodram kendi kuralları olan bir tür, normal bir melodramda olaylar böyle gelişmez, hele final asla böyle olmaz. Ama seyircinin filmi seyrederken Reyhan'ın yaptığı "Fakir kız zengin.. kıza tutulur" esprisi gibi bir bakışla, eski Türk filmlerini hatırlaması çok hoşuma gider elbette.

Ömer Kavur, filmlerindeki mekânlarla ilişkisini anlatırken "Yaptığımız iş, görsel bir iştir, görsel bir ifadedir. Görsel bir ifadenin karşılığı, gerçekten bulacağımız mekânlardır." der. Sizin sinemanıza baktığımızda da tek mekânda geçen, evde geçen, Adada geçen filmleriniz var ve bu mekânların filmlerinizin ana karakteri olduğunu da söyleyebiliriz. "Aşk, Büyü, vs."yi Adada çekmek istemenizdeki itkiniz neydi, mekânlar sizin için ne ifade ediyor?

Ada İstanbul'un hem çok yakınında hem de çok kendine özgü kalmayı başarmış, şehrin dışında, kendi kültürünü ve atmosferini koruyan bir yer. Ben, 2016 başından itibaren adada yaşadım. Bu hikaye oraya göre yazıldı. Belki zorlasam bir uzak taşra şehrinde ya da ufak bir kasabada da geçebilirdi. Ama kendi içine kapalı bir ortam olması şarttı. Adada uzun yürüyüşler yapıp bu hikayeyi hayal ederdim. Kare kare mekanlar, sahneler bu yürüyüşlerde şekillendi. Çekime başladığımızda ev içleri hariç tüm dış mekanlarda neyi nerede çekeceğimi çok iyi biliyordum.

Filminizde bir kediyi, bir vapuru, hayatta olan küçük göstergeleri de kadrajınıza almaktan imtina etmiyorsunuz. Küçük, minimal ama etkili sesler arıyorsunuz. "Ara" filminizin de, "Aşk, Büyü, vs"nin de mûsiki ile bir bağlantısı var. Karakterlerinize çıplak sesleriyle şarkı okutuyorsunuz. Bu şarkıları da uzağa itilmiş şarkılardan seçip öne çıkarıyorsunuz. Bu fikirlerin, böyle bir tarzın oluşma evresini bizimle paylaşır mısınız?

Müzik hayatımda çok büyük yer kaplıyor. Çocukluğumda alaturka şarkılar çalan radyo evin baş köşesindeydi, alaturka hayatımızın içinde, ortasındaydı. Sonra dediğiniz gibi arabesk ve pop tarafından "uzağa itildi". Babam "Ara"daki gibi cümbüş ya da ud çalmayı ve şarkı söylemeyi çok severdi. Bize de o sevgiyi aşıladı. Fark etmeden ezberlediğim eski alaturka şarkılar hayat boyu, nerede olursam olayım bana eşlik ediyor. Bugünün kötü yazılmış "Türkçe pop" şarkılarında "Benziyor şimdi benim ömrüm uzun rüyaya" gibi derinlikli bir söz bulmak çok zor. Alaturka şarkılar ileride yapacağım filmlerde de karşınıza çıkacak, eminim. Tek merakım alaturka müziğe değil elbette. Kafam radyo gibi sürekli çalan yerli - yabancı şarkılarla, klasik müzik parçalarıyla dolu. Bu arada müzisyen değilim, nota bile bilmiyorum ama filmin müziklerini de evdeki klavye ile kendim yaptım. Son jenerikte çalan Ezgi Altıner'in çok sevdiğim şarkısı "Rüya Bozumu" hariç elbette. **APM**

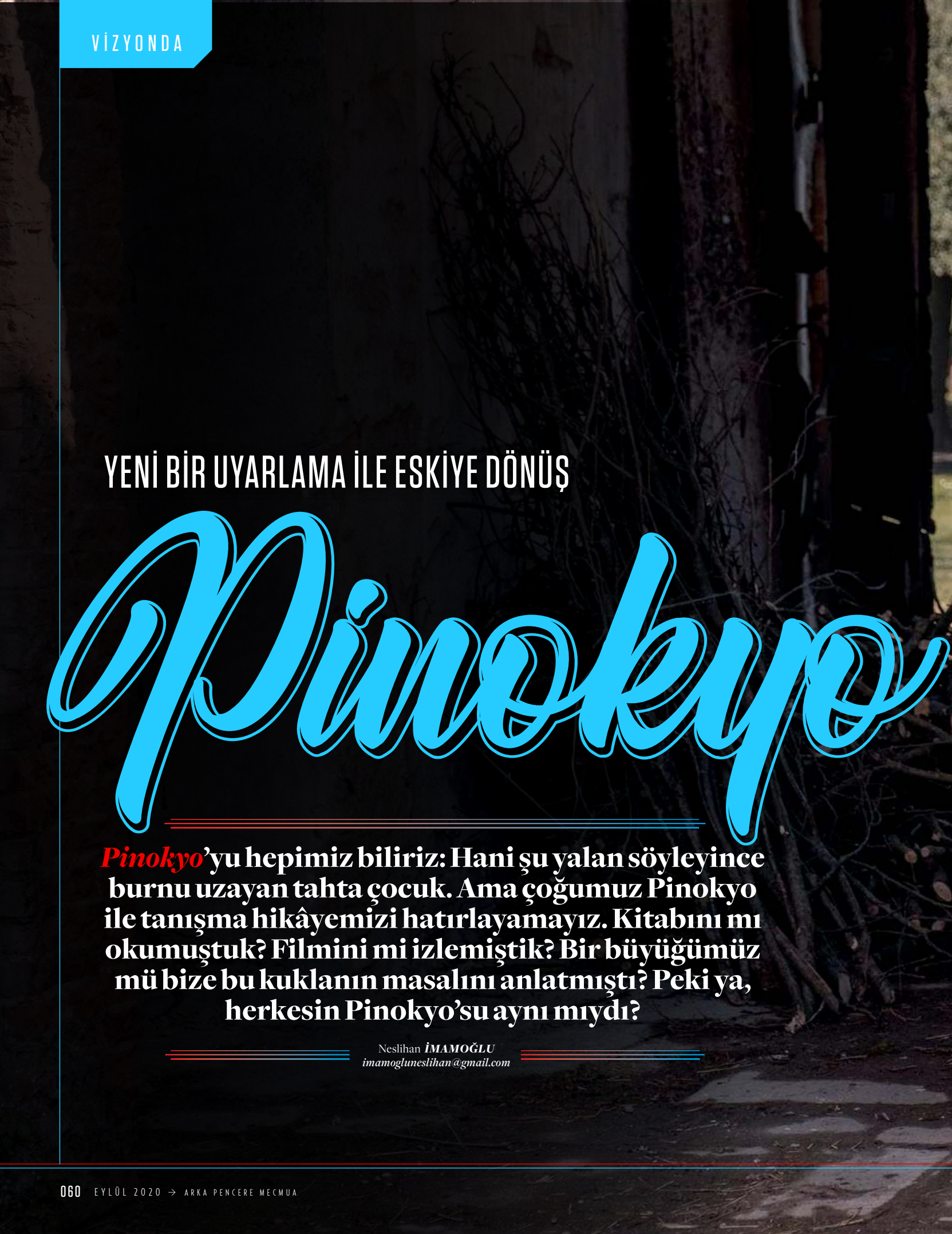

YENİ BİR UYARLAMA İLE ESKİYE DÖNÜŞ

Pinokyo

Pinokyo'yu hepimiz biliriz: Hani şu yalan söyleyince burnu uzayan tahta çocuk. Ama çoğumuz Pinokyo ile tanışma hikâyemizi hatırlayamayız. Kitabını mı okumuştuk? Filmini mi izlemiştik? Bir büyüğümüz mü bize bu kuklanın masalını anlatmıştı? Peki ya, herkesin Pinokyo'su aynı mıydı?

Neslihan **İMAMOĞLU**
imamogluneslihan@gmail.com

Sinema dünyasının iki yeni Pinokyo filmi beklediği bugünlerde belki de sıkça şu soruyu soracağız: Hangi Pinokyo? 18 Eylül'de; "Gomorra" (2008) ile ünlenen, karanlık fantastik filmi "Masalların Masalı"nın (2015) ardından oldukça beğeni toplayan "Dogman" (2018) ile akıllarda yer eden İtalyan yönetmen Matteo Garrone'nin "Pinokyo"su vizyona girecek. 2021'de bir Netflix yapımı olarak gösterime girecek olan ve yönetmenliğini Guillermo del Toro'nun üstlendiği bir başka Pinokyo filmi için ise hazırlıklar devam ediyor.

Henüz bu iki film akıllardaki Pinokyo imgesini değiştirememişken hafızamızı biraz zorlayıp hikâyenin başlangıcını hatırlamaya çalışırsak hangi Pinokyo'yu tanıdığımızı bulma yolunda önemli bir ipucu elde etmiş olabiliriz. Eğer bir peri tarafından yaşlı ve iyi kalpli Geppetto Usta'nın dileğini yerine getirmek için canlandırılan bir kukladan bahsediyorsanız Disney'in "Pinokyo"sudur sizin Pinokyonuz. Eğer daha şekil almadan haylazlık yapmaya başlayan bir kütüğün Geppetto Usta'nın elinde kuklaya dönüştüğünü ve yürümeye başlar başlamaz kaçtığını hatırlıyorsanız sizin Pinokyonuz, İtalyan yazar Carlo Collodi'nin "Pinokyo"sudur. Pekala, bu iki Pinokyo'nun bir karışımını da hatırlıyor olabilirsiniz tabii.

1881 yılında Carlo Collodi tarafından bir çocuk gazetesinde tefrika olarak yayımlanmaya başlayan Pinokyo, daha sonra kitaplaştırılmış ve birçok dile çevrilerek tüm dünyaya yayılmış. 1940 yapımı Disney uyarlaması da hikâyenin ünlenmesine katkı sağlamış. Eğlenceli dili ve yaratıcı karakterleri ile çocukların ilgisini çeken kitap hiç şüphesiz didaktik yönü ile ebeveynlerin de kalbini kazanmış. İyi ve kötü, çocuk ve yetişkin, yaratıcı ve kul gibi çeşitli kavramlar üzerinden okunabilen hikâye ne mavi saçlı peri ne eşeğe dönüşen haylaz çocuklar ne de konuşan çekirge ile akılda kalmış; Pinokyo en çok yalan söyleyince uzayan burnu ile hafızalarda yer etmiş.

Oysa masal bundan çok daha fazlasını sunar. Gerçek bir çocuk olabilmesi için tembelliğinden, para hırsından, kibrinden, açgözlülüğünden arınması; baştan çıkarıcılara karşı koyması, yedi büyük günah ile savaşması gereken Pinokyo'nun başından birçok olay geçer. Pinokyo'nun gerçek bir çocuk olma süreci, bir çocuğun yetişkin olma süreci kadar sancılıdır. Disney'in kitapta Pinokyo tarafından öldürülen Konuşan Çekirge'yi öldürmeden peri tarafından Pinokyo'ya vicdan olarak atanan bir anlatıcı olarak yer vermesi gibi değişikliklerle sevimlileştirdiği Pinokyo, orijinal hikâyede daha çok hata yapan ve daha zorlu koşullarda düşe kalka gerçek bir çocuk olmayı hak eden bir karakterdir. Pinokyo öldürür, yargılanır, hapse atılır, birçok kez kandırılır, eşeğe dönüştürülür, köle olarak satılır, derisinden davul yapılmak üzere öldürülmeye çalışılır, babasını aramak için denize açılır, dev bir balığın midesinden kurtulmayı başarır. Amerikanlaştırıldığı iddiasıyla eleştirilen, etliye sütlüye dokunmayan Disney yapımında kitapta sık sık vurgulanan toplumun ekonomik düzeyine dair de hiçbir vurgu yoktur. Geppetto Usta'nın Pinokya okula gidebilsin diye ona kitap almak için ceketini satması, okul yolunda aklı çelinen Pinokyo'nun sirkten elde ettiği altınları artırarak babasına altın, gümüş işlemeli ceket almak istemesi orijinal hikâyede güçlü bir yere sahiptir oysa. Disney ve sonrasında gelen uyarlamalar ile orijinal hikâye arasında böyle birçok fark bulunmakta.

İtalyan yönetmen Matteo Garrone'nun yönettiği ve senaryosunu Collodi'nin orijinal eserinden Massimo Ceccherini ile birlikte uyarladığı "Pinokyo" filmi, daha

"1881 yılında *Carlo Collodi* tarafından bir çocuk gazetesinde tefrika olarak yayımlanmaya başlayan *Pinokyo*, daha sonra kitaplaştırılmış ve birçok dile çevrilerek tüm dünyaya yayılmış."

fazlasını hatırlamak ve hikayenin kökenine gitmek için bir fırsat sunuyor. Matteo Garrone, Variety'de "Pinokyo" ile ilgili verdiği söyleşide özgürlük arzusu, kurallardan kaçış, baştan çıkarıcılara karşı yenik düşmek gibi kavramları içeren Pinokyo'yu çocukken tanıdığından ama zaman içinde çocuk sahibi olduktan sonra kendisinin Geppetto'ya dönüştüğünden söz ediyor. Kendisini iki karaktere de yakın hisseden yönetmen, filminin merkezine baba-oğul arasındaki sevgiyi koyduğunu söylüyor.

Disney filminin aksine 19. yüzyıl İtalya'sının toplumsal altyapısını da göstermeyi amaçlayan "Pinokyo"nun tüm çekimleri Mart 2019-Haziran 2019 tarihleri arasında İtalya'da yapılmış. 125 dakikalık "live-action" uyarlamada başrolleri iki İtalyan oyuncu paylaşıyor. Pinokyo'yu Federico Ielapi oynuyor. Daha önce birkaç filmde rol alan çocuk oyuncu, Alessandro Parrello'nun yöneteceği ve Nicola Tesla'nın hayatını anlatan "Nikola Tesla, the Man from the Future" filminde Tesla'nın küçüklüğünü de canlandıracak. Geppetto Usta rolünde ise yönetmen, oyuncu ve senarist Roberto Benigni karşımıza çıkıyor.

Benigni'yi her ne kadar, çok beğenilen ve en iyi erkek oyuncu Oscar'ının yanı sıra kendisine birçok ödül getiren "Hayat Güzeldir" (1997) ve ardından yine kendisinin yazdığı, yönettiği ve oynadığı "Kar ve Kaplan" (2005) filmlerinden tanıyor olsak da başarılı oyuncunun kendisine Altın Ahududu Ödülleri'nde "En Kötü Oyuncu" ödülü getiren bir Pinokyo geçmişi bulunuyor. Senaryo uyarlamasını ve yönetmenliğini de üstlendiği 2002 yapımı "Pinokyo"da Benigni, Pinokyo'yu bizzat kendisi canlandırıyor. Pek de başarılı olmayan bu filmin ardından en son 2012 yılında Woody Allen'ın "Roma'ya Sevgilerle" filminde izlediğimiz oyuncu, uzun bir aradan sonra bu kez Geppetto olarak karşımıza çıkıyor. Hikâyenin önemli karakterlerinden Mavi Peri rolünde François Ozon'un "Genç ve Güzel" (2013) ve "Tutku Oyunu" (2017) filmlerinde izlediğimiz 1991 doğumlu Fransız oyuncu Marine Vacth'i görüyoruz. Karakterin çocukluğunu ise yönetmenin önceki filmi "Dogman"de (2018) de oynayan Alida Baldari Calabria canlandırıyor. Kukla tiyatrosunun sahibine Gigi Proietti hayat veriyor. Maria Pia Timo yılan, Teco Celio goril hâkim, Davide Marotta konuşan çekirge, Rocco Papaleo kedi ve Massimo Ceccherini tilki olarak karşımıza çıkıyor. Filmde karakter tasarımı, özel makyaj ve protezler "Büyük Budapeşte Oteli" (2014) ve "Demir Leydi" (2011) filmlerindeki ustalığı ile Oscar kazanmış olan Mark Coulier'nin elinden çıkmış. "Diriliş" (2015) ve "Bulut Atlası" (2012) filmlerinden bildiğimiz Rachael Penfold ise görsel efektlerden sorumlu. Prodüksiyon tasarımı Dimitri Capuani, kostüm tasarımı Massimo Cantini Parrini, görüntü yönetmenliği Nicolai Bruel tarafından yapılan filmde müzikler ise Dario Marianelli'ye ait.

Matteo Garrone'nin "Pinokyo"su yalnızca Disney'in "Pinokyo"suna aşina olanları orijinal hikâyeye biraz daha yaklaştıracak. Zaten Collodi'nin haylaz "Pinokyo"sunu tanıyıp sevenler de filmin gizem dolu, hem dokunaklı hem komik atmosferden keyif alacaktır. Başlangıca dair hikâyemizde artık biraz da Garrone'nin dünyası yer alacaktır. Bir sonraki Pinokyo'ya kadar. **APM**

"PİNOKYO", 18 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

VİCDAN MAHKUMLARI MI, SAVAŞ MAHKUMLARI MI?

ESCAPE FRO

Hapishanede hiçbir şey ne aynı kalır, ne de tamamen değişir. Rutin, zamana anlam katan tek şeydir. Biz de bunu kullanırız. Her şeyi kullanırız. Zırhlarında çatlaklar buluruz. Bunlardan sonuna dek faydalanırız. Günlerce sürüp gider bu. Bu çatlaklar sayesinde hapishane hayatının olaysız dipnotlarında zafer kazanılır. *Faşistler böyle yenilir*.

Yeşim ***KADIOĞLU***
yesim_kadioglu@hotmail.com

MPRETORIA

Biyografik bir gerilim olan "Escape from Pretoria" için Tim Jenkin'in 2003 yılında yayımlanan "Inside Out: Escape from Pretoria Prison" kitabından ilham alınmış. Güney Afrika'da Apartheid döneminde, African National Congress (ANS) dâhil, ayrımcılığı bitirmek için çalışan yasaklı organizasyonlar adına "broşür bombalamaları" (patlayan çantalardan broşürlerin etrafa saçılması) yapan Tim Jenkin ve Stephen Lee, tutuklanıp Pretoria Hapishanesi'ne götürülür. Daha hapishaneye girmeden önce, oradan kaçmayı akıllarına koyan ikiliye, burada Alex Moumbaris de katılır. Bu üç kişinin Pretoria'dan kaçma çabasının anlatıldığı filmde, Alex yerine Leonard Fontaine isimli kurgusal bir karakter tercih edilirken Tim Jenkin de mahkûmu canlandırdığı küçük bir rolle kamera karşısında yer alıyor. Kaçışın 40. yılına denk gelen çekimlerde, orijinal keski de bulunuyor.

Daniel Radcliffe'in Tim Jenkin, Daniel Webber'in da Stephen Lee olarak başrollerde yer aldığı filmde, Leonard Fontaine'i Mark Leonard Winter, Daniel Goldberg'i ise Ian Hart canlandırıyor. Yönetmenlik koltuğunda filmin senaristlerinden biri olan Francis Annan oturuyor. Kısa film ve televizyon dizisi yönetmenliği yapmış olan Annan, "Woyzeck" (2010) isimli bir uzun metrajı olmasına rağmen, çıkışını "Escape from Pretoria" ile yaptı. Harry Potter ile gözlerimizin önünde büyüyen Radcliffe ise "A Young Doctor's Notebook & Other Stories" (2012-2013) dizisinde ve "The Woman in Black" (2012), "What if" (2013), "Kill Your Darling" (2013), "Swiss Army Man" (2016) gibi farklı türlerdeki filmlerde yer aldı. Radcliffe'in başrolünde olduğu "Guns Akimbo", önümüzdeki aylarda Türkiye'de vizyona girecek ve oyuncu kadrosunda yer aldığı "Unbreakable Kimmy Schmidt: Kimmy vs the Reverend" ise 5 Ağustos'ta Netflix'de yayınlanacak. 2019'dan beri Steve Buscami ile Daniel Radcliffe'in başrollerini paylaştığı, Tanrı'nın Dünya'yı yok etmeyi planladığında iki meleğin patronlarını, insanlığı kurtarmaya ikna etmeye çalışmasının anlatıldığı "Miracle Workers" isimli dizinin üçüncü sezonun olup olmayacağı ise henüz belirsizliğini koruyor.

Daniel Webber, ismini, Stephen King'in "11.22.63" isimli romanından aynı isimle uyarlanmış, başrolünde James Franco'nun yer aldığı ve John F. Kennedy suikastini önlemek için geçmişe giden bir adamın başından geçenleri anlatan dizide canlandırdığı Lee Harvey Oswald rolü ile duyurdu. Webber, "Teenage Kicks"te (2016) rol aldı, seksenlerin hard rock/ heavy metal gruplarından Mötley

Crüe'nun konu alındığı "The Dirt"te (2019) grup üyelerinden Vince Nail'i canlandırdı. Mark Leonard Winter'ın oyuncu kadrosunda yer aldığı en bilinen filmi, başrollerini Kate Winslet ve Liam Hemsworth'un paylaştığı "The Dressmaker" (2015) olurken 1971 Avustralya kırsalında geçen, aile dinamizmini, kadınların yokluğunda bir babanın iki küçük çocuğu yetiştirirken değişimle başa çıkma ihtiyacını anlatan "Little Tornadoes" ise henüz post-prodüksiyon aşamasında.

1994 yılında "Backbeat" filminde canlandırdığı John Lennon filmiyle tanınan Ian Hart'ın yer aldığı bazı filmler de şöyle: Ken Loach'ın yönettiği "Land and Freedom" (1995), Neil Jordan'ın yönetmenlik koltuğunda olduğu "Michael Collins" (1996), "The Butcher Boy" (1997) ve "The End of the Affair" (1999). Hart, "Finding Neverland"de (2004) Sir Artur Conan Doyle'a hayat verirken 2011-2018 yılları arasında da "My Mad Fat Diary "(2013-2015), "The Last Kingdom" (2015-) gibi farklı dizilerde oynadı. Aktör, Professor Quirrell karakteri ile "Harry Potter and the Sorcerer's Stone"da (2001), Denis Goldberg karakteriyle de "Escape from Pretoria"da, Daniel Radcliffe ile karşılıklı oynadı.

Denis Goldberg filmde, kaçma planı yapan gençlere vicdan mahkumları olduklarını ve cezalarını çekmelerini tavsiye ediyor. Halbuki Nelson Mandela'ya silahlı destek olarak uzun bir süre hizmet veren biri Goldberg -ki gerçek hayatta hapishaneden kaçma planına çok daha destekleyici bir şekilde dahil oluyor. Hatta kendisi de kaçan grubun içinde yer almak istiyor. Ancak çıkan bazı engeller nedeniyle gruba dahil olamıyor. Tarihi gerçeklerden yola çıkan bir filmin, karakterin savunduğu değerlere ters düşen bir şekilde çizilmesi tartışılabilir. Ama Apartheid rejimini, aktivist beyazların yaşadıkları üzerinden vermesi bu filmi, Mandela'nın hayatını anlatan ya da siyahların o dönemde yaşadıklarını ele alan filmlerden farklı kılabilirdi. Kılabilirdi, ama kılamıyor. Çünkü film, politikayı arka plana atıp sıradan bir hapishaneden kaçış gerilimine dönüşüyor. 1970'lerde Pretoria Hapishane'sinden kaçabilmek için karakterlerin 10 tane maksimum güvenlikli kapıdan çıkması gerekiyor ve bu kapıları açacak ahşap anahtarlar yapmaları, anahtarları denemeleri izleyiciyi, kahramanlar ha yakalandı, ha yakalanacak gerilimine sokmayı başarıyor. Ama bu filmi, yönetmenin bir röportajında belirttiği, özellikle Güney Afrika'nın konu edildiği politik gerilim filmi çekme isteğinin karşılığı olarak görmek biraz zorlama olur.

Burada filmin yaşadığı finansal sorunlardan da bahsetmek gerekiyor. Maliyeti nedeniyle bazı sahneleri çıkartılan film, 29 günde çekildi. Aynı anda farklı çekimler yapıldığı için yönetmen Annan, gerçek anlamda iki sahne çekimi arasında koşmak durumunda kalmış. Üstelik Güney Afrika'da çekilmesi planlanan film, yine mali sebeplerden dolayı, çekime çok az bir süre kala Güney Avustralya'ya alınmış. Yönetmen Annan, çekimler bittikten sonra bunu yaşayan ilk film ekibi olmadıklarını, iklimi ve post koloniyal mimarisi benzediği için "Disgrace" (2008) ve "Breaker Morant" (1980) isimli filmlerin de aynı yolu izlediğini söylüyor. Annan bu filmi yönetmeyi isteme nedenini, "Heyecanlandığım görsel baskın türdeki hikâye anlatımına izin veren sürükleyici, karmaşık ve titiz bir gerçek hikâye olmasının yanı sıra ahlaki olarak kendilerini içinde hissettikleri bir mücadeleye katılmak için konfor bölgelerinin (etnik, ekonomik ve coğrafi olarak) dışına çıkan ana karakterlerin olması" diye açıklıyor. Yapımcılarının tanımladığı şekliyle "zamanımızın bir hikâyesi, adaletsizlik ve baskıya karşı özgürlük ve eşitlik mücadelesinde her şeyi riske atma hikâyesi" olan "Escape from Pretoria", politik süreci arka planda tutuyor ve hikaye sadece hapisten kaçma mücadelesine dönüşüyor. Hapishane filmlerinin inceliklerini ve gerilimini bilen film, "Escape from Alcatraz"daki (1979) ve "Shawshank Redemption"daki (1994) karakter derinliğini veremiyor, izleyici karakterlerle bağ kuramıyor ve yönetmenin konfor bölgesi dışına çıktığını söylediği karakterlerin tek boyutlu kalmasından ötürü Daniel Radcliffe'in sergilediği iyi performans, tek başına bir anlam ifade etmiyor. **APM**

"PRETORIA'DAN KAÇIŞ", 4 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

"*Daniel Radcliffe*'in Tim Jenkin, Daniel Webber'in da Stephen Lee olarak başrollerde yer aldığı filmde, Leonard Fontaine'i Mark Leonard Winter, Daniel Goldberg'i ise Ian Hart canlandırıyor."

CRIMSON
BLOOD

İLERİ SARALIM DOSTUM

Gelişen teknolojiyle birlikte makineleşen dünyadan *büyülü bir dünyaya yolculuk.*

Büşra ***BAYAR***
busrabayar07@gmail.com

Onward, Türkçe'ye çevrilmiş ismiyle "Hadi Gidelim", yılın en keyifli ayı Eylül'de vizyona giren keyifli filmlerden biri. Seneler evvel birleşen Walt Disney ve Pixar ortaklığıyla yapılan animasyon, iki Elf kardeşi merkezine alıyor. Geçmişte babaları ölen ve anneleriyle birlikte yaşayan iki kardeşten küçük olan Ian'ın 16 yaşına basmasıyla macera başlıyor. Baba Wilden Lightfoot, ölmeden önce eşi Laurel'e 16 yaşını doldurduğunda çocuklarına vermesi için bir paket bırakıyor. Laurel, Ian'ın doğum gününde bu paketi çocuklarına veriyor ve içinden bir asa çıkıyor. Bu asanın babalarını yalnızca bir günlüğüne yeniden dünyaya getirebileceğini anlıyorlar. Teknolojiyle birlikte yeni dünyada, herhangi bir büyü ya da olağanüstü olayın gerçekleşemeyeceğini düşünen kardeşler, bu sürprizi başlarda yadırgasalar da çok geçmeden işe koyuluyorlar. Babalarıyla bir araya gelecek olmanın heyecanını yaşayan Ian ve Barley, kendilerine bırakılan asa ve nasıl yapacaklarını gösteren bir kılavuz sayesinde büyüye başlıyorlar. Ancak olaylar istedikleri gibi ilerlemiyor ve babalarının yalnızca yarısını, bel altını getirebiliyorlar. Sadece 24 saatleri olan kardeşler, büyüyü tamamlamak adına hemen yola koyuluyorlar. Varlığını unuttukları sihirli dünyanın kapılarını aralıyorlar. Temelinde dramatik yapıdaki bir hikayenin olduğu "Hadi Gidelim", güldürü ögeleriyle de harmanlanarak eğlenceli bir animasyon çıkarıyor ortaya.

Walt Disney ve Pixar, animasyon dünyasına en başarılı projeleri kazandıran yapım şirketleri. Özellikle güçlerini birleştirdikten sonra ortaya koydukları filmler, liderliklerini perçinledi. "Ters Yüz", "Oyuncak Hikayesi", "İnanılmaz Aile", "Yukarı Bak" gibi projeler, son derece yaratıcı

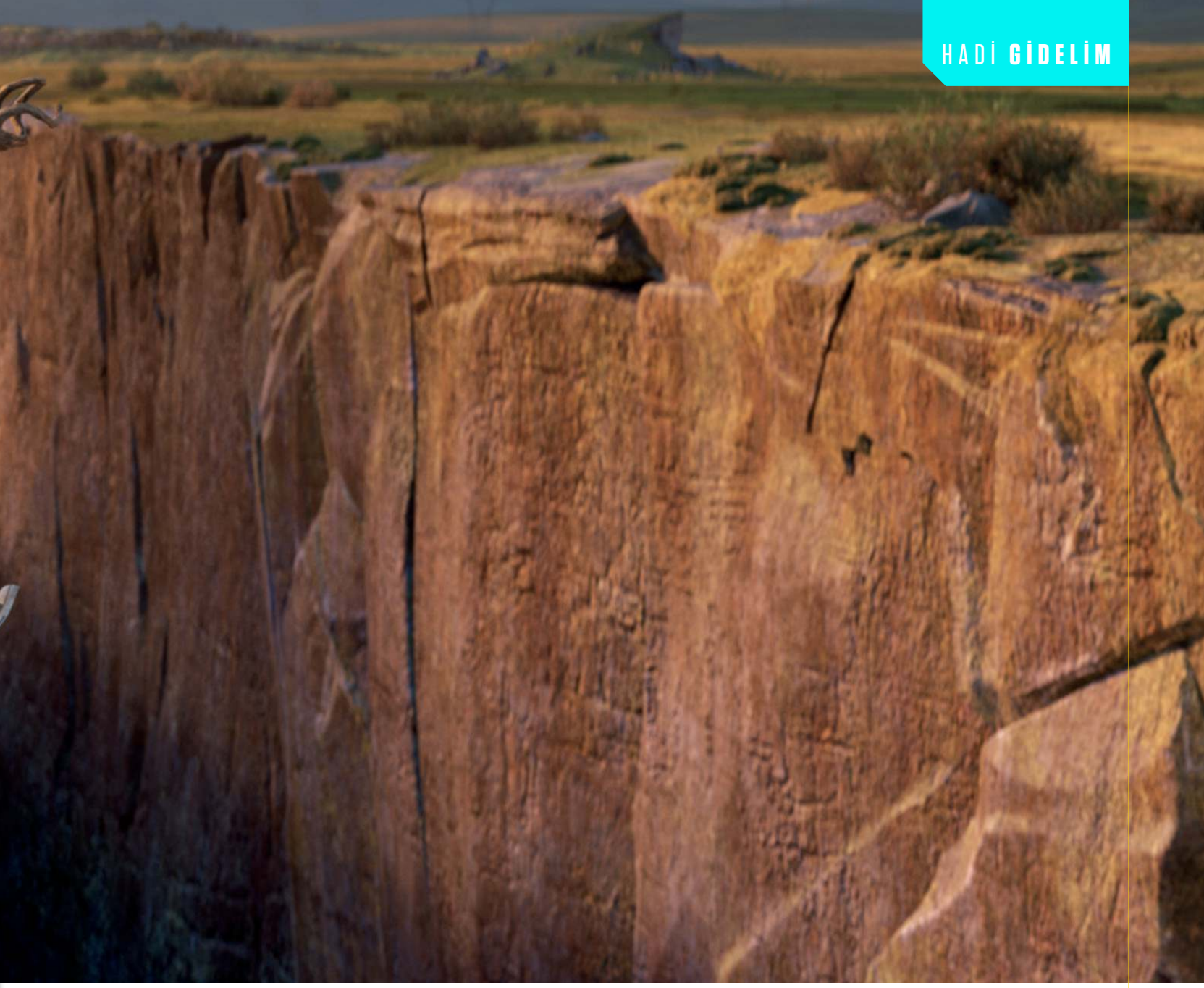

olan hikayeleri ve unutulmaz karakterleriyle birçok yetişkin ve çocuk sinema izleyicisinin en beğendiği yapımlar arasındaki yerini aldı bile. Hadi Gidelim'in bu söz konusu filmler arasında sıyrılıp öne çıkacağını söylemek pek mümkün olmasa da seyir keyfi yüksek, eğlenceli bir animasyon denebilir. Özellikle "Ters Yüz" ile birlikte çıtayı arşa çıkaran ikili, kendileriyle yarışıyor olmanın dezavantajıyla karşı karşıyalar.

Hadi Gidelim'in yönetmen koltuğunda oturan isim, birçok kez animasyon film yapım ekibinde bulunmuş olan Dan Scanlon. Daha önce de Pixar ile çalışan Scanlon; "Mater and the Ghostling", "Sevimli Canavarlar Üniversitesi" filmlerinin de yönetmenliğini yaptı. Hatta 2013 yapımı "Sevimli Canavarlar Üniversitesi", kendisine BAFTA Film Ödülleri'nden En İyi Animasyon Film dalında adaylık getirdi. Senaryo ekibinde de yer alan Dan Scanlon'a, 2013 yılında vizyona giren "Boynuzlar" filminin hikayesini Joe Hill ile birlikte kaleme alan Keith Bunin eşlik ediyor.

Ian Flightfoot karakterine sesiyle hayat veren Tom Holland, son yılların hızla yükselen genç oyuncularından biri. Özellikle 2016 yapımı "Kaptan Amerika: Kahramanların Savaşı"nda canlandırdığı Peter Parker, nam-ı diğer Spider Man rolüyle büyük bir çıkış yapan aktör, "Örümcek Adam: Eve Dönüş", "Avengers: Sonsuzluk Savaşı", "Avengers: Endgame", "Örümcek Adam: Evden Uzakta"da aynı rolle büyük beğeni topladı. Marvel Evreni'ne yaptığı hızlı ve başarılı giriş sayesinde kendisine büyük bir hayran kitlesi edinen Holland, "Kayıp Şehir Z", "Elektrik Savaşları", "Edge of Winter"da da çeşitli karakterlerle karşımıza çıktı.

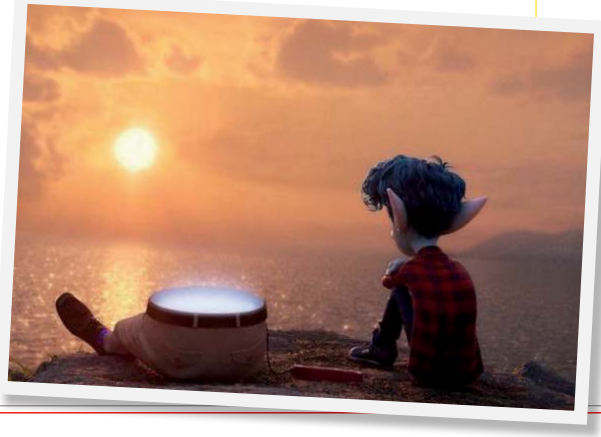

Bunun dışında “Hadi Gidelim”den önce başka animasyon deneyimleri de var. Geçtiğimiz sene vizyona giren “Ajanlar İş Başında” ile bu yıl izlediğimiz “Dolittle”da -sırayla- Walter ve Jip karakterlerini seslendirmişti.

Ian’ın biraz saf olan ağabeyi Barley Lightfoot’u ise Chris Pratt seslendiriyor. Tom Holland gibi Marvel Evreni oyuncularından biri olan Pratt, Holland ile birlikte, “Avengers: Sonsuzluk Savaşı”, “Avengers: Endgame”in kadrosunda yer aldı. Evren’in kurgusal karakteri Star-Lord’a hayat veren isim, “Galaksinin Koruyucuları” serisinin üç filminde yer aldı. Serinin henüz pre-production aşamasında olan 4. bölümünde de kendisini yine aynı rolle göreceğiz. Chris Pratt bunun dışında “Her”, “Jurassic World”, “Passengers” gibi projelerde de yer aldı. Passengers’ta hayat verdiği Jim karakteriyle Academy of Science Fiction, Fantasy&Horror Films’e aday gösterilen isim, 2014 yapımı “Galaksinin Koruyucuları”nda sergilediği performansla -yine burada- En İyi Aktör seçildi. Animasyon dünyasına da yine 2014’te giriş yaptı. Büyük bir hayran kitlesine sahip olan ve Oscar ile Altın Küre’ye farklı kategorilerde aday gösterilen, BAFTA’dan En İyi Animasyon Film ödülü alan “Lego”da ana karakter Emmet Brickowski’ye sesiyle hayat verdi.

Anneleri Laurel’ı ise sinema ve dizi sektörünün en komik kadın oyuncularından biri olan Julia Louis-Dreyfus seslendiriyor. Geçtiğimiz ay vizyona giren “Yokuş Aşağı” filminde de

yine iki çocuk annesi bir kadın karakter olarak karşımıza çıkan aktris, ayrıca daha önce "Simpson Ailesi"nde Gloria'nın sesiydi.

Oscar ödüllü oyuncu Octavia Spencer da filmin en ürkütücü karakterlerinden The Monticore'u seslendiriyor. 2011'de "Duyguların Rengi" filmi ile Oscar'ın yanı sıra Altın Küre ve BAFTA'dan da En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ödülünü alan isim; "Gizli Sayılar", "Suyun Sesi" ve "Ma" gibi başarılı projelerde de yer aldı. Ayrıca 2017 yılında En İyi Animasyon Film dalında Oscar kazanan "Zootropolis: Hayvanlar Şehri"nde Mrs. Otterdon'u seslendirdi. Tom Holland ile birlikte Dolittle ekibine de dahildi.

Grey Griffin, Mel Rodriguez, Kyle Bornheimer gibi isimlerin de yer aldığı ekip, son derece deneyimli ve işlerinde başarılı oyunculardan oluşmakta. Başta Oscar olmak üzere birçok önemli film festivali ve ödül töreninden çeşitli kategorilerde başarı kazanan animasyonların arkasındaki Walt Disney ve Pixar, "Hadi Gidelim"de aynı başarıyı yakalayamayabilir. Ancak ara ara gözlerimizi sulandıran ve güldürü ögeleriyle son derece eğlendiren bir film olduğu kesinlikle söylenebilir. Babalarına özlem duyan iki kardeşin, çok sınırlı bir süreliğine de olsa onu görebilmek için harcadıkları çabanın, akıl almaz maceralarla anlatıldığı "Hadi Gidelim", yine bir çocuğun dertlerine, sevinçlerine ve eğlenceli dünyasına davet ediyor biz izleyenleri. **APM**

"HADİ GİDELİM", 11 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

AŞKTA ZOR SEÇİM

İKİNCİ GÖR

Sevdiğinizi geri kazanmak onun başarısını engelleyecekse hangi yolu seçerdiniz?

Benan ***KULAK***
benankulak@gmail.com

İKİNCİ GÖRÜŞTE AŞK

Baharın gelişiyle doğayı kaplayan romantizme kapılmak için size bir sebep daha sunan romantik-komedi türündeki "İkinci Görüşte Aşk", biz sinemaseverlere pozitif bir seyir zevki vaad ediyor. Raphael ve Olivia, lise yıllarında aşık olup sonrasında evlenen mutlu bir çifttir. Raphael Ramisse ("Groundhog Day" filmiyle Harold Ramis'e atıfta bulunarak), bilim-kurgu kitabının yayınlanması ve çok satan bir yazar haline gelmesiyle başarı sarhoşluğu içinde kendine odaklanıp Olivia'yı ihmal etmeye başlar. Son romanını bitirdiği gece, şiddetli bir kavganın ardından uyandığında roller tersine dönmüştür. Bu paralel evrende Raphael, şöhretini ve parasını yitirmiştir, Olivia ise dünyaca ünlü bir piyanisttir ama Raphael'i tanımamaktadır. Raphael, kariyer basamaklarını hırsla çıkarken ona en büyük desteği veren kişinin kıymetini, kaybedince anlar ve onu tekrar kendine aşık etmek için çabalamaya başlar.

Gelişen teknoloji ile birlikte insan ilişkilerinin hem çok kolay olduğu hem de bir o kadar zorladığı bir çağda yaşıyoruz. İhmal ettiğimiz sevdiklerimizi, kendi çıkarımızı ön planda tuttuğumuz dostluklarımızı, duygusal bütün ilişkilerimizi tekrar gözden geçirmeyi sağladığı için ve sevdiklerimizin mutluluğunu düşünmeyi öğütlediği için bile izlenmeye değer sıcacık bir aşk filmi "İkinci Görüşte Aşk". Yaşanan fantastik olayın akabinde karısının kendini unutmasıyla kıymetini anlayan Raphael, ilk başta Olivia'yı geri kazanmak için her şeyi dener. Fakat daha sonra onun hayatından ne kadar memnun olduğunu görür ve sevdiği insanın mutluluğu için kendi isteklerini geri planda tutmayı öğrenir. "İkinci Görüşte Aşk"ın yönetmeni Hugo Gélin, filmle ilgili verdiği bir röportajda filmin konusuyla ilgili şunları belirtiyor: "Zamanla artık sevdiklerimize bakmıyoruz. Bize arkadaş, aile veya aşık olarak kabul edilmeleri gerekiyor gibi geliyor. Onların da bir hayatının olduğunu ve bu hayatın en az bizimki kadar önemli olduğunu atlıyoruz. Bu filmde benim için heyecan verici olan bu sorunu komedi türünde anlatıyor olmamız."

Hayatımızın kadınıyla ya da erkeğiyle tanışmasaydık ne olurdu?

Raphael, bu paralel gerçekliğe daldığında karısının kendi hayatı ve başarısı için ne kadar vazgeçilmez olduğunu

fark eder. Ayrıca kendi hayatını ön planda tutarak karısını öteleDiğinin, onu görmezden geldiğinin de farkına varır. Raphael yazar olmak için çabaladığı bu süreçte eşinin ne kadar yetenekli bir piyanist olduğunu da görememiş, kendi egosundan gözleri kör olmuştur. Bu bakış açısı ve olayların gelişme şekli, "İkinci Görüşte Aşk" filmini basit bir bahar romantik komedisi algısından çıkararak cinsiyet algısı ve toplumsal roller açısından da değerlendirilmeye layık bir noktada konumlandırıyor. Günümüzde bu algıları yıkmak için her ne kadar hummalı çalışmalar yapılıyor olsa da dünyanın birçok yerinde, birçok toplumda hâlâ kadının sorumlulukları "önce eş-aile, sonra kariyer" bakış açısıyla şekilleniyor. Bir kadın çok seviyorsa, sevdiği başarılı olsun diye onu ön plana çıkarır ve ona destek olur diye genel bir yargı mevcut. Hatta belli bir dönem romantizmin bu bakış açısı üzerinden şekillendiğini bile söyleyebilmek mümkün. Bunun tam tersi bir durum varsa; yani kadın, birikimi ya da konumuyla öne çıkmışsa erkek, kendi ataerkil sisteminin yıkılışını kabul edemez ve çatışma çıkar. Kadın genelde eşiyle, ailesiyle ilgilenmemekle ya da hırslı olmakla suçlanır. Filmde bu durumu derinlemesine görmüyoruz belki ama bir romantik komedi olarak alt metnine kadın-erkek ilişkisindeki bu tip denklemleri yerleştirmesi açısından güzel bir örnek "İkinci Görüşte Aşk".

Yönetmen koltuğunda 2016 yapımı "İki Kişilik Aile" filminden adını hatırlayacağımız Hugo Gélin yer alıyor. Gélin, aynı zamanda filmin senaristi ve yapımcılarından da biri. Filmin diğer yapımcıları ise Zazi Films, Mars Cinema, Mars Films, Chapka Films ve France 3 Cinema ve Belga Productions.

Filmin başrollerini ise Raphael rolünde François Civil ve Olivia rolünde Joséphine Japy paylaşıyor. "Derin Kabus" (2014), "Frank" (2014), ve "The Wolf's Call"dan hatırladığımız François Civil, 2019 yılında kariyerinde atağa geçen genç aktörlerden. Geçen yıl, "Hangi Kadın", "Someone, Somewhere" ve "The Wolf's Call" filmlerindeki performanslarıyla dikkat çeken genç oyuncu, "İkinci Görüşte Aşk"ta da iyi oyunculuk çıkarıyor.

Filmin diğer başrolü Joséphine Japy'yi ise Olivia rolünden önce Mélanie Laurent'in yönettiği 2014 yapımı "Respire"den hatırlayacaksınız. Bu tarz romantik komedilerde, seyirciyi hikayenin içine asıl çeken şey çiftlerin arasındaki enerjidir -ki eleştirmenlerin yorumlarını da dikkate aldığımızda François ve Joséphine'in, bu yılın uyumlu romantik çiftlerinden biri olduğu söyleyebiliriz.

Bunun dışında yan rollere baktığımızda Benjamin Lavernhe, Edith Scob, Camille Lellouche, Amaury de Crayencour gibi isimler karşımıza çıkıyor. "İkinci Görüşte Aşk", oyunculuk performansları açısından da romantik komedi severleri tatmin edecek diyebiliriz. Filmde Olivia'nın paralel evrende dünyaca ünlü bir piyanistken çaldığı Schubert'in "Ständchen"i, Liszt'in "Transcription"u, Bach'ın piyano konçertosu ve Chopin'in görkemli "Fantaisie Impromptu"sü filme etkileyici vurgular katıyor. Aynı zamanda Raphael'in kendini sevdiği kadına ifade etmeye çalıştığı noktalardaki açılar ve mekan seçimleri de bizi Fransa'nın romantik dünyasına sürüklüyor, izleyene huzur veriyor.

İlişkiler üzerinden üstünlük, bağımsız birey olmak ve hayatta kendi isteklerini gerçekleştirirken sevdiklerinin önünü kesmemek üzerine söylemler içeren "İkinci Görüşte Aşk", bu açıdan bakıldığında türünün diğer örneklerinden "La La Land", "Eternal Sunshine of the Spotless Mind" ve geçen yıl vizyona giren başarılı Charlize Theron- Seth Rogen filmi "Long Shot" ile de karşılaştırılabilir. Romantik komedi türündeki Fransız filmi "İkinci Görüşte Aşk"ı (Mon Inconnue) salgın sonrası vizyona gireceği zaman kaçırmamanızı önerir, bol sanatlı ve sağlıklı günler dileriz. **APM**

"Karakterler, bu bölümde birden fazla bölgeyi kullanmaktalar. Sadece ormanda değiller. Yakıcı sıcakların veya dondurucu soğukların yaşandığı alanlar da maceranın bir parçası oluyor."

"İKİNCİ GÖRÜŞTE AŞK", 11 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

ERKEK DÜNYASINDA KADININ VAR OLMA SAVAŞI

RADIOACTIV

Yönetmen *Marjane Satrapi*, *Marie Curie*'nin kadınlığını asla abartmadığını, daha iyi olduğunu bilerek bunu kanıtlamak zorunda olmadığını düşündüğünü söylüyor. Feminist hareketin bir parçası olmayan *Curie*'nin buna rağmen yaptıklarının feminist eylemler olduğunu da sözlerine ekliyor.

Yeşim ***KADIOĞLU***
Yesim_Kadioglu@hotmail.com

Bilim insanı, siyasetçi ve şirket yöneticisi gibi meslek dallarında kadın çalışan görmek oldukça zor maalesef. Bu işleri yapan kadın-erkek oranı ile nüfustaki kadın–erkek oranı arasındaki dengesizlik, 21. yüzyılda hâlâ belirginken 1800'lerin sonlarında bilim insanı olarak kabul edilen kadınlardan bahsetmek imkansıza yakın gibi bir durum. Bugün aklınıza gelen ilk kadın bilim insanını söyleyin deseler birçoğumuzun söyleyeceği ilk isim Marie Curie olacaktır. Curie'yi söylememizin sebebi, iki kez -hem de farklı dallarda- Nobel Ödülü kazanan tek kadın ve çift Nobel ödülüne sahip dört kişiden biri olması. Birçoğumuz Marie Curie'nin adını muhakkak duymuşuzdur ancak hayatını, başarıya ulaşırken verdiği mücadeleleri pek bilmiyoruz. Bu ay vizyona giren "Radioactive", kendisinin yaşamını izleyicilere aktaran bir proje olarak karşımıza çıkıyor. Tabii bu Curie hakkında yapılmış ilk film değil. 1943 yılında çekilen, Marie ve Pierre Curie'nin küçük kızları Eve Curie'nin kitabından uyarlanan ve senaristleri arasında Aldous Huxley'in de yer aldığı "Madam Curie", onu anlatan ilk projeydi. 1997 yapımı Fransız filmi "Les palmes de M. Schutz", radyoaktiviteyi merkezine alıp Marie&Pierre Curie'nin yaşamlarını ve buluşlarını nüktedan bir biçimde anlatıyordu. 2016 yılında gösterime giren "Marie Curie" de dram ve romantizme odaklanıp Curie'nin, çalışmalarının erkeklerin domine ettiği bilim camiası tarafından onaylanması ve tanınması için verdiği mücadeleye odaklanıyor. Almanya, Fransa, Polonya ortak yapımı olan "Marie Curie"den üç yıl sonra 2019 yılında aynı konuya odaklanan "Radioactive", Birleşik Krallık ve Macaristan ortak yapımı olarak karşımıza çıkıyor.

Son iki film aynı konuya odaklansa da aralarında hikayenin başlangıcı ve işlenişi açısından önemli farklılıklar var tabii. "Marie Curie", Curie'nin evli ve ilk kızının 8-9 yaşlarında olduğu dönemde başlıyor. Marie'nin Pierre'den önceki hayatına ve amacına yönelik bir bilgi verilmemesi, izleyende bilime kocasıyla atılmış izlenimi yaratıyor. Oysa "Radioactive"de hikaye biraz daha geriden ele alınıyor: Paris'te yaşayan, ağır bir Polonya aksanına sahip, bilime ilgili ve erkeklerin dünyasında başarılı olmaya kararlı bir kadın olan Marie'nin, Pierre Curie'ye aşık oluşundan...

İki filmde de, Marie Curie'nin Yahudi olduğu düşünüldüğü için yaşadığı yabancı düşmanlığına yer veriliyor. Yine iki filmde de değinilen bir başka konu, Curie'nin eşinin ölümünden sonra yaşadığı yasak aşk. Evli Fizikçi Paul Langevin ile yaşadığı aşk, Curie'nin hayatında önemli bir dönüm noktası oluyor ve bu yasak aşkın öğrenilmesinin ardından ikinci Nobel Ödülü adaylığından gönüllü olarak vazgeçmesi isteniyor. Curie, ödülün, yaptığı keşif sayesinde verildiğini, özel hayatıyla bir ilgisinin olmadığını ve gizli aşk yaşayan erkekler için böyle bir uygulamaya gidilse ödülü verecek erkek bulamayacaklarını söyleyerek taleplerini reddediyor. Aradan geçen yüz yıla rağmen hâlâ kadınların yaşadığı yasak aşk, erkeklerin yaşadığından daha fazla tartışma konusu olmaya devam ediyor. Filmde eski eşi Pierre'nin, Curie'nin

dayanağı, hayatının aşkı olduğunun vurgulanması hikayeye iyi hissettiren bir son veriyor. Fakat "Radioactive", bağımsız olan ve bu nedenle lanetlenen bir kadının hikayesini, bir erkekle ilişkisine bağlamakla eleştiriliyor.

Lauren Rednis'in kaleme aldığı "Radioactive: Marie&Pierre Curie: A Tale of Love and Fallout" isimli çizgi romandan uyarlanan film, açılışını Toronto Film Festivali'nin kapanış gecesinde yaptı. Marie Curie rolünde Rosamund Pike'ı gördüğümüz "Radioactive"de; Pierre Curie'yi Sam Riley, Curie'nin yasak aşkı Paul Langevin'i Aneurin Barnard canlandırırken yönetmen koltuğunda, "Persepolis" ile En İyi Animasyon Oscarı'na aday olan Marjane Satrapi oturuyor.

Satrapi, Curie'yi rol model olarak ele alma sebebinin ardında, annesinin bağımsız bir kadın olamaması ve onun özgür bir kadın olmasını istediğini vurgulama arzusunun yattığını belirtiyor. Bir röportajında Curie'nin kadınlığını asla abartmadığını, daha iyi olduğunu bilerek bunu kanıtlamak zorunda olmadığını düşündüğünü söylüyor. Feminist hareketin bir parçası olmadığı halde Curie'nin yaptıklarının feminist eylemler olduğunu da sözlerine ekliyor. Satrapi, Curie'nin sevimli, sempatik olmamasını sevdiğini çünkü bu özelliklerin erkekler için daha kabul edilebilir olduğunu vurguluyor. Picasso'nun konu kadınlara geldiğinde son derece can sıkıcı biri olmasına rağmen, dahi olarak kabul görmesi dolayısıyla diğer özelliklerinin göz ardı edilmesini örnek olarak gösteriyor. Kadınlardan ise harika anneler ve sevgililer olması, iyi dans etmesi, iyi yemek yapması ve her zaman kibar olması gibi özellikler bekleniyor. Ama hiçbir kadının tüm bu özelliklere birlikte sahip olamayacağını ve Curie'nin de kendinden taviz vermeyen yapısını takdir ettiği için onu daha sevilebilir bir karakter yapmaya çalışmadığını da belirtiyor. Marie Curie için neden Rosamund Pike seçildiği sorusunu ise tanıştığınızda onun çok güzel, uzun ve sarışın olduğunu fark ediyorsunuz ama o aslında çok da zeki bir kadın diye cevap veriyor.

İlk filmi "Persepolis" ile 2007 yılında Oscar ve BAFTA adaylığı kazanan ve birçok festivalde ödül alan yönetmen Marjane Satrapi'nin kalabalık bir filmografisi yok. Kemanı kırıldığı için yaşamdan keyif alamamaya başlayan Nasser Ali Khan'ın kemanının yerine koymaya layık bir enstrüman bulamadığı için ölümü beklemek üzere kendini yatağa hapsetmeye karar vermesini konu alan 2011 yapımı "Poulet aux prunes" (Azrail'i Beklerken) ile birçok festivale katıldı ve ödül aldı. 2012 yılında "La bande des Jotas" filmini yönetti ve 2014'te Ryan Reynolds, Gemma Arterton ve Anna Kendrick'in başrollerini paylaştığı "The Voices" filminin yönetmen koltuğuna oturdu.

Pierre Curie'yi canlandıran İngiliz oyuncu Sam Riley, kariyerine televizyon filmleriyle başladı. Çıkışını Jack Kerouac'ın kitabından uyarlanan 2012 yapımı "On the Road" ile yaptı. Aynı yıl Neil Jordan'ın yönetmenliğini yaptığı "Byzantium" filminde başrolleri Saoirse

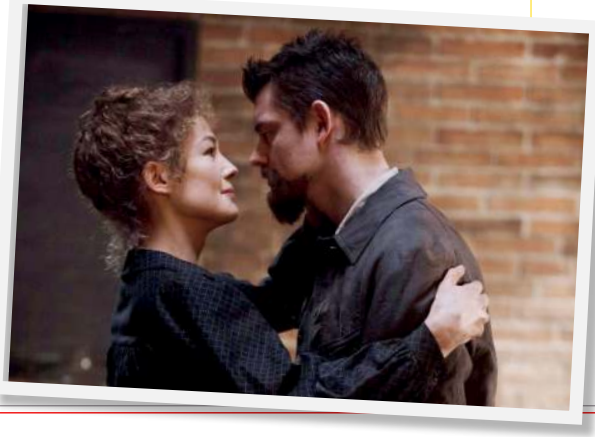

Ronan ve Gemma Arterton ile paylaştı. 2014'te başrollerinde Anjelina Jolie, Elle Fanning ve Sharlto Copley'in yer aldığı "Maleficent" ve II. Dünya Savaşı'nda Nazi Almanya'sının Fransa'yı işgalinin ilk yıllarında, Fransız bir köylü ile Teğmen arasındaki aşkı anlatan; başrollerinde Michelle Williams, Kristin Scott Thomas, Margot Robbie'nin bulunduğu "Suite Française" filminde rol aldı. 2016-2019 arasında birkaç film ve mini dizide oynadı. 2019'da "Radioactive"in yanı sıra "Maleficent"ın devam filmi olan "Maleficent: Mistress of Evil"de de oynadı. Kadrosunda yer aldığı "Rebecca" ve "Way Down" isimli filmler, şu an post-prodüksiyon aşamasında.

Marie Curie'nin yasak aşkı Paul Langevin'i canlandıran Aneurin Barnard, kariyerine 2003 yılında dizilerle başladı. Sonrasında birçok film ve televizyon filminde yer alan Barnard; 2013 yılında, 15. Yüzyıl İngiltere'sinde taht için yarışan üç farklı, ama aynı derecede amansız kadını anlatan "The White Queen" isimli, üç dalda Golden Globe ve Emmy Ödüllerine aday olan mini dizide rol aldı. Aynı yıl "The Adventurer: The Curse of the Midas Box" filminde başrolleri Michael Sheen ve Lena Headey ile paylaştı. 2017'de Mozart'ın Prag'ta geçirdiği yılları konu alan "Interlude in Prague"ta Mozart'a can verdi. Yine aynı yıl En İyi Film dahil olmak üzere 8 dalda Oscar adayı olan ve 3 dalda da Oscar alan "Dunkirk"te rol aldı. 2018 yılında fitness'ın büyükbabaları olarak bilinen Joe ve Ben Weider'ın hayatını anlatan "Bigger" filminde Ben Weider'a hayat verdi. 2019 yılında "Radioactive" dışında, Charles Dickens'ın kitabından uyarlanan "The

Personal History of David Copperfield"da, "The Goldfinch"te, "Barkskins" dizinde rol aldı ve "Sherwood"da seslendirme yaptı. Önümüzdeki dönem için kesinleşen bir projesi yok.

Pierre Curie'ye hayat veren Sam Riley, Curie çiftinin harika ve eşit bir çift olduğunu vurgularken Marie Curie'yi canlandıran Rosamund Pike, "Radioactive"in klasik biyografi filmlerinden farklı olduğunu dile getiriyor. Çünkü hikayenin en az Madam Curie kadar, radyoaktifliğin de biyografisi olduğunu ve bir bilim insanın ardındaki kadını açığa çıkardığını söylüyor. Oyunculuk açısından ise Pike'ın performansını göz kamaştırıcı bulanlar kadar böyle bir karakter için yeterli performansı göstermediğini düşünenler de var. Ayrıca Marie Curie karakterini zenginleştirmek için sergilediği hırsın, oldukça sahte göründüğü ve "tuttuğunu koparan" akımı için bir poster kızına indirgendiği de söylenenler arasında.

Filme getirilen en büyük eleştiri, Nobel konuşmasında keşfin tehlikelerinden bahsedilirken Hiroşima'ya atıfta bulunulması ve karakterlerin kullandığı "Bu, bilimi sonsuza kadar değişebilir!" vb. cümlelerin geleceği görür gibi söyleniyor olması.

Yine de filmde Marie Curie'nin tehlikeli keşifler ve büyük kişisel kayıplarla tanımlanan yaşam mücadelesi ve samimi portresi ile başarılarının önemi selamlanırken, hayatının melankolik doğası da gözler önüne seriliyor. **APM**

"RADYOAKTİF", 25 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

İNGİLİZ ASALETİ

ROSAMUND PIKE

Rosamund Pike, Curie'nin çalışmalarının, dönüştürücü etkileri ve tehlikeli yan ürünleriyle ***20. yüzyıla ve hayatlarımıza nasıl şekil verdiğini*** cesur bir tasvirle anlatıyor bize.

Yeşim ***KADIOĞLU***
yesim_kadioglu@hotmail.com

Kariyerine 1998 yılında başlayan İngiliz oyuncu, ilk film deneyimini 2002 yılında Pierce Brosnan'ın James Bond'a can verdiği "Die Another Day" filminde yaşadı. Miranda Frost isimli istihbarat görevlisini canlandıran Rosamund Pike, 2018 yılında verdiği bir röportajda deneme çekimi için soyunmasının istendiğini, ancak deneme çekimi görüntülerinin dolaşacağını ve buna dayanarak yargılanmak istemediğini düşünerek reddettiğini dile getirdi. Eleştirmenler tarafından sıkıcı ve görsel efekte boğulduğu düşünülen bu film, Brosnan'ın son Bond performansı olurken Pike'nin kariyerinde yükselişe geçmesini sağlayan projelerden biri olarak kabul edilebilir.

2004 yılında bir Fransız diplomatın hikayesini anlatan "The Libertine" filminde rol aldı. Cinsel saldırı iddialarıyla ev tutuklaması altında yaşayan diplomatın, arasının açık olduğu karısıyla birlikte gözaltında tutulduğu evde yaşayarak yargılanmayı beklemesini konu alan filmin başrollerini Johhny Depp, John Malkovich paylaşırken Pike, Rochester Kontesine hayat veriyordu.

Bir yıl sonra Jane Austen'in ünlü romanı "Pride and Prejudice"ın başrollerini Keira Knightley, Talulah Riley, Jena Malone, Carey Mulligan ve Donald Sutherland'la paylaştı. Dört kategoride Oscar adayı olan filmin yönetmeni Joe Wright, BAFTA'da ilk filmini çeken yönetmen, senarist ve yapımcılara verilen Carl Foreman Ödülü'nü aldı. 2007'de ise başrollerini Anthony Hopkins, Ryan Gosling, David Strathairn ile paylaştığı ve Los Angeles'ta yaşayan son derece zeki, zengin ve titiz bir mühendis olan Ted Crawford'un, bir gün karısının kendisini aldattığını öğrenip öldürmesini konu alan "Fracture" filminde avukatı oynadı.

2009 ve 2010 yıllarında çeşitli projelerde yer alan ve seslendirme de yapmaya başlayan Pike, 2010'da "Made in Dagenham" isimli, Londra'da 1968 yılında 50 bine yakın işçi istihdam eden Ford Fabrikası'ndaki kadın işçilerin "Eşit işe, eşit ücret" talepleriyle başlattıkları direnişi ve zaferi anlatan filmde rol aldı. Gerçek hayattan esinlenip feminist bir ittifakı anlatırken izleyicileri güldürmeyi de başaran film, üç kategoride BAFTA'ya aday oldu.

2011'de başka bir ajan filmi olan "Johhny English Reborn"un kadrosunda yer aldı. Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı, uluslararası bir suikast örgütünün tehdidi altındayken ve ülke istihbarat teşkilatları da komplo ağı içinde yer alırken Johnny English, düzenlenecek üst düzey bir uluslararası konferans öncesi elindeki bütün numaraları kullanmak zorunda kalıyor. Johnny English'e ünlü komedyen Rowan Atkinson'ın can verdiği filmde Rosamund Pike, English'in aşık olduğu Kate Sumner rolünde.

Bir yıl sonra iki büyük projede çalışan Rosamund Pike, Sam Worthington ve Liam Neeson ile başrolleri paylaştığı "Wrath of the Titans"ın yanı sıra, bir cinayet araştırmacısının incelediği suç vakasını konu edinen "Jack Reacher"ın başrollerinde Tom Cruise ve Richard Jenkins ile birlikte yer aldı. Karışık eleştiriler alan filmin yönetmenlik koltuğunda "Olağan Şüpheliler" filmiyle 1996'da En İyi Senaryo dalında Oscar almış olan senarist ve yönetmen Christopher McQuarrie oturuyordu.

Pike, 2013 yılında Simon Pegg'in yazar kadrosunda ve başrolünde yer aldığı bilim kurgu&komedi filmi olan "The World's End"de rol aldı. Beş arkadaşın bar bar dolaşıp içki içtikleri şehirde bir uzaylı istilası olduğunu keşfetmelerini anlatan filmde, Pike ve Pegg dışında Nick Frost, Martin Freeman, Sophie Evans, Rose Reynolds da rol aldı. Pike ve Pegg, 2014'te "Hector and the Search for Happiness" filminde tekrar buluştu. Bir psikiyatrın, mutluluğun sırrını bulmak için dünyayı gezmesini anlatan filmde Pegg psikiyatrı canlandırırken Pike, psikiyatrın eşi rolündeydi.

Aynı yıl kariyerinin dönüm noktası olan "Gone Girl" filminin başrolünde yer aldı. Gillian Flynn'ın aynı isimli romanından uyarladığı filmde Ben Affleck ve Neil Patrick Harris de oynadı. Yönetmen koltuğunda ise David Fincher oturuyordu. Eşinin ortadan kayboluşunun medya gündemine oturmasının ardından kendisinin masum olmadığından şüphelenilmesiyle hayatı karışan bir adamı anlatan film, BAFTA'da En iyi Uyarlama Senaryo, En İyi Kadın Oyuncu ödüllerine, Golden Globe'da da bu kategorilerin yanında En İyi Yönetmen Ödülüne aday gösterildi. Film bunların dışında birçok ödül töreninde aday olup toplamda 64 ödül kazanırken Rosamund Pike'a da En İyi Kadın Oyuncu Oscar adaylığı getirdi. Pike, ödülü "Still Alice" filmindeki performansı ile Julian Moore'a kaptırsa da çok iyi eleştiriler aldı.

1892 yılında geçen, bir yüzbaşının bir Cheyenne (Kızılderili bir ulus) şefine ve ailesine tehlikeli topraklarda eşlik etmeyi isteksizce kabul etmesini anlatan 2017 yapımı "Hostiles" filminde başrolleri Scott Shepherd, Ava Cooper ve Christian Bale ile paylaştı.

2018 yılında başrollerinde Jon Hamm, Jay Potter, Khalid Benchagra'nın yer aldığı ve iç savaşın çapraz ateşine yakalanan CIA ajanlarının, geride bıraktığı bir arkadaşlarının hayatı için müzakere etmek üzere eski bir ABD diplomatı göndermelerini konu eden "Beirut" isimli filmde Pike, CIA görevlisine can verdi.

Aynı yıl başrolleri Alexandra Moen ve Tom Hollander ile paylaştığı "A Private War"da savaş muhabiri Marie Colvin'i oynadı. Bu biyografik filmle Golden Globe'un drama dalında En İyi Kadın Oyuncu Ödülü'ne aday oldu. 2019'da yine bir biyografi filmi olan "Radioactive"de iki farklı alanda Nobel ödülü kazanan bilim insanı Marie Curie'ye hayat verdi. Aynı yıl Nick Hornby'ın yarattığı 10'er dakikalık 10 bölümden oluşan "State of the Union" isimli mini dizide başroldeydi. Haftalık evlilik terapisi seanslarından hemen önce bir barda buluşan Louise ve Tom'un hayatlarının nasıl olduğunu, onları bir araya getiren ve birbirinden ayırmaya başlayan şeylerin anlatıldığı dizide Rosamund Pike ve diğer başrol Chris O'Dowd, En İyi Kısa Dram/Komedi Oyuncusu kategorisinde Emmy ödülü aldılar. Bu iki Emmy'nin yanı sıra dizi de En İyi Kısa Dram/Komedi dizisi ödülü aldı.

Pike'nin yer aldığı, yasal bir vasinin görünüşte mükemmel müşterisinin aslında göründüğü gibi olmadığını keşfetmesini anlatan "I Cared A Lot" isimli filmi post prodüksiyon aşamasında. Robert Jordan'ın çok satan fantezi kitap serisinden uyarlanan "The Wheel of Time" dizisinin çekimleri ise devam ediyor. Kariyerine filmler dışında diziler de ekleyen Rosamund Pike; henüz Oscar, Golden Globe ya da BAFTA'da adaylığın ötesine geçemese de bir gün şeytanın bacağını kıracağı kesin. **APM**

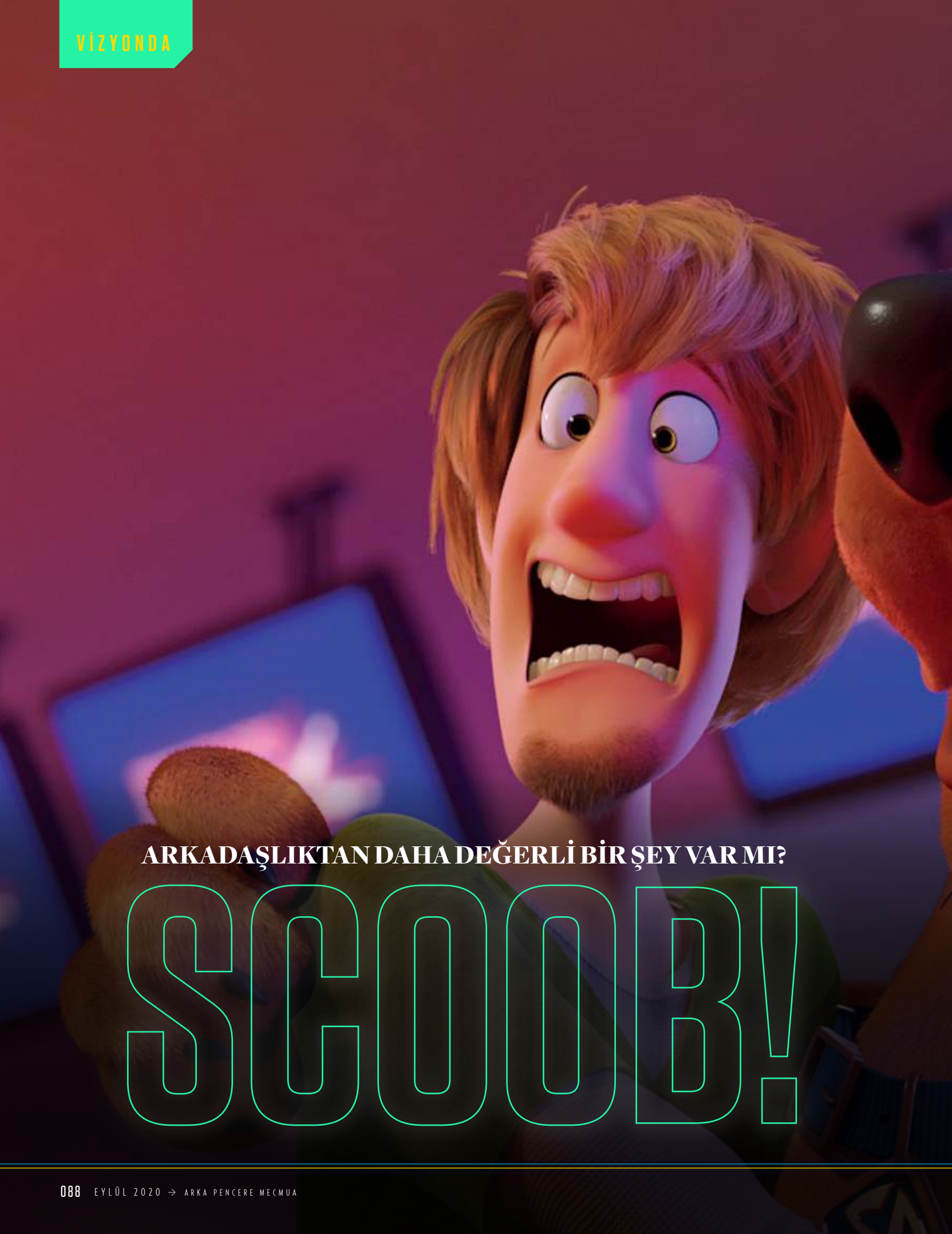

ARKADAŞLIKTAN DAHA DEĞERLİ BİR ŞEY VAR MI?

SCOOB!

Film sizi, hikayenin en başına götüreceğini vadediyor. **Evet, daha önce hiçbir seride bahsedilmeyen o başlangıç, karakterlerin ilk tanışmaları gösteriliyor ama ilk 10 dakikadan sonra geçen yıllar ve ekibin yaptığı iş, açılış jeneriğiyle geçiştiriliyor ve bir anda karakterleri büyümüş ve potansiyel bir yatırımcı ile anlaşırken buluyoruz.**

Yeşim **KADIOĞLU**
yesim_kadioglu@hotmail.com

Bazı şarkılar ya da jenerikler, hafızalarımızdan yıllarca silinmiyor. Mesela "Scooby Dooby Doo" sözlerini duyduğumuzda eminim birçoğumuz şarkıyı tamamlayabiliyoruz. Günümüz çocukları hariç, bu çizgi diziye bir kez bile denk gelmemiş olmak neredeyse imkânsız. Çünkü dizi, 1969 yılında başladığı yayın hayatına zaman zaman ara veriyor olsa da hâlâ devam ediyor. Bu ay vizyona giren "Scoob!", diziyi günümüz çocuklarına da tanıtmayı amaçlıyor.

1968'de aileler tarafından yönetilen bazı organizasyonlar, cumartesi sabahları yayınlanan çizgi filmlerin çok fazla şiddet içerdiği yönünde eleştiride bulunmaya başladı. Şiddet içeren çizgi filmlerin ertesi yıl iptal olmasıyla o çizgi filmlerinin çoğunun yaratıcısı olan Hanna-Barbara Animasyon Stüdyosu, 1969'da "Scooby-Doo Where Are You" isimli çizgi diziyi yayına soktu. Diziye adını veren kahramanımızın adı Frank Sinatra'nın Strangers in the Night parçasının sonunda söylediği rastgele hecelerden, yani "do be do be do"dan geliyor. 17 bölümden oluşan ilk serinin bölümleri hep aynı format üzerinden ilerliyordu. Lider ve kararlı detektif Fred, zeki ve analitik Velma, tehlikeye yatkın Daphne ve açlıkla motive olan korkak Shaggy ve Scooby, her hafta canavar kılığına giren insanların maskelerini düşürüyordu.

1972'de bir saat süren "The New Scooby-Doo Movies" yaratıldı. Bu seride Sandy Duncan, The Addams Family, Cass Elliot, Batman & Robin gibi gerçek ya da kurgusal karakterler, ekibe gizemleri çözme konusunda yardım ediyordu. 1976'da CBS'in dizi üzerindeki hakları bitince ABC'de "The Scooby-Doo Show" ve "Scooby's All-Star Laff-A-Lympics" yayına başladı ve Scooby'nin aptal köylü kuzeni Scooby-Dum da bazı bölümlerde yer aldı. 1979'da 1 saatlik "Scoopy Goes to Hollywood", cumartesi sabahları dışında yayınladı ve aynı yıl Scoopy'nin yeğeni Scrapy Doo hikayeye eklendi. 1980'de "Scooby-Doo" ve "Scrappy-Doo", yarım saatlik bağımsız birer dizi olarak gösterildi ve hikayeye olan ilgiyi yeniden canlandırmayı başardı. 1983 yılında yarım saatlik "The New Scooby and Scrappy-Doo Show" yayına başladı. Fred ve Velma bu seride yer almazken, Daphe ve Shaggy Doo'lar ile gizem çözmeye devam etti. 1985'te aynı kadro ile "The 13 Ghosts of

Scooby-Doo” yayınlandı ve bu seride maskeli kötüler yerine canavarlar yer aldı. 1988 yılında ise “A Pup Named Scooby-Doo” olarak karşımıza çıkan seride karakterler ilkokul öğrencisi ve Scooby-Doo da daha yavruydu. 4 sezon ile en uzun süre yayınlanan seride Scooby Doo’nun orijinal köklerine, yani maskeli kötülere dönülmüştü.

“Scooby-Doo Meets the Boo Brothers” (1987), “Scooby-Doo ve The Ghoul School” (1988), ve “Scooby-Doo ve the Reluctant Werewolf” (1988) filmlerinde seksenlerdeki tema kullanıldı. Yani Scooby-Doo, Scrappy-Doo ve Shaggy maskesiz, gerçek canavarlarla karşı karşıya geldi. 1998-2001 arasında 4 farklı Video filmi yayınlandı. Bu filmler daha karanlık bir tona sahipti ve karakterler doğaüstü güçlere karşıydı. TV filmleri çekildi. Tekrarların başarılı olmasının ardından 2002’de Scooby Doo 17 yıl sonra 21. yüzyılda geçen bir hikâye olan “What’s New, Scooby-Doo?” ile cumartesi sabahlarına geri döndü. Üç yıl sonra, 2006’da “Shaggy & Scooby-Doo Get a Clue!”, 2010’da “Scooby-Doo! Mystery Incorporated” yayınlanmaya başladı. 52 bölüm süren bu seride, gizemin dışında karakterler arasındaki romantik ilişkiler de yer alıyordu. Scooby 2015-2018 arasında “Be Cool, Scooby-Doo!” ile ekranlardaydı.

2019 yılında “Scooby-Doo and Guess Who?”, Boomerang stream servisinde ve uygulamasında başladı. Bu seride ekip gizemleri çözerken onlara Batman, Wonder Woman, The Flash ve Sherlock Holmes gibi kurgusal karakterlerin yanı sıra Halsey, Sia, Bill Nye, Mark Hamill, Neil deGrasse Tyson, Ricky Gervais ve Chris Paul gibi yıldız isimler de katıldı.

Televizyonda çizgi film ve film olarak kendine yer bulan seri, tabi ki beyazperdeye de uyarlandı. 2002’de “Scooby-Doo” 2006’da “Scooby-Doo 2: Monsters

Unleashed” isimleriyle vizyonda gösterilen filmde Fred’i “I Know What Did You See Last Summer” (1997), “She is All That” (1999) filmleriyle bilinen Freddie Prinze Jr.; Shaggy’i “SLC Punk!” (1998), “Wicker Park” (2004) filmleriyle tanınan Matthew Lillard; Dapne’yi “Buffy the Vampire Slayer” (1997-2003) ve “Cruel Intentions” (1999) filmlerinin başrolü Sarah Michelle Gellar ve Velma’yı ise “Dead to Me” (2019-) dizisinde de rol alan Linda Cardellini canlandırdı. Sinemada televizyondaki kadar sık kendine yer bulamayan seri, 2020 yılında “Scoob!” ismiyle ilk defa animasyon olarak beyazperdeyle buluşuyor. Aslında Mayıs ayında gösterime girmesi planlanan film, pandemi sürecinde sinemaların kapanması nedeniyle önce streaming platformlarında gösterildi.

Peki bu kadar dizi ve filmden sonra “Scoob!” neyi anlatıyor?

Küçük Shaggy’nin yavru Scooby ile tanışmasıyla başlayan filmde, Scooby Dooby Doo isminin nereden geldiğini, daha doğrusu Shaggy’nin neden kendisine bu ismi verdiğini izliyoruz. Shaggy ve Scooby arasındaki arkadaşlık artarken, bir Cadılar Bayramı’nda ikili, Fred, Daphe ve Velma isimli üç kişiyle tanışır ve ekip hayaletli olduğu söylenen bir köşkte, hayalet maskesi içinde bir hırsızı adalete teslim eder. Ancak bir daha böyle tehlikeli evlere girmeyeceklerine dair söz verirler. Bu sözlerinden yıllar sonra, Mystery Inc’i kurup gizemleri çözmeye başlayan karakterler, kendilerini bir anda çok büyük bir sırrın içinde

bulurlar. Hayalet köpek Cerberus'un dünyaya salınmak istenmesiyle oluşacak küresel "Dogpokalipi"yi durdurmak için yarışan ekip, Scooby'nin gizli bir mirası ve herkesin hayal edebileceğinden daha büyük destansı bir kaderi olduğunu keşfeder.

Fred'i "High School Musical" (2006) ile ünlenen ve "Neighbours" (2014)'ta rol alan Zac Efron seslendirirken, Shaggy'ye "The Last Man on Earth" (2015-2018)'te ve "Booksmart" (2019)'ta rol alan Will Forte ses veriyor. Scooby Doo'yu ise orijinal Scooby serisinde Fred'e sesini veren Frank Welker seslendiriyor. "Mean Girls" (2004), "Mamma Mia" (2008) gibi birçok filmde rol alan Amanda Seyfield Daphne'yi seslendirirken Velma'ya "Jane the Virgin" (2014-2019) ile ünlenen Gina Rodrigez sesini veriyor. Ayrıca bu isimler dışında Mark Wahlberg, Ken Jeong, Jason Isaacs ve Tracy Morgan'ın sesleri de çeşitli karakterlerde duyuluyor.

Film sizi hikâyenin en başına götürmeyi vadediyor. Evet, daha önce hiçbir seride bahsedilmeyen o başlangıç, karakterlerin ilk tanışmaları gösteriliyor ama ilk 10 dakikadan sonra geçen yıllar ve ekibin yaptığı iş, açılış jeneriğiyle geçiştiriliyor ve bir anda karakterleri büyümüş ve potansiyel bir yatırımcı ile anlaşırken buluyoruz. Yatırımcı, Shaggy ve Scooby'nin ekipte yer almamasını şart koşuyor ve olaylar gelişiyor, diyebilmeliydik ama öyle olmuyor. Film tamamen başka bir yola sapıyor. Ümit verici bir şekilde başlayan yapım, ortaya çıkan olayların karmaşası, orijinal şovundan -ve ondan yaratılan diğer serilerin birçok kişi tarafından çok sevilen bileşenlerinden- uzaklaşması ve saçma sapan bir küçük kasaba gizemini gişe rekorları kıran bir küresel arayışla değiştirmesiyle eleştiriliyor. Ayrıca olay örgüsünün büyük bir kısmı, bu karakterlerin tarihi ve dinamikleri hakkında varsayımsal bir bilgi sergileyip birçok boşluğu doldurmamızı umuyor. Parlak renkler ve hızlı ritim genç izleyicileri filme çekebilir. Referanslar biraz oradan biraz buradan şeklinde verilmiş olsa da Amerikan kültürünü takip eden yetişkin izleyiciler de filmden bir nebze keyif alabilir. Hatta Hanna-Barbara Stüdyosu'nun işlerine hakimseniz bu keyfi daha da artırabilirsiniz. Her şeye rağmen eski dost Scooby'yi tekrar görmek güzel. Ne de olsa arkadaşlıktan daha değerli bir şey yok. Değil mi? **APM**

"SCOOB!", 18 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

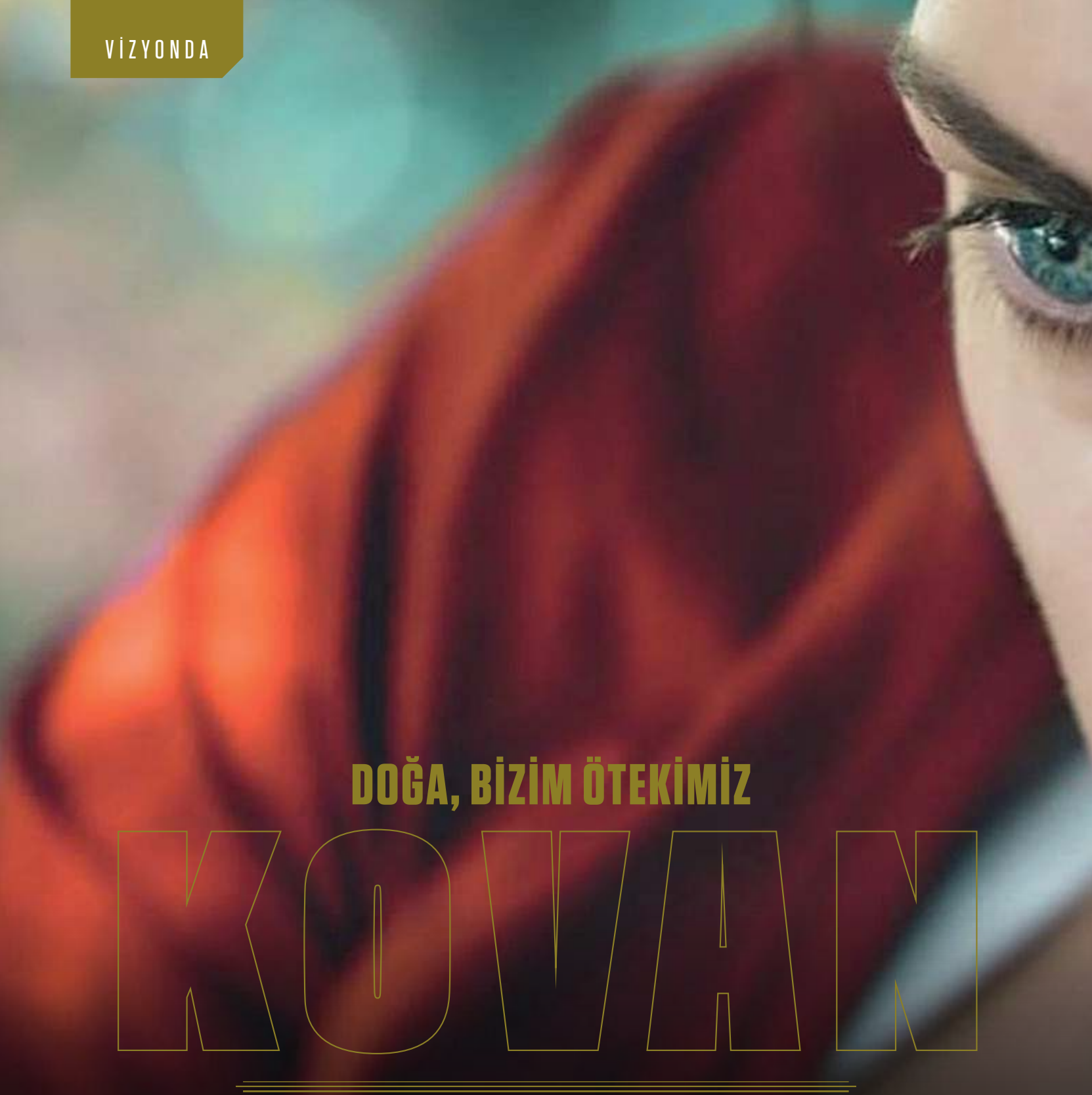

DOĞA, BİZİM ÖTEKİMİZ

KOVAN

"Ayşe, arılar vasıtasıyla ruhsal arkeolojisine doğru gitmeye başlayacaktır. Acizliği, tam olarak tanımadığı doğayla kavga halinde olması onu dönüştürecektir. Eylem Kaftan, "Kovan" için "*Ötekinin güzelliği üzerine bir film. Doğa bizim ötekimiz. Doğaya yabancılaşmış durumdayız. Kendi özümüze yabancılaşmışız. Bu özü tekrar aramanın hikâyesi.*" diyor ve çatışmasını doğa-insan üzerine kuruyor."

Zeynep ***SARHAN***
zeynepsarhan@hotmail.com

Şehirde yaşayan insanların doğaya bakış açısıyla doğanın tam da içinde olan insanlarınki birbirinden oldukça farklıdır. Şehirli insan doğayı; vakit geçirilen, umutlu ve güzel tarafıyla görür. Oysa doğa bu düşünce kadar masum ve pozitif değildir. İnsanı tek bir yanıyla alımlayamayacağımız gibi doğaya da bunu atfedemeyiz. Doğa; çetindir, güçlüdür, zordur, bazen felaket nedenidir, tıpkı bir insan gibi. İki enerjiyi de içinde barındırır. Yazar Reha Mağden'in "Yazgıların Tableti" adlı kitabında bir cümle geçer: "Doğa, eşitleyicidir." Bir taraftan bolca verirken bir taraftan da kendini eşitlemek adına alıcı bir misyonu vardır. Fakat şehirli insan bunun pek farkında değildir. Doğanın sadece gerçekten doğayla hemhâl olan insanın farkına varacağı bir gücü vardır. O güç ise insanı değiştirir, dönüştürür ve köklenmesine neden olur. O yüzden Karadeniz kadınlarının, köyde yaşayan kadınların her şeye karşı daha güçlü ya da en şehirli feministten bile daha feminist tarafları vardır. Yönetmen Eylem Kaftan, ilk kurmaca filmi "Kovan"da bu meseleleri ortaya sermeyi denemek istiyor.

Eylem Kaftan, aslında uzun süre belgesel filmler üreten, TRT'ye de işler yapan bir belgesel filmci. İlk belgeseli "Bak Devlet Baba"yı 1999'da deprem odaklı olarak yaparak aslında zorluklarla mücadeleyi gösteren, doğa odaklı filmler çekmek istediğini gösterdi. TRT Belgesel kanalına 2015'te "Bir Çiftlik" adlı program yapmış biri. Bu programda köylere, yaylalara, çiftliklere gidip oradaki yaşantıyı belgeselleştiriyor. Diğer doğa programlarından farkı ise şehirden köye göçen insanları konu alması.

İlk kurmaca filmi olan "Kovan"ı da belgesel zamanlarından etkilendiği bir hikâye üzerine kurmak istiyor. Kendisiyle yapılan bir röportajda "Kovan, TRT'nin paltosundan çıktı." diyerek Dostoyevski'nin "Hepimiz Gogol'ün paltosundan çıktık" sözüne gönderme yapıyor. "Kovan" için, doğa hakkında genelgeçer fikirleri olan şehirli bir insanı doğaya saldığımızda onunla nasıl baş edebileceğinin filmi diyebiliriz. Film, 7. Boğaziçi Film Festivali'nde En İyi Kurgu ödülünü aldı. Ana karakter olan Ayşe'yi birçok yapımdan da aşina olduğumuz oyuncu Meryem Uzerli canlandırıyor. Filmde bir Gürcü kadınını oynamak için sarı saçlarını siyaha boyatan Uzerli'nin canlandıracağı karaktere tam olarak girmiş olduğunu söyleyebiliriz.

"Hepimiz yola kumun altında yatan dağınık bir iskelet olarak başlarız. Bizim işimiz geçmişi yeniden gün

yüzüne çıkarmaktır.” diyor Clarissa P. Estes “Kurtlarla Koşan Kadınlar” adlı kitabında. Bir söyleşisinde dile getirdiğinden dolayı Kaftan’ın bu kitaptan çokça etkilendiğini anlayabiliyoruz. Onun fikrine göre de her kadının uzakta bir yerlerde, kendi soyağacına ait bir yığın kemiği vardır ve bunu bulmak gönül borcudur. Kaftan, filminde Ayşe karakterini Almanya’dan kaldırıp Artvin’e ölecek olan annesinin yanına getiriyor. Annesi, ölüm anındayken annesinden kendisine geçmiş olan anne mesleği arıcılığı Ayşe’nin de devam etmesini istiyor. Ayşe, yapamam diye düşünse de Artvin’de kalacak ve arıcılıkla, doğayla ve aslında kendisiyle de mücadelesini sürdürecektir. Bir nevi, Kurtlarla Koşan Kadınlar’da denildiği üzere geçmişi, hafızayı ve anneden geçirilen bütün kimliği de gün yüzüne çıkartmak, kendi iskeletini onarmak ve gönül borcunu ödemek ister.

Ayşe, arılar vasıtasıyla ruhsal arkeolojisine doğru gitmeye başlayacaktır. Acizliği, tam olarak tanımadığı doğayla kavga halinde olması onu dönüştürecektir. Kaftan, “Kovan” için “Ötekinin güzelliği üzerine bir film. Doğa bizim ötekimiz. Doğaya yabancılaşmış durumdayız. Kendi özümüze yabancılaşmışız. Bu özü tekrar aramanın hikâyesi.” der ve çatışmasını doğa-insan üzerine kurar. Fakat filmin kadın karakterinin tam olarak da ayağı yere basmadığını, erkek karakterlerden yardım aldığını, bazı şeyleri yapamadığı için özür dilediğini de görürüz. Burada Kaftan’ın yapmak istediği ile filmde yapmış olduğunun da bir mesaj olarak bize geçmediği görülür.

“Kovan”, arıcılıkla uğraşmaya başlayan Ayşe’nin arı korkusunu yenmesini, arılarla uğraşırken bir taraftan da beklenmedik bir misafir olan Kafkas ayısıyla karşı karşıya gelmesini konu alır. İşin içine oradaki yerleşik köy insanı, Artvin Doğa Görevlisi’yle yaşadıkları da girerek hikâye genişletilir. Annesinden arıcılığın elini alan yani mesleğini alan şehirli Ayşe, kendini doğaya tamamen bıraktığında asıl vahşi tarafını bulacaktır ve bu vahşi tarafı, tıpkı doğanın vahşiliğine benzeyecektir. Kadınlar, içlerindeki vahşi doğayı serbest bıraktıklarında asıl kendilerini gerçekleştirmiş olacaklar ve tıpkı doğada olan karanlık, çetin, felaket yanlarına sarıldıkça hayata tutunacaklardır. Kraliçe arı olmayı bırakıp sıradan ama kendinin farkında bir arı olarak da hayatımıza devam edebiliriz. Doğanın dilini duymaya ve kullanmaya başladıkça gelişebiliriz. “Kovan”da bütün bu meseleleri izleme şansı elde etmiş oluyoruz.

Filmin ilk film olmasından kaynaklı yönetmenliğinin belgeselvari bir kurguya büründüğü ve bu yüzden bir bütünsellik kuramadığı gibi teknik sorunlar da göze çarpıyor. Bunun yanında tamamen kadın karakter odaklı olması, sinemamız açısından değerli görülmeli. Filmin gişe gelirlerinin Haluk Levent’in bir sosyal sorumluluk projesi olan Ahbap derneğine bağışlanacağını düşündüğümüzde ise aslında filmin meselesinin de boyutlarını tartmış oluyoruz. **APM**

“KOVAN”, 25 EYLÜL’DE SİNEMALARDA

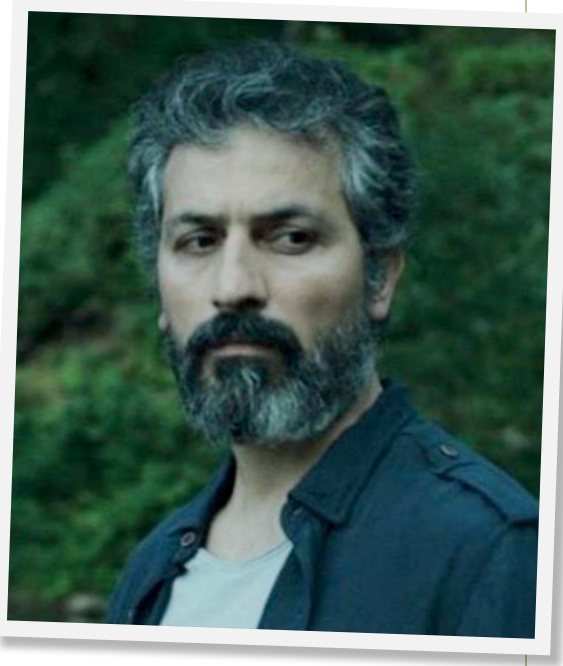

> **Ayşe, arılar vasıtasıyla ruhsal arkeolojisine doğru gitmeye başlayacaktır. *Acizliği, tam olarak tanımadığı doğayla kavga halinde olması onu dönüştürecektir.***

MICHAEL CAINE

Kariyerine 170 küsur film sığdıran ve bir hayli yaş almasına rağmen dur durak bilmeden çalışmaya devam eden *Michael Caine*, bu ay vizyona girecek olan Christopher Nolan filmi *Tenet*'ta *Michael Crosby* rolüyle karşımıza çıkıyor.

Çağla ***OKUTAN***
caglaokutan17@gmail.com

Dünya sinema tarihini derinden etkileyen İngiliz oyuncu Michael Caine, adeta yaşayan bir tarih. Şu an 87 yaşında olan aktör, bir hizmetçi ile bir balıkpazarı hamalının çocuğu olarak Londra'nın güneyinde doğdu. Asıl adı Maurice Joseph Micklewhite'tı. 15 yaşında okulu bırakıp çeşitli işlerde çalıştı. İngiliz Ordusu'na katılarak görev yaptığı Kore savaşında ölümle burun buruna geldi ve bu deneyim, hayatının geri kalanındaki davranışlarını da şekillendirecek olay olarak kişisel tarihine kazındı.

1950'lerde, Patricia Haines ile tanıştı ve 1955'te evlendiler. İkisi de oyuncu olmayı arzuluyordu. Ancak bu isteklerini gerçekleştirmek için harcadıkları efor ve yaşadıkları süreç çok zorluydu. Özellikle Michael Caine, oyuncu olabilmek için birçok iş yapmak zorunda kaldı.

Usta oyuncunun gençlik ve yetişkinlik arasındaki dönem, yaşadığı maddi sıkıntılar sebebiyle pek kolay değildi. Bu dönem babasını da kaybeden isim, bir süre Fransa'da yaşadı. Daha sonra İngiltere'ye yeniden dönen Caine, ajansından bir film için haber aldı. "A Hill on Korea" isimli filmde oynadı, fakat yapım başarısız oldu. Yine de sinema sektörüne yavaş yavaş giriş yapıyordu.

Tiyatro atölyesine yazılan Michael Caine, bu atölyeden sonra bir yapımda daha küçük de olsa bir rol aldı. Dört yıl böyle sürüp gitti. Bazı projelerde irili ufaklı rolleri oynuyordu. Menajeri ona, "The Lark" isimli televizyon yapımındaki rolü söylemeseydi sektörü bırakmaya niyetlenmişti. Bu dönemler kendisi Michael Scott olarak bilinmekteydi ve Michael Scott olarak bilinen bir başka oyuncu daha vardı. Bu yüzden de yeni bir sahne ismi bulmak zorundaydı. O sırada telefonla konuşmakta olan Michael Caine, etrafına bakındı ve ışıklı tabelada gösterilen "The Caine Mutiny" adını görünce ismini, "Michael Caine" olarak değiştirdi.

Bu yıllardan sonra fısıltı gazetesi ile

çeşitli işlerde rol almaya başladı. İngiltere'nin o sıralardaki en büyük film şirketlerinden birine girdi. Casting direktörleri kendisine oyunculuktan vazgeçmesi gerektiğini söylüyordu. Fakat o, kimseyi dinlemeyerek kariyerine daha fazla odaklanmayı tercih etti.

1960'lı yıllar Michael Caine için fena sayılmazdı. Yönetmen ve oyun yazarı arkadaşları olmaya başladı, sektörden çevre edindi. Hatta dönemin ünlü İngiliz oyuncularından Roger Moore, kendisine ileride büyük bir yıldız olacağını söylemişti.

1960'lı yılların başında "The Compartment" isimli bir televizyon filminde rol alan isim, buradaki başarısı ile iyi projelerde de yer almaya başladı. Yine bu yıllarda, daha sonra "The Italian Job" filmini yazacak olan Troy Kennedy Martin'in bir oyununda rol almıştı. Hatta gelecekte 1969 yapımı bu filmde de yer alacaktı.

İngiltere'nin en büyük menajerlerinden biri olan Dennis Selinger, Michael Caine'in "The Compartment" filmindeki oyununu çok beğendi ve ikili birlikte çalışmaya başladı.

İngiliz sinemasının önemli oyuncularından Stanley Baker, Michael Caine'in "Next Time I'll Sing to You" performansından öyle etkilendi ki kendisine, "Zulu" isimli filmdeki bir rolü anlattı. Aktör bu nedenle 1963 senesinde, filmin çekimleri için Güney Afrika'ya gitti. Zulu'da rol alabilmek için bir şirket ile yedi yıllık anlaşma imzalamak zorunda kalan usta oyuncu, bu durumdan oldukça hoşnutsuzdu. Çünkü sözleşme, daha çok şirketin çıkarlarını gözetiyordu. Şartları değiştirmek için çabalasa da başarılı olamadı. Yine de "Zulu" filminden de iyi eleştiriler almaya başladı. Bu başarı ona, "The Ipcress File" filmindeki casus rolünü getirdi.

Yaptığı işler, bir sonrakilerin de gelmesini sağlıyordu. Kapı kapıyı açıyordu Michael Caine'in hayatında. Yönetmen Lewis Gilbert, "The Ipcress File" filminin kaba kurgusunu gördükten sonra kendisine "Alfie" filminde başrol oynaması için teklif götürdü ve bu filmde gösterdiği performans ile Caine, ilk defa Akademi'de Oscar adaylığı kazandı.

Bu arada 20th Century Fox ile sözleşme imzalayan oyuncu, sürekli setlerdeydi. Programı iyiden iyiye dolmaya başlamış, "Play Dirty" isimli bir filmin çekimleri

için İspanya'ya dahi gitmişti. 1968 senesinde "The Magus"ta oynayan Michael Caine, bu projenin kariyerindeki en kötü filmlerden biri olduğunu söylüyor. 1 yıl sonra "The Battle of Britain" filminde de boy gösterdi ve film, gişede iyi bir başarı yakaladı.

70'li yıllar, Michael Caine'nin şöhretinin tam olarak oturduğu yıllardı. Artık oyunculuğun yanı sıra yapımcılığı da deneyimlemek istiyordu. Haklarını satın aldıkları bir kitaptan uyarlayarak çektikleri film, eleştirmenlerden iyi not alamadı. Bir süre sonra ailesiyle Amerika'ya, düşler ülkesine taşınan Caine, "The Silver Bears" ve "The Swarm" isimli filmlerde peş peşe oynadı. Oynadığı "Sleuth" isimli filmde ise Milo Tindle rolü ile Akademi'de ikinci kez Oscar adaylığı kazandı.

80'lere gelindiğinde, Michael Caine'nin başarılarla, ödüllerle dolu bir sürece girdiğini görüyoruz. Bu dönemde "Dressed to Kill" adlı filmde, travesti bir psikiyatrist katili canlandırdı. Yönetmen arkadaşı Lewis Gilbert ile "Educatin Rita"yı çekti. Bu filmdeki performansı ona, üçüncü Oscar adaylığını kazandırdı. Aynı zamanda İngiliz sinema sektörünün en önemli ödülü olan BAFTA'nın da sahibi oldu.

Woody Allen'ın yönettiği ve Mia Farrow, Carrie Fisher, Barbara Hershey ile oynadığı "Hannah and Her Sisters" filmindeki Elliott rolü ile nihayet, uzun süredir beklediği Oscar heykelciğini de aldı.

90'lı yıllarda kariyeri, 80'lere göre pek de parlak sayılmazdı. Ancak bu yıllarda rol aldığı film "Bloody and Wine" büyük ses getirdi. Bu filmde, Jack Nicholson ve Judy Davis gibi isimlerle birlikte oynadı. "Little Voice" filmindeki rolü ile 1998 senesinde Altın Küre alan usta oyuncu, hemen ardından gelen "The Cider House Rules"taki Dr. Wilbur Larch isimli rolü ile Akademi'de ikinci kez kazanan isim olmayı başardı.

2000'li yılların başında "Quills", "Miss Congeniality", "Last", "Orders", "Secondhand Lions" gibi filmlerde rol aldı. 2005'te "Batman Begins" filminde Alfred Pennyworth rolünü oynayarak, Christopher Nolan ile başarılı bir işe imza atmış oldular ve o yıldan bu yana Caine, Nolan'ın her projesinde yer aldı. Hatta bu ay vizyona girmesi beklenen "Tenet"ta da Michael Crosby rolüyle karşımıza çıkacak. Ayrıca yine sinema dünyasının önemli yönetmenlerinden biri olan Alfonso Cuaron'la da bu yıllarda çalıştı, 2006 yapımı "Children of Men" filminde rol aldı. Şimdilerde de yaşına rağmen dur durak bilmeden beyazperdede boy göstermeye devam eden isim, hem mizaha hem drama yatkın özgün tarzı ile sinema dünyasının en çalışkan ve değerli aktörlerinden biri. **APM**

> "70'Lİ YILLAR, MICHAEL CAINE'NİN ŞÖHRETİNİN TAM OLARAK OTURDUĞU YILLARDI. ARTIK OYUNCULUĞUN YANI SIRA YAPIMCILIĞI DA DENEYİMLEMEK İSTİYORDU. HAKLARINI SATIN ALDIKLARI BİR KİTAPTAN UYARLAYARAK ÇEKTİKLERİ FİLM, ELEŞTİRMENLERDEN İYİ NOT ALAMADI."

%100
LSV
DÜKKAN

AMA SEVİYORUM ANNEE!

Sizin de sevdiklerinize
armağan edeceğiniz binlerce hediye
LSV Dükkan'da...

14 Şubat

online alışverişleriniz için
www.**lsvdukkan**.com

LÖSEV
KURULUŞUDUR

Keyif

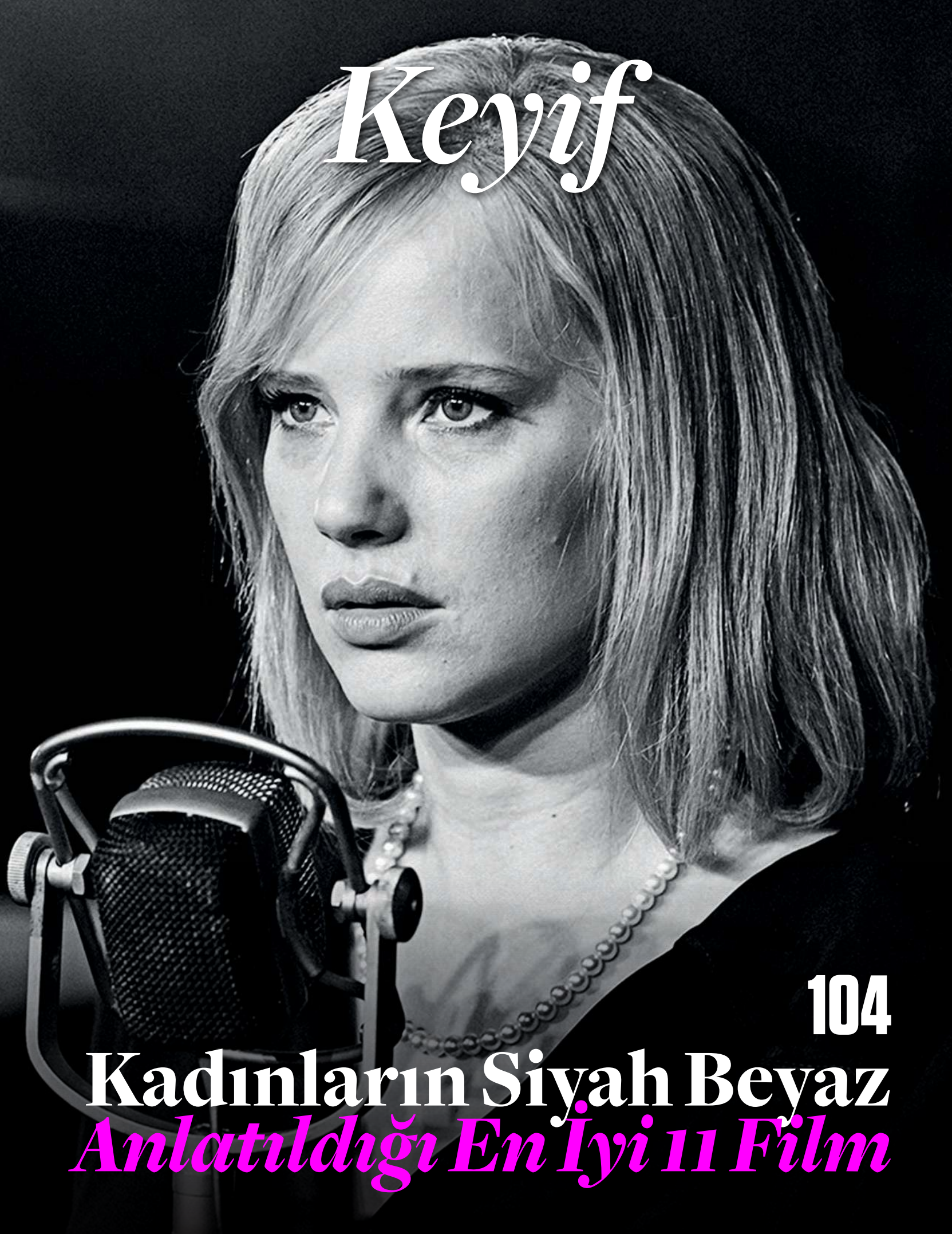

104

Kadınların Siyah Beyaz *Anlatıldığı En İyi 11 Film*

KADINLARIN SİYAH BEYAZ ANLATILDIĞI EN İYİ 11 FİL

Son zamanlarda iyiden iyiye artan kadın cinayetlerinden sonra özellikle sosyal medya platformlarında başlattığımız direniş, gün geçtikçe büyüdü. Öyle ki sınırları aştı, dünyada birçok insana ulaştı. *Tüm kadınlar, fotoğraflarımızı siyah beyaza boyadık.* Yakalara iğnelenen bir sonraki fotoğrafın yine bizlerden biri olmaması için bu direnişin siyah beyazlığını sinemada nasıl görürüz dedik ve siyah beyaz filmleri listeledik. Listedeki tüm yapımların ortak noktası ise kadın.

Selin Işık **ORHUNTAŞ**
selinorhuntas@gmail.com

GECE YARISI SOKAKTA YALNIZ BİR KIZ
(A GIRL WALKS HOME ALONE AT NIGHT, 2015)

Kategori olarak korku, vampir ve romantik gibi farklı türlerle tanımlanan bu filmin yönetmen koltuğunda İngiltere doğumlu İranlı sanatçı Ana Lily Amirpour oturuyor. Bu sıra dışı filmle Amirpour, 2012 Noor İran Film Festivali'nde En İyi Film ödülünü kazandı. İran'da gece yarısı kimsenin olmadığı sokaklarda pek de iyi bir yaşam sürmeyen Arash ile kasabayı lanetlerinden arındırmayı kendine görev edinmiş kadın vampirin tuhaf hikayesi. Başrollerini Sheila Vand ve Arash Marandi paylaşıyor.

1

SOĞUK SAVAŞ (COLD WAR, 2018)

Yönetmenliğini Paweł Pawlikowski'nin üstlendiği 2018 yapımı "Soğuk Savaş"ta, Soğuk Savaş döneminin perde arkasında sürüklenen, birbirinden kopamayan iki aşık konu ediniliyor. Müzik yapımcısı olan sıradan bir kadının dönüşümünü izlediğimiz proje, görsel anlamda seyirciyi fazlasıyla doyuruyor. Bu başarıda en büyük pay, filmin başrol oyuncusu Polonyalı aktris Joanna Kulig'e ait. Hem güzelliği hem de performansıyla izleyenleri adeta büyülüyor. Tabii Tomasz Kot'un başarılı performansını da unutmamak gerek. Kot, bu film için piyano çalmayı bile öğrendi ve film boyunca çalınan halk ezgileri büyük bir beğeni topladı. Filmdeki kahramanlar, aslında yönetmenin yıllar içinde birçok kez ayrılıp barışan müzisyen anne ve babası. Yani tamamen gerçek bir aşk izliyoruz.

IDA (2013)

Yine Polonya topraklarında, yine Pawlikowski'nin görüntülerinde kayboluyoruz. Agata Kulesza, Agata Trzebuchowska, Joanna Kulig'in başrollerini paylaştığı filmde, bütün hayatını rahibe olmaya adamış bir kadının, ailesinin geçmişiyle ilgili sırları öğrenmesinin ardından nasıl bir çöküş yaşadığına tanıklık ediyoruz. Kendisini bütünüyle Tanrı'ya adamasından alıkoyan bu sırlar ve arkasından gelen boşluk... Filmin yapım süreci kendi içinde birçok çelişki barındırıyor. Başrol oyuncusunun daha önce hiçbir oyunculuk tecrübesi olmamış. Yönetmen, projesi için kimi oynatacağını bilmediği bir dönemde yardımcılarından gördükleri insanların fotoğraflarını çekmelerini istemiş. Trzebuchowska, Varşova'da bir kafede her şeyden habersiz otururken yönetmenin radarına takılmış ve rahibe rolüne seçilen genç öğrenci aslında bir Ateistmiş!

ARTİST (2011)

Başrollerini Jean Dujardin ve Bérénice Bejo'nun paylaştığı, yönetmenliğini ise Michel Hazanavicius üstlendiği 2011 yapımı Fransız filmi. Hollywood'da aktörlerin yerini aktrislerin aldığı bir dönemi anlatan bu yapım, Altın Küre Ödülleri'nde En İyi Film ve En İyi Erkek Oyuncu ödülünü alırken 2012 yılında 5 farklı dalda Oscar'a layık görüldü. Müzikleri Fransız besteci Ludovic Bource'un elinden çıkma yapım, eski Yeşilçam aşklarını hatırlatıyor Türkiye izleyicisine. Kadının sonsuz aşkı, kendini yok sayışı, fedakarlığı çok tanıdık. Özellikle son sahnede paltonun koluna sarılıp dans eden kadın imgesi, akıllardan çıkmıyor.

FRANCHES (1982)

Bir kadın biyografisi var sırada. Hollywood'un en iyi kadın oyuncularından olan Frances Farmer'ın hayat hikayesini konu ediniyor. Jessica Lange'in hayat verdiği karakterin küçüklüğünden beri var olan dik duruşlu tavrını ve bunu Hollywood'da nasıl koruduğunu, onu Franches yapan şeyleri, mesleğini gözler önüne seriyor. 2 saat 20 dakikaya sığdıracak o kadar şey varken yönetmen Graeme Clifford, romantizmin ön plana çıkması için Franches'in annesiyle olan sahnelerine yeterince yer vermemeyi tercih ediyor.

KÖPRÜDEKİ KIZ (LA FILLE SUR LE PONT, 1999)

Bir gece yarısı köprünün üzerinde intiharın eşiğindeyken hayatı değişen Adele ve onun dönüşmesinde yardımı olan Şovmen Gabor. Paris, İstanbul, Yunanistan ve daha birçok yerin üzerinde dolaşan bu aşkın yönetmen koltuğunda Patrice Leconte oturuyor. Başrolleri paylaşan Vanessa Paradis ile Daniel Auteuil arasındaki uyum, izleyiciyi etkiliyor. 1999 yılında çekilip Türkiye'de 2000 yılında vizyona giren filmin açılışında Vanessa'nın 7 dakikalık monoloğu için birden fazla kamera kullanılması gerekse de yönetmen, tek kamerada ısrar ediyor ve son derece başarılı görüntüler elde ediliyor.

PERSEPOLİS (2007)

İran sinemasından bir yapım daha listemizde. Persepolis her sinefilin adı soyadıymışçasına bildiği bir animasyon film. Başlangıcından bitişine kadar siyah beyaz sürmeyen filmde renkler, ana karakterin ruh haline, dünyasına, girdiği ortama göre değişiyor. Bu da filmi eşsiz kılıyor. Öbür taraftan bu film, İran'ın yakın tarihine ışık tutarken kendini arayan bir genç kadının yolculuğunu da ele alıyor. Listedeki diğer filmlerin çoğunun bir şekilde gerçekle ilişkisi bulunuyor. Bu film de gerçekliğini, yaşanmış ve yaşanabilir olmasından alıyor.

VESİKALI YARİM (1968)

Ömer Lütfi Akad imzalı, Türkan Şoray ve İzzet Günay'ın başrollerini paylaştığı, yıllara meydan okuyan bir Türkiye sineması harikası. Senaryoda Sait Faik ve Safa Önal, birlikte çalıştılar. Hikayeyi Lüzumsuz Adam'daki "Menekşeli Vadi"den tanıyoruz. Filmde evli barklı manav Halil ile konsomatris Sabiha'nın aşklarını izleriz. Üzerine kitaplar yazılan bu film üzerinden bir dönemin kadına bakışını, kadının toplumdaki yerini ve daha fazlasını izliyoruz.

WHO'S AFRAID OF VIRGINIA WOOLF (1966)

Film, 1966 yılında 13 dalda aday olup aralarında Elizabeth Taylor'a verilen En İyi Kadın Oyuncu Oscar'ının da olduğu, 5 farklı dalda ödül getirdi. Hikaye aslında Edward Albee'nin oyunundan uyarlamadır. Evlilik içine hapsolmuş bir kadını merkezine alan yapım, Türkçe'ye "Kim Korkar Hain Kurttan" olarak çevrilse de özgün adı "Kim Korkar Virginia Woolf'tan"dır. Yazarın Woolf'tan kastı, özgürlük ve sınırsızlıktır.

SEVMEK ZAMANI (1965)

Türkiye sinemasının baş yapıtlarından biri daha. Metin Erksan'ın, psikoloji teorilerinin önemli bir kısmını sinemaya aktarma girişimi denebilir. Üzerine kitaplar yazılan filmde, bir resme karşı hissedilenler üzerinden en yoğun duygulardan biri olan aşk sorgulanır. Halil, ustasıyla birlikte boyacılık yapar. Bir gün gittiği bir köşkte gördüğü tabloya çarpılır. Resmin sahibi olan Meral, bunu öğrenince aralarında bir şey olacağını düşünür. Ama hiçbir şey düşündüğü gibi değildir. Çünkü Halil, Meral'in resmine aşık olmuştur. Film, Yeşilçam düşünüldüğünde oldukça farklı ama bir o kadar da melodramatik bir hikaye barındırır. Kadın hem arzu nesnesidir hem de kendisi değildir.

SUNSET BULVARI (SUNSET BLVD., 1950)

Billy Wilder yönetmenliğindeki kült filmlerden biriyle listemizi sonlandırıyoruz. Hikaye, eski zamanların en ünlü oyuncularından Norma Desmond ile yazdıklarını bir türlü satamayan Joe Gillis'in bir şekilde Sunset Bulvarı'nda eski bir evde buluşmalarını ve tek bir amaç için birlikte çalışmaya başlamalarını konu edinir. Joe rolünde William Holden, Norma Desmond rolünde de Gloria Swanson yer alır. Başrol oyuncusu Swanson da filmdeki Desmond gibi artık perdede yeterince yer alamayan biriydi. Desmond'un aksine o, bu durumu kabullenip kendisine yepyeni bir hayat kurmuştu ancak böylesine büyük bir film ve senaryo ilgisini çekti. Evde dekor olarak kullanılan birçok obje, gerçekten Swanson'ın altın çağına aitti.

BEIN CONNECT

HERKES, HERKES İÇİNDİR

BRAVE NEW WORLD

Aldous Huxley'in, Türkçe çevirisiyle ***Cesur Yeni Dünya*** romanından uyarlanan, yeni dijital platform ***Peacock***'ın dizisi Brave New World, izleyicilerine alışılmadık hikayesiyle distopik bir dünyanın kapılarını aralıyor. Diziyi ***beIN CONNECT*** üzerinden izleyebilirsiniz.

Gönül ***DURMAZ***
gonuldurmaz13@gmail.com

Grant Morrison, Brian Taylor ve David Wiener'ın yaratıcılığında; Aldous Huxley'in Cesur Yeni Dünya romanından uyarlanan dizi, distopik türdeki hikayesiyle bizlere adeta yeni bir deneyim yaşama fırsatı sunuyor. NBCUniversal'ın alt şirketlerinden biri olan ve henüz 4 aydır hayatımızda olan yeni dijital platformlardan Peacock'ın yapımı "Brave New World", cesur hikayesi ile karşımıza çıkıyor. Yeni bir dijital platformun ilk dizilerinden biri olmak riskli bir sonuca işaret edebilir. Öte yandan klasik bir romanın uyarlaması olan dizi, alışılmadık ve dikkat çekici konusu ile de ayrı bir şansa sahip. Dizi şimdilik tek sezondan oluşuyor ve toplamda 9 bölüme sahip. İkinci sezon için Peacock, umut taşıyan cümleler kurmuş olsa da yeni sezon henüz resmi bir şekilde onaylanmadı.

Dizinin yönetmen kadrosunda Owen Harris, Aoife McArdle, Andrij Parekh, Craig Zisk, Ellen Kuras gibi isimler yer alıyor. Başrollerini ise Alden Ehrenreich, Jessica Brown Findlay ve Harry Lloyd paylaşıyor. Alden Ehrenreich'in "Han Solo: Bir Star Wars Hikayesi"nden sonra başrolde yer aldığı ilk yapım bu dizi oluyor. Jessica Brown Findlay'i ise yakın zamanda "The Banishing" adında bir korku yapımında ve "Iris Warriors" isimli bir müzikal filmde izleyeceğiz.

Yeni Londra adında bir yerde geçen dizi, birçoğumuza göre fazlasıyla yenilikçi fikirler verirken bazılarımızın ise sınırlarını zorlayabilecek türde bir yapım olarak karşımıza çıkıyor. Aile, tek eşlilik, bireysellik, kaos, öfke, kültürel çeşitlilikler ve buna benzer kavramlara karşı çıkılan

bu yeni dünyada kelimenin tam anlamıyla her şey ve herkes birbiri için var. Temelinde acı ve mutsuzluğun tamamen yok edilmesi amaçlanmıştır. İnsanlar mutlu ve görevlerini yerine getiren, sorumluluk bilinci gelişmiş bireylere dönüşmüştür. Böylelikle toplumun düzeninde hiçbir aksama yaşanmaz ve ortada sorgulanacak tek bir düşünce dahi kalmaz. Bu noktada ise soma adında, antidepresanı andıran ancak onun aksine su içmek kadar sık bir biçimde tüketilebilen bir ilaç bulunmuştur. Bu ilacın insan vücudundaki tüm yan etkileri yok edilmiştir. Huzursuzluğa, öfkeye veya acıya dair en ufak bir his kırıntısında bir adet soma alarak insanlar kendilerine gelebilir. Bu somalar, kendi içinde belli renklere, belli sınıflara ayrılmıştır ve her renk somaya, her birey ulaşamamaktadır.

Yeni Londra'da yaşayan ve burada yaratılan herkes, her açıdan sağlıklı bireylerdir. Tıp bu açıdan kendisini epeyce geliştirmiştir. Her birey kusursuza yakındır ve DNA'ları buna göre işlenmiştir. Öte yandan teknolojide meydana gelen devrim niteliğindeki değişimler de bu distopik atmosferin birçok anlamda gelişimi için ön ayak niteliğindedir. İnsanlar kendi aralarında en yüksek mertebeden en düşük mertebeye göre Alfa, Beta, Gama, Delta ve Epsilon olmak üzere beşe ayrılmaktadır. Bu sınıflar da kendi aralarında artı, orta düzey ve eksi olmak üzere üçe bölünür. Başlangıçta eşitliğin savunulduğunu düşünmemize sebep olan bu sistem, aslında kast sistemini andıran bir yapıya sahiptir ve insanları belli sınıflara ayırmıştır. Meşrulaştırılmış seks ve soma adı verilen uyuşturucunun yasal bir hak olması, bireyleri diri tutmak için tasarlanmış bir düzenin parçasıdır. Burada ise Tanrı, Indra adını verdikleri bir sistemdir ve her şeyi gözeten yine o'dur. Bu düzeni reddeden insanlar, yabaniler olarak adlandırılmaktadır. Onların yaşadıkları yer, Yeni Londra'dan epey uzaktadır. Yeni Londra halkı ise eğlenceli bir tatil istediğinde yabanilerin olduğu yere gidip onların kendi hayatlarıyla ilişkili sergilediği tiyatro oyunlarını izler.

Her şeyin bu kadar mükemmel işlediği sistemde asıl hikayeyi oluşturacak olan gelişme, bir intiharla başlar. Bu noktada intiharın dahi ne olduğunu bilmeyen insanlar, mutsuzluk hissiyle tanışmaya başlayacaktır. Bir hissi deneyimlemek, gerçek olanın ne olduğuna dair duyulan merak ve mevcut düzenin sorgulanması, dizinin trajedisini oluşturacak olan kısımdır. Burada sanat dahi tam anlamıyla yapılamamaktadır. Çünkü sanatın ilham kaynağı olan hisler burada körelmiş hatta yok olmuştur. Huzurlu ve mutlu bir dünya düzeninin temelinde imkansız olduğu, imkan sağlandığında dahi bunun ayrı bir kaosa dönüşebileceği fikri, dizinin asıl meselesidir. Öte yandan şartlar herkes için eşit olmasa da bir nevi cennet panoraması sunulmaktadır. Ancak bilinçli bir insanın bakış açısıyla bakıldığında bu cennet pek umulduğu gibi olmayacaktır.

Aldous Huxley tarafından 1932'de yayımlanan eser, 1950'lere gelindiğinde yazarın fikirleri konusunda gerçeğe ne kadar yaklaştığını gözlemlemesine fırsat sunmuştur. Yazar, 1958 yılında "Brave New World Revisited" adında kitap uzunluğunda bir makale yayınlayarak yaratımını yeniden inceler. 1960'larda gerçekleşecek olan cinsel devrim, uyuşturucu kullanımının artması, nüfus fazlalığı gibi konular, yazarın öngördüğü geleceğin çok yakınlarda olduğunun belirtisidir. Kitaba baktığımızda hikaye, Londra'nın 26. yüzyılında geçmektedir. Yazarın kurduğu distopik dünya düzeninin ufak bir kısmı 1960'larda gözler önündeyken kitabın 26. yüzyılda geçmesi ise korkutucu bir gerçeği anımsatmaktadır. Öngörülen düzen -bazı sınıflara- bir noktada özgürlüğü, bir noktada ise bir çıkmazı teklif eder.

Betalar adeta Alfalar için tasarlanmış olan seks işçileri gibidir. Özellikle dizide Betalar'ı genellikle kadın karakterler olarak görüyoruz. Herkesin biseksüel olduğu bu yeni dünya düzeninde, kadınların genellikle Beta olması ayrı bir tartışma konusu olabilir. Bu düşünceyi bir kenara bıraktığımızda ise cinsiyet meselesinden ziyade sınıfsal ayrılıklar dizide ön planda tutuluyor.

Dizinin lanse ettiği "cesur" ve "yeni" kelimeleri, kendisi için pek geçerli olamıyor. Vadettiği dünya ne kadar ilgi çekici olsa da özellikle sezonun sonlarına doğru hikaye, çekiciliğini kaybetmeye başlıyor. Yinelenmeye başlanan bazı yan hikayeler ve hikaye içinde kararsız kalınan durumların bunda payı büyük olabilir. Kitabın beklentilerini karşılıyor mu diye düşündüğümüzde "Brave New World", uyarlandığı klasik bilimkurgu romanının gölgesinde kalıyor. Zamana yayılabilecek ve derinleşebilecek konu başlıkları, yüzeysel ve hızlı bir şekilde aktarıldığı için anlatım da bu doğrultuda sekteye uğruyor. Dizinin ikinci sezonunu düşündüğümüzde anlatılacak konunun bir devrimi işaret ettiği aşikar. Öte yandan devrim sonrasında sunulacak yeni hikaye, kendisini sezon sonundaki gibi tekrarlarsa dizi başarısını kaybedebilir. Bu korkunç tasvir ile tanışmak için bile olsa diziyi izlemenizi tavsiye ediyor ve bu cennet panoramasındaki yerinizi almanızı öneriyoruz. **APM**

Z KUŞAĞI SAHAYA İNERSE

HOW TO SELL DRUGS ONLINE

How to Sell Drugs Online, Z kuşağının nasıl bir nesil olduğunu ve neleri önemsediğini, eski kuşaklardan hiçbirine benzemediğini altı dolu ifadelerle anlatan bir dizi.

Musa ***BÖLÜKBAŞI***
musa.blkbsi34@gmail.com

Yaklaşık dört yıl önce Netflix, Türkiye pazarına girmeden önce Türkiye'de ciddi anlamda bir yabancı dizi izleme kültürü oturmaya başlamıştı. Şimdilerde kapanıp yaşamdan program yayınları yapan kanallara dönüşen Cnbc-e ve e2 gibi kanallarda yayınlanan dizilerle başlayan yabancı dizi izleme kültürü, zamanla internetin de yaygınlaşmaya başlamasıyla birlikte illegal sitelerde devam etti. Geldiğimiz noktada tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de Netflix'in başını çektiği stream platformlara aboneliklerle dizi izleme kültürü son hız devam ediyor. Her yıl üretilen binlerce içeriğin içinde doğal olarak "Tüm Zamanların En İyileri" listeleri de son yıllarda fazlaca konuşulmaya başlandı. Her ne kadar bu listeler kişisel beğenilere göre düzenlense de dizilerden biri oldukça öne çıkıyor: "Breaking Bad".

Mülayim bir kimya öğretmenin uyuşturucu üretme ve para kazanma hırsıyla adeta canavara dönüşmesini anlatan dizi, içinde aktif olarak uyuşturucu olduğu için dönemine göre oldukça ilgi çekiciydi. Şimdilerde bunun o kadar etkili olduğunu söyleyemeyiz. Nitekim "Breaking Bad"den sonra benzer janrda hikayeler çıkmaya başladı, ancak hiçbiri onun başarısının yanından dahi geçemedi. Bu janrın son nüvesi, bu yazının da konusu olan ve bir Netflix yapımı olan Alman dizisi "How to Sell Drugs Online".

Okulun en çalışkan öğrencilerinden Moritz, kız arkadaşı tarafından terk edilince kendini kanıtlamak için internetten uyuşturucu satmaya çalışır. Dizi, bilindik formüllerle ergen bir hikâye olsa da yeni jenerasyon olan Z kuşağı, teknolojik dönüşüm, değişen değer yargıları ve normlar hakkında oldukça önemli anekdotlar barındırıyor. Bu gençlerin elinden telefonlar eksik olmuyor, internetin bütün girdaplarında geziniyorlar. Genel algının aksine, kızlar da erkekler gibi sürekli bilgisayar oyunu oynuyor. Yani her birinin her yanı teknolojinin nimetleriyle sarılı biçimde. Bu aşamada gözümüze çarpan temel konulardan biri ise gençlerin, para kazanma ve iş kurma konusunda korkusuz olmaları ve internet sayesinde yüksek meblağlar kazanabileceklerini bilmeleri. Buradan, teknolojik devrimin ne olduğuna, dünyayı ve bu yeni kuşağı nerelere sürüklediğine/sürükleyeceğine dair net ve temellendirilmiş bilgilere ulaşabiliriz gibi duruyor.

Bundan çok değil, dokuz yıl

önce başlayan İngiliz dizisi "Black Mirror", bir distopya örneği olarak karşımıza çıkmış ve teknolojinin bu seyirde gelişmeye devam ederse korkutucu boyutlara evrileceğine dair fikirler ortaya atmıştı. O zamanlardan 2019'a kadar sürekli bu teknofobiyi pompalayan "Black Mirror", geldiğimiz noktada, her ne kadar bazı kaygılarda haklı olsa da "How to Sell Drugs Online"daki gelişmeye baktığımızda paranoyak bir karamsarlıktan öteye gidemiyor. Bunda belki de yaratıcısı Charlie Brooker'ın Y kuşağının ilk halkalarından biri olması, bu çağa ve yeni kuşağa dair fikirlerinin kötü bir tahayyülden öteye gidememiş oluşu etkili olabilir. Nitekim Z kuşağı, ne "Boomer" kuşağının, ne X ne de Y kuşağının hiçbir özelliğini taşımıyor. Onların bütün değer yargıları da ahlaki yargıları da kendilerinden önceki kuşaklardan farklı. Bu noktada başka bir diziye referans vermek gerekirse ilk akla gelen HBO'nun iddialı gençlik dizisi "Euphoria" oluyor. Bu dizinin kıymetinin henüz anlaşılamamış oluşu bile Z kuşağından ne kadar uzak olduğumuzun bir işareti. Öyle ki biraz önce bahsedilen değişen değer yargılarını ve ahlaki yargıları "Euphoria"da net bir şekilde görebiliyoruz. Alkolün, seksin, uyuşturucunun ve bilumum farklı şeyin boca edildiği dizide, gençlerin özellikle bedenleri üzerinden ultra bir özgürlük alanı yarattığını gözlemliyoruz. Burada en dikkat çekici detaylardan biri ise gençler arasında hızla yaygınlaşmaya devam eden nude (çıplak fotoğraf) göndermenin olağan karşılanması. Bu noktada -muhtemelen- bir Z kuşağı olmadığınız için bunu oldukça garipseyebilir ve bundan dolayı herhangi bir mağduriyet durumunda faturayı, fotoğrafı gönderen kişiye kesebilirsiniz. Oysa bu yeni nesil gençler "Euphoria"da Rue'nun da haykırdığı gibi "Sizin gibi olmak zorunda değiliz! Kendi ahlaki yargılarınızı kendinize saklayın! Suçlanacak biri varsa göndereni değil, bunu gruplarda paylaşanları suçlayın!" diyerek sesleniyor kendinden önceki ve "Boomer" dedikleri kuşaklara.

"How to Sell Drugs Online"a geri dönecek olursak dizi, değişen ve alttan gelen yeni nesil hakkında "Euphoria" kadar olmasa da epey net bir resim çiziyor. Teknolojinin içine doğan, internetin ve elektronik cihazların adeta uzuvları haline geldiği Z kuşağı, geçmişleriyle alakasız ve gelecek için umut taşımayan olarak suçlansalar da "How to Sell Drugs Online"da bunun da cevabı oldukça doyurucu bir şekilde veriliyor. Anne babaları sabahtan akşama kadar iyi bir hayatları olması için çalışırken kendileri bundan çok daha az efor sarf ederek daha iyi bir hayat yaşayacaklarını söylüyorlar bir bakıma. Çünkü dünyanın hızla değişimi ve buna ayak uydurmaları onları fazlasıyla avantajlı konuma taşıyor. Esasında dizi buradaki uyuşturucu mefhumunu, teknolojinin afyonlu oluşuna ve teknolojinin de başarılı kullanıldığı taktirde uyuşturucu gibi birdenbire yüksek kazançlar getireceğine bağlıyor. Böylesi bir dizide YouTube, Instagram, Twitch, Tiktok ve daha pek çok sosyal medya aracının kazanç dinamiklerini göstermemeleri pek normal gelmiyor nihayetinde. Bu konuyu sadece beğeniler, yorumlar ve fotoğraf paylaşarak geçiştirmeleri de oldukça komik. Öte yandan, uçan kuşun reklam, viral olduğu düşünülünce diziyi de anlamak mümkün. Milyarlarca dolar kazanç elde eden bu sitelerin, neden bir kez daha reklamını yapsınlar ki?

Sonuç olarak "How to Sell Drugs Online", Z kuşağının nasıl bir nesil olduğunu ve neleri önemsediğini, eski kuşaklardan hiçbirine benzemediğini altı dolu ifadelerle anlatan bir dizi. Teknolojinin içine doğuşları ve bu teknolojik cihazları adeta uzuvları gibi kullanıyor olmaları, en öne çıkan özellikleri. Dizi, bir yandan bu özellikleri ön plana çıkarırken yer yer ergen anlatının içinde kaybolarak akıcılık ve eğlendirme dürtüsüyle bunları törpülüyor. Oysa keyifli zaman geçirme kavramını arka plana atıp merkezine aldığı konulara daha ehemmiyetli yaklaşsa belki üst kulvar bir proje olmayı bile hak ediyor. Ancak yine de yayınlandığı platforma göre oldukça kıymetli sularda gezindiğini söyleyebiliriz. Alman sinemasını düşününce, bunda Alman yapımı olmasının da etkisi bulunabileceğini söylemeden geçmemeli. **APM**

"Okulun en çalışkan öğrencilerinden Moritz, kız arkadaşı tarafından terk edilince kendini kanıtlamak için internetten uyuşturucu satmaya çalışır."

NETFLIX

Yağmurdan Kaçarken Doluya Tutuldular

THE RAIN

3 sezonluk bir Netflix projesi olan ***The Rain***, geçtiğimiz ay final bölümüyle izleyenlerine veda etti. ***Post-apokaliptik*** bir evrende geçen hikayesi ile ilk sezonda büyük ilgi toplamayı başaran yapım, son sezonuna kadar cevaplanmayan sorular ve bazı ufak mantık hatalarıyla birçoğumuzun kafasını karıştırdı.

Kaan ***DORUKHAN GÖKNUR***
kaandg@outlook.com

2018 yılında Netflix'in ilk Danimarka yapımı olarak lanse edilen "The Rain" (2018-2020) , 7 Ağustos 2020'de yayınlanan final sezonu ile Netflix izleyicisinin karşısına çıkmış oldu. Senaryosunu Christian Patolivo ve Esben Toft Jacobsen'in yazdığı dizi, aynı zamanda ikilinin profesyonel anlamda gerçekleştirdikleri ilk projeydi. 1. sezonu ile izlenme sayılarını ciddi rakamlara ulaştıran "The Rain" dizisinin başarı sırrı, yetenekli ve genç olan oyuncu kadrosu. Başrollerini Alba August, Lucas Lynggaard Tonnesen ve Mikkel Boe Folsgaard'ın paylaştığı dizide ayrıca Lukas Lokken, Sonny Lindberg, Jessica Dinnage da yer alıyor. Hikayede üzerinde en çok durulan Simone karakterini canlandıran 26 yaşındaki güzel oyuncu Alba August'tan ayrıca söz etmeden geçemeyiz. Dizideki performansı çok fazla etkileyici olmasa da bu durumun yönetmenden kaynaklandığını söylemek mümkün.

Çünkü bir İsveç yapımı olan "Becoming Astrid" adlı filmde gösterdiği muhteşem performansı ile birçok seyirciden tam not alarak kendini kanıtlamış oyunculardan biri haline gelmişti. Yönetmenliğini Pernille Fischer Christensen'nin yaptığı filmde sergilediği başarılı performansı, onu gelecek vadeden oyuncular arasında görmemizi sağlamıştı.

Bir doğa felaketinden yola çıkan hikayemizde, birtakım deneyler sonucunda ortaya çıkan, içinde öldürücü bir virüs barındıran yağmur yağmaya başlar. Yağmura maruz kalan kişilerin hepsi ölmekte ve ölmeden önce de etraftakilere virüsü bulaştırmaktadır.

Yağmurun yağacağını önceden bilen bilim insanı Dr. Frederich, oğlunu ve kızını alarak çalıştığı şirkete ait bir sığınağa gider. Ardından araştırma yapmak amacıyla dışarıya çıkacak olan Frederich, kızı Simone'a kardeşi Rasmus'un virüsü yenebilecek tek kişi olduğunu söyler ve onu canı pahasına korumasını tembih eder. Küçük Rasmus'un bir hatası yüzünden annesi yağmura maruz kalarak ölür. Abla kardeş sığınakta babalarının döneceği umudu ile yaşamaya başlar. Tam 6 yıl boyunca sığınaktan hiç dışarı çıkmayan iki kardeş, erzaklarının tükenmesi üzerine başka bir sığınak bulmak durumunda kalırlar. Fakat dışarı çıkacakları gün, silahlı bir grup sığınağa baskın yapar. Yiyecek arayan bu ekip, burada yiyecek kalmadığı için Simone ve Rasmus'u rehin alarak diğer sığınakları bulmak üzere yola koyulurlar. Aradan geçen zaman ve Simone'un bu gruba yiyecek bulması ile birlikte grupla iki kardeş arasında bir dostluk oluşur ve kardeşler, babalarını bu grup ile birlikte aramaya karar verirler.

Oldukça orijinal bir hikayeye sahip olan "The Rain", maalesef yeterince derin işlenememiş. Özellikle karakterlerin olaylara verdikleri tepkiler, gerçekçilikten çok uzak. Eğer bir yapım bilim-kurgu, fantastik ya da "The Rain" gibi bir gizem hikayesine sahipse oyunculukların bir tık daha yüksek olması gerekir. Çünkü ortada gerçekleşmesi pek mümkün olmayan ya da düşük bir ihtimalle yaşanacak olan bir konu var ve bu yüzden izleyicinin de hikayeyi kabul edip kavrayabilmesi epey zor. İşte "The Rain"de bu problemi sık sık yaşıyoruz. Tabi bu durumu yalnızca oyunculara mâl etmek büyük haksızlık olur. Yönetmenlikteki ve senaryodaki yetersizlik göz ardı edilmemeli.

Diziye dair bir başka tartışmalı sorun ise her bölümde bir karakterin geçmişinden flashback tekniğiyle bahsedilmesi. Temelinde bu durum, karakterleri tanımamızda oldukça işe yarayan bir etken. Fakat hikayenin ilerleyen bölümlerinde bu karakterlerden bazılarının ölmesiyle bu sahneler, dizinin genel gidişatı açısından işlevsiz hale geliyor. Yani bir karaktere derinlik kazandırıp birkaç bölüm sonra onu öldürmek ve öldükten sonra da karakterin hikayesinin devam etmemesi bu sahneleri bir miktar anlamsızlaştırıyor. Ayrıca hayatta kalan karakterler de yaşadıkları travmatik geçmişleri ile hikaye boyunca yüzleşmiyorlar ya da yaşananlar kendilerinde büyük bir dönüşüm yaratmıyor.

Dizideki sinematografi oldukça başarılı. Distopik ve gerilimli bir atmosfer yakalamayı başaran projede, estetik planlara sık sık rastlamak mümkün. Fakat maalesef hikaye bu atmosferi destekleyemiyor ve ritmini yakalayamıyor. Bu durumda çoğu zaman bir korku gerilim dizisi izliyormuş hissi veriyor. Her şeye rağmen orijinal hikayesi ile farklı bir çekiciliğe sahip olan "The Rain"in 1. sezonu için izlemeye değer diyebiliriz.

2. sezona geçtiğimizde ise Rasmus'un çocukluğundan itibaren virüsün taşıyıcısı olduğunu ve virüsün bu yüzden ona zarar veremediğini öğreniyoruz. Bu noktada da bir takım mantık hataları ortaya çıkıyor. Çocukluğundan beri virüsü taşıyan kahramanımız, bu zamana kadar kimseye bulaştırmadan hayatta kalmayı başarabilmişken yeni sezonda birden virüsü bulaştırabildiğini görüyoruz. Hatta ilk sezonda gözle görülemeyen virüs, tuhaf bir şekilde gözle görülür, siyah ve kontrol

edilebilir bir toz bulutu olarak karşımıza çıkıyor. Hikaye açlık, yağmur ve hayatta kalabilme üzerine kurulu bir düzende ilerlerken tema -sadece 2 bölümde- değişerek fantastik bir diziye dönüşüyor. Yeni sezona başlayınca "Acaba farklı bir dizi mi açtım?" şeklinde düşüncelere kapılmamak elde değil. İki sezonu arasında uçurumlar bulunan dizide değişmeyen tek şey, ilk sezondan sağ çıkabilen karakterlerimiz oluyor. İlk sezonda dünyadaki en önemli şey besin kaynağı bulmakken yeni bölümlerde birdenbire yiyecek konusu dahi geçmemeye başlıyor. Yağmur yoluyla bulaşan virüs, karakterlerimizin yağmura maruz kalması ile bulaşmamaya başlıyor. Üstelik bunun sebebini de hiçbir zaman öğrenemiyoruz. Normalde final sezonuna geçiş yapacağımız bölümleri beklerlerken yepyeni bir hikaye ile karşılaşıyoruz. Ayrıca ilk sezonda açıklanamayan bir takım soru işaretleri de sonraki sezonda cevap bulamıyor, yani 3. sezonda da durum değişmiyor. Hikaye daha da fantastik bir hal almaya başlıyor. Daha önce hikayede varlığı hiç bilinmeyen, nereden geldiği meçhul olan saldırgan bir çiçek ortaya çıkıyor. Hem virüsü hem de insanları yok eden bu çiçek, sadece senarist öyle istediği için var olmuş gibi! 3. sezonun başlarında dünyayı virüsten kurtarma amacı ile yola çıkan kahramanlarımız, Rasmus'un ölümü ile finalini tamamlıyor. Dünyanın kurtulup kurtulamadığını, insanlığın nereye gittiğini öğrenemiyoruz. Final sezonuna kadar her geçen bölümde izleyici sayısı biraz daha azalan "The Rain", ilk sezondan sonra ufak tefek hatalarını kapatmak yerine, izlemesi çok daha zor bir diziye dönüşüyor. Fakat teknik anlamda harcanan çaba da göz ardı edilmemeli. Özellikle görsel efektler -her ne kadar hikayeye uygun olmasa da- oldukça başarılı. **APM**

Nuray ÇİFTÇİ
bulutbebek@gmail.com

Evet, bu film adamı danstan soğutur ama en çok da düzenden...

Orijinal adı "*They Shoot Horses, Don't They?*" olan, "*Atları da Vururlar*" adıyla bildiğimiz bu film, *Sydney Pollack*'tan sıkı bir kapitalist sistem eleştirisi...

Nasıl da insanı yüreğinden yaralayan bir filmdi, şu "Atları da Vururlar". İlkgençlikte izlenip iz bırakanlar arasında en kahredici sahnelere sahip olanı. O zamanlar –"Eski Türkiye"de- henüz bir bilimkurgu film kadar gerçek dışı gelmişti bana, olan biten. "Yok artık, bu kadarını da yapmazlar canım!" Sonra büyüdüm ve "dönüşen" Türkiye'de özel televizyonlarla birlikte gümbür gümbür gelen benzerliklere tanık oldum: Para ve şöhret uğruna ağzına örümcek sokulmasına, yılanlar arasına yatmaya razı olan gencecik kızlar, oğlanlar... Aç biilaç akrobatik sporlar yapmaya çalışanlar... Ağlayanlar, yalvaranlar, koşanlar, düşenler... Yıllardır her birine rastladığımda içimi yakarak ağzımdan dökülen, bu filmin adı oldu: "Atları da Vururlar!".

"1929 Büyük Buhranı" adıyla bilinen büyük ekonomik kriz döneminde geçen "They Shoot Horses, Don't They?", 1935 yılında Horace McGoy'un yazdığı aynı adlı romandan James Poe ve Robert E. Thompson'ın uyarlamasıyla 1969'da Sydney Pollack yönetiminde filme alınmış. Ülkemizde vizyona "Son Gerçek" adıyla girmiş, sonra TV'de aslına daha yakın olan "Atları da Vururlar" adıyla gösterilmiş. Filmde işsizlik, açlık, çaresizlik yıllarında halkı oyalayacak, bireysel kurtuluşu mümkün gösterecek yöntem olarak dev bir dans maratonu düzenleniyor. Kısa dinlenme ve yemek molaları dışında ara vermeden, haftalarca, belki de aylarca sürecek bir şekilde dans etmesi gereken çiftlerden son kalan, o döneme göre büyük bir servet olan 1500 dolar ödüle ve şöhrete sahip olacak. Salondaki seyircilerin yanı sıra radyodan da naklen takip edilen yarışmada, monotonluğu önleme amacıyla aralarda koşu da yapılıyor ki zaten en acı görüntüler o sahnelerde ortaya çıkıyor. Bütün bu "show"a bir de ne lazım? Karizmatik ve ağzı laf yapan işbilir bir sunucu tabii ki.

İşte, Jane Fonda'nın başarıyla canlandırdığı tükenmiş Gloria ile Michael Sarrazin'in "başka oyuncu olmazdı" dedirten görünümüyle Robert, bu zalim yarışmada tesadüfen dans partneri, kader ortağı oluyorlar. Yaşlı denizci Harry (Red Buttons), çiftçinin hamile eşi Ruby (Bonnie Bedelia), aktris olduğunu söyleyen alımlı Alice (Susannah York) ve havalı sunucu Rocky (Gig

> ***Sydney Pollack**, bir tiyatro eseri yönetir gibi iniş çıkışları, sessizlik ve gürültüyü, hızlanma ve yavaşlamaları dengeli dağıtarak bu 120 dakikalık "**tek mekan filmi**"ni seyirciyi sıkmadan, ilgiyi dağıtmadan izletmeyi başarmış.*

Young), filmin önemli rollerini oluşturuyor.

120 dakikalık sürede seyirciyi sıkmadan, ilgiyi dağıtmadan bir "tek mekan filmi"ni başarıyla kotarmak zor iş. Sydney Pollack, bir tiyatro eseri yönetir gibi iniş çıkışları, sessizlik ve gürültüyü, hızlanma ve yavaşlamaları dengeli dağıtarak bu zor işin altından başarıyla kalkmış. Zaten film işinin en sevdiği aşamasının kurgu olduğunu söylermiş. Sistem eleştirisi yaptığı diğer filmlerde olduğu gibi, hiç yumuşatmadan, kapitalizmin kirli yüzünü seyirciye "Gör bak, sana neler yapıyorlar?" diye tokat atarak gösteren bir yönetmen, Pollack. Sistem de Akademi eliyle onun bu eleştirilerini cezasız bırakmamış desek yeridir. Ta 1986'taki "Out of Africa"yı çekene kadar, yaptığı iyi filmlerle zaman zaman aday gösterilse de En İyi Yönetmen Oscar'ından mahrum bırakılmış. 1973'te McCarthy'ciliği eleştiren "The Way We Are"ı yaptığında ise aday bile gösterilmemiş. "Atları da Vururlar"ın ödül durumuna gelirsek, o zaten benzersiz: Tam 9 dalda aday olduğu halde sadece Yardımcı Erkek Oyuncu dalında Gig Young Oscar alabilmiş! O da filmle örtüşen bir şekilde, New York'taki evinde 3 haftalık eşi olan 21 yaşındaki Alman aktris Kim Schmidt'i bilinmeyen bir sebepten dolayı vurduktan sonra aynı tabancayla intihar etmiş.

Dans ne güzel, ne iyi hissettiren bir şeydir, değil mi? Bu çarpıcı film ise adamı danstan soğutuyor. Tabii en çok da bu kirli düzenden. **APM**

KLASİK SAHNE

YAKIN PLAN (CLOSE UP, 1990)

Rastlantısal olarak tanıştığı varlıklı bir aileye kendisini yönetmen *Makhmalbah olarak tanıtan* ve onları filminde oynatacağına inandıran Sabzian'ın birbirlerine bağlı düğümler halinde sıralanan gerekçeleri birer birer mahkeme salonunda çözüldü.

Turgay ***KARAKUZU***
tugaykaraku@gmail.com

Sabzian çektiği acıları ve sefaleti, içini soğutmak için dünyaya haykırmak istedi, sesini birilerine duyurmak istedi. Kimse duymadı. Filmin bir sahnesinde, duruşmanın hakimi dahil, mahkemeyi çekebilmek için kendisinden izin isteyen Abbas Kiarostami'ye duruşmanın çekilmeye değer olmadığını, hemen peşinden elinde daha ilginç bir yığın davanın olduğunu söylüyor. Bu aileyle tanıştığında ve kendisini Makhmalbah olarak tanıttığında -Sabzian'ın kendi sözleriyle- hayatında ilk defa ciddiye alındı, birileri ilk kez söylediklerine kulak kesildi. Sabzian, yoksulların sefaletini, zenginlerin şeytanlığını anlatan Makhmalbah olduğunda kendisini gerçekleştirdi. Sanatın insanın içindeki hisler olduğunu söyleyen Sabzian, içindekileri oyunculuğuyla anlatabilmenin peşinde. Hakim kendisine o halde neden bir oyuncu değil de, bir yönetmen olarak kendisini tanıttığını sorduğunda ise bir yönetmeni oynamanın, performansının bir parçası olduğunu söylüyor.

Yoksul bir yaşam süren Sabzian'ın sanata ve sinemaya olan tutkusunu ağzından çıkan her bir ifadede tüm çıplaklığıyla tanıklık ettiğimiz bu uzun sahne, izleyiciyi bir sonraki sahnede artık tamamen açığa çıkmış olan hakikatle baş başa bırakıyor.

Sabzian mahkeme salonundan çıkmak üzere, kapıda ise Makhmalbah'ın ta kendisi, kendisini beklemekte. Bu esnada bir aracın içerisinden uzaktan

onları çekmekte olan Kiarostami ve ekibinin konuşmalarından Makhmalbah'ın yaka mikrofunundan kaynaklı bir sorundan ötürü sesleri duyamadığımızı öğreniyoruz. Daha sonraları Kiarostami verdiği bir röportajda Sabzian'ın filme alındığından haberinin olmadığını söylüyor. Gelip geçen arabalar, insan kalabalığı ve şehrin tantanası akıp gidiyorken kadraja önce Sabzian'ın taklidini yaptığı Makhmalbah, daha sonra da gözü yaşlı Sabzian giriyor. Bu dokunaklı karşılaşmayı ikilinin belli belirsiz, çoğunlukla kesilen konuşmaları takip ediyor. Filmin yönetmeni Kiarostami, bu diyalogları Makhmalbah'ın performansından, duyduğu memnuniyetsizlikten dolayı kaldırdığını, sesle ilgili aslında herhangi bir problem yaşamadıklarını, ancak filmde bu şekilde göstermenin en iyi yol olduğunu söylüyor. Yaptıklarından pişmanlık duymayan, yalnızca bir ailenin hayalleriyle oynadığından ötürü biraz üzgün olan mağrur ve naif karakterimiz Sabzian, taklidini yaptığı Makhmalbah'la birlikte, Sabzian'ın kendisini Makhmalbah olarak tanıttığı ailenin yanına gitmek üzere yola çıkarlar. Yol üzerinde sokakta gördükleri bir çiçekçiden önce sarı, sonra Makhmalbah'ın ikazıyla pembe çiçekler alırlar. Makhmalbah'ın doğaçlama yapıp yapmadığını, yaptıysa da ne kadar yaptığını bilmiyor olsak da Kiarostami'nin Sabzian karşısındaki performansından çok da emin olmadığı için sesleri kestiğini biliyoruz.

İkili, Makhmalbah'ın sürmekte olduğu motosiklet üzerinde konuşuyorlarken Kiarostami'nin kamerası arabanın kırık camı ardından bütün bir caddeler, sokaklar boyunca onları takip ediyor. Dışarısının şamatası ve gürültüsü arasında, Sabzian'ın sevinçli ve mutlu yüzü kadraja giriyor yer yer sadece seslerin değil, görüntünün de araya giren araçlar ve sokağa ait daha başka unsurlardan kaynaklı kesildiği bu sahnede, motoru süren kişi ile arkasındaki kişinin yüzleri de zor seçilir oluyor. Görünürde birbirine benzeyen ama gerçekte pek öyle olmayan iki kişi...

Sinema tarihinin kuşkusuz önemli başyapıtlarından biri olan Close-Up, Abbas Kiarostami'nin filmografisi içerisinde olduğu gibi, dünya sinemasında da kuşkusuz eşsiz bir yer işgal ediyor. **APM**

ÇEKİM NOTLARI

1.Close-Up, Fransa'da 1051 yılından beri var olan, köklü sinema dergisi La Chaiers du Cinema tarafından 1991 yılının en iyi 10 filminden biri seçildi.

2.Film, dünyaca ünlü Amerikalı film yapımcısı Steven Schneider tarafından yazılan Ölmeden Önce İzlemeniz Gereken 1001 Film kitabında da yer alıyor.

3.Yapım, BBC'nin 2018'de yaptığı eleştirmen anketinde İngilizce konuşulmayan başarılı filmler arasında 39. sırada.

#KRALGERİDÖNDÜ
FourFourTwo
Dünyanın en büyük futbol dergisi tekrar Türkiye'de!
@fourfourtwoturkey
@FourFourTwo_TR